ELAINE LAKSO

GUST DE NECAZURI

Era periculos ca o flacara neprotejata...

Joshua Farrington nu avea o parere prea buna despre mancarea sau ambianta restaurantului Lakeview, dar patroana acestuia, Liss Harding, ii atata apetitul si l-a provocat sa intre intr-o farsa nebuneasca! Imbiind-o cu fragi, sarutand-o in pivnita de vinuri, Josh a determinat-o sa renoveze cladirea, sa actualizeze lista de bucate si sa se piarda in bratele lui. Dar, odata ce avea sa-si dezvaluie identitatea, o putea convinge ca nu-i era dusman?

Cel mai recent roman de dragoste al lui Elaine Lakso este delicios precum ciocolata si imbatator de vinul de soi ales. Josh isi curtase aleasa in timpul unei mascarade seducatoare, insa dupa ce ea urma sa-i descopere secretul tenebros, il putea ierta oare pentru ca ii furase inima?

Imi plac masinile sport vechi si restaurate, pictorii impresionisti francezi, toate fructele pe care le-am cunoscut vreodata, si femeile obraznice, spuse Josh.

Liss fu nacita de acest neasteptat iures de dezvaluiri.

Mmm ce parere ai despre femeile obraznice pentru care lucrezi?

Ce-ar fi sa-ti arat?

Vorbise atat de inocent, incat Liss nu-si dadu seama de intentiile lui decat cand se pomeni culcata langa el, in iarba moale. Il privi surprinsa, atenta. Emotionata.

Ce faci? ingaima ea, cu gatul dintr-o data uscat ca pergamentul.

Nu fac nimic. Dar planuiesc sa te sarut.

Totusi, nu se misca isi tinea doar gura atat de aproape de a ei incat Liss fu nevoita sa-si coboare genele ca sa nu se holbeze drept in ochii sai. Era constienta in mod intens de trupul lui mai puternic si mai prelung, peste al ei, de senzatia coapselor lui cu muschi tari deasupra alor ei, de caldura carnii lui lipite de a ei.

Asta-i modul tau de a mi-o plati, asa-i? intreba ea.

De fapt, spuse Josh, cu buzele peste ale ei, incitandu-i la revolta toate celulele din trup, e doar modul meu de a-ti spune ca vreau sa te cunosc mai bine...

DESCRIEREA PERSONAJELOR:

JOSHUA FARRINGTON:

Era inalt, bronzat, la vreo treizeci si cinci de ani si cam la fel de firav ca un autocamion Mack. Avea parul saten tuns scurt, trasaturile cizelate si ochi caprui intensi. Mainile netede si fine, cu unghiile ingrijite, nu aveau bataturi sau urme de murdarie.

Purta o camasa alba apretata, cravata de matase Bordeaux si costum trois-pièces gri, pe sub care se observa trupul suplu si musculos. Si mocasini negri lustruiti.

LISS HARDING:

Blonda cea zvelta si atragatoare arata mai aproape de saisprezece ani decat de douazeci si sase, mult prea tanara si prea firava. Sa tot fi avut un metru si cincizeci si cinci, si nu depasea patruzeci si cinci de kilograme. Avea ochii albastri-cenusii, parul blond-deschis varat sub tichia, de bucatar ridicol de mare, nasul mic, in vant.

Purta o bluza alba si pantaloni negri de gata peste care se incinsese cu sortul.

ELAINE LAKSO

GUST DE NECAZURI

Traducere de
MIHNEA COLUMBEANU

Surorii mele, Arlene,
si lui Alan.
Pentru totdeauna.

Capitolul unu

Daca in seara aceea mai iesea si altceva pe dos, isi spuse Liss Harding, ave a sa dea cu piciorul in primul lucru care-i aparea in cale. De preferinta, in ar agazul cu un temperament imposibil care nu se putea hotari daca sa functioneze s au nu. Iarasi. Singurul motiv pentru care nu-l lovise deja era acela ca o dureau prea rau picioarele.

Nevoita sa preia rolul de gospodina pentru ca bucatarul ei sef, Anthony, ave a gripa, Liss ofta exasperata in timp ce amesteca grabita lapte intr-o portie de sos de branza. Sosul incepuse sa se coaguleze, pentru ca plita de sub cratita a bia daca emana destula caldura ca sa topeasca gheata. Auzind un zgomot in spatel e ei, arunca o privire peste umar. Cumnatul sau, Rob, care juca rolul de maitre d', bolnav si el de gripa, intra tantos in bucataria plina de arome, cu o expres ie aiurita pe chip.

Liss isi aduna puterile.

– Mi-e frica sa intreb, dar am s-o fac oricum. Ce s-a mai intamplat?

Rob ii adresa un zambet suspect de vesel:

– Nimic care sa-ti sparga timpanele. Sau, cel putin, care sa nu poata fi lecui t de o chelnerita cu experienta sau doua.

Liss se gandi la fata inimoasa, desi cam repezita, pe care tocmai o angajase .

– Mary Lee?

– Mary Lee, confirma Rob.

Ofta resemnata:

– Acum ce-a mai facut?

Rob o privi cum amesteca unt intr-un castron cu piure de cartofi.

– A fost cat pe ce sa verse o salatiera plina in poala primarului.

– Asta pare un motiv de sarbatorire, nu de ingrijorare.

Rob lua un tel si incepu sa bata sosul de branza.

– Si eu mi-am spus la fel. Pana a incercat sa toarne apa in pahare si cand col o a facut fleasca fata de masa.

– Doamne, isi potrivi Liss tichia de bucatar mai mare cu doua numere care-i to t cadea pe frunte. Si ce-ai facut?

– Ce mi-ai spus tu sa fac cand se intampla boroboate. Mi-am prezentat scuzele cu cea mai mare convingere si i-am spus primarului ca el si sotia lui mananca as ta seara din partea firmei. Mary Lee face des pozne din-astea?

– Destul de des, raspunse Liss, gandindu-se cate mese pe gratis oferise in ult ima saptamana.

Aruncand o privire spre plita calduta de sub cratita, Rob se incrunta.

– Ce-are dracia asta? Credeam ca tocmai ai reparat-o.

Liss scoase din cuptor doi cartofi copti, inveliti in tipla.

– Am reparat-o. Numai ca n-are chef sa ramana asa. Nu trebuia sa fii in sala d e mese?

– Merge incet. Imi tine locul Annie. Stii, ai scoate un profit mult mai mare d aca n-ar trebui sa faci mereu cinste, deoarece clientii trebuie sa se fereasca d

e apa rece ca gheata. De ce nu te scutesti de toata mizeria asta, angajand o osp atarita cu vechime?

Fiindca nu i-as putea plati cat merita. Si pentru ca Mary Lee incearca sa ec onomiseasca bani pentru colegiu. Pana la urma, o sa prinda miscarea.

Rob clatina din cap:

Esti prea buna la inima ca sa-ti fie bine in viata.

Ridicand din umeri, Liss incepu sa aranjeze feliile de mere ale garniturii p e alte doua farfurii. In mod normal, folosea patrunjel, dar furnizorul ei nu ven ise in dupa-amiaza aceea.

Trebuie sa-i dea cineva si ei de lucru.

Rob inhata o bucata de mar si musca din ea.

Ray n-ar fi facut-o.

Cu gandul la raposatul ei sot, Liss replica:

Ba ar fi facut-o.

Poate ca ar fi fost necesara putina munca de lamurire din partea ei, dar l-a r fi convins pana la urma.

Se intrerupsera amadoi din vorba, cand Mary Lee navali in bucatarie, insfaca niste servetele de hartie si o zbughi din nou afara.

Rob isi dadu ochii peste cap:

Inca o nota de plata dusa de izbeliste. Stii, Mary Lee arata asa de dulce si inocenta, incat ar trebui sa te gandesti c-o poti folosi ca arma secreta.

Liss scruta comenzile din fata ei:

Contra cui?

Contra lui Farr. A cui altuia?

Farr. Simpla mentionare a acestui nume era de ajuns pentru a-i catapulta lui Liss tensiunea sangvina prin tavan. Noul critic de restaurante al ziarului loca l, J. P. Farr, devenise in numai sase luni pisica neagra a tuturor localurilor d in zona, mai ales pentru ca se specializase in reportaje caustice, pe care i le puteau inspira pana si cele mai marunte accidente.

Liss intoarse o friptura pe gratar.

Dupa cum a mers treaba in seara asta, ma astept sa apara din clipa clipa.

Individul pare sa aiba un al saselea simt pentru a se arata cand e cel mai p utin dorit, comenta Rob.

Liss pufni:

Cred ca nu e dorit niciodata, niciunde si de nimeni.

Intr-adevar...

Rob facu o scurta pauza.

Mare pacat ca nu stim cum arata. Am citit undeva ca isi pastreaza anonimatul , pentru a putea critica restaurantele in liniste, fara a se repezi toti sa-l sl ugareasca de cum intra.

Liss unse friptura cu sos teriyaki.

Iti arde de gluma? Mult mai probabil e sa insiste asupra anonimatului ca sa nu fie impuscat de un patron nervos caruia i-a facut cronica proasta. Sau, si ma i bine otravit.

Inteleg ca ai vazut articolul de saptamana trecuta despre Firestone.

Liss isi increti nasul:

N-a fost nevoie. Martha Grey m-a sunat imediat ce a aparut ziarul. O ora inc heiata mi-a plans in telefon.

Calificativul de o singura furculita n-o sa le faca nici un pustiu de bine. Crezi ca vor da faliment?

Daca trag oblonul, vom sti cu totii cine-i de vina, se intoarse Liss sa toac e ceapa cu un satar urias, teribil de ascutit, imaginandu-si ca sub tais se afla gatul lui J. P. Farr. Tare mi-ar mai placea sa ma intalnesc fata in fata cu el si sa-i spun verde ce parere imi face, adauga, ciopartind cu savoare capatana de ceapa.

Atata vreme cat n-o sa se apropie de noi in seara asta, replica Rob, pornind inapoi spre sala de mese. Altfel, vom ajunge cu totii pe strada, cautandu-ne de lucru.

* * *

Pe o scara cu cinci trepte, conchise Joshua Farrington, Restaurantul Lakevie w ar fi ocupat locul doi, chiar si acest calificativ fiind generos. Clatina din cap, in timp ce studia interiorul spatios al restaurantului, iluminat gresit, du pa opinia lui cu lampi puternice, dezavantajoase, care-i faceau pana si pe clien tii cei mai sanatosi la infatisare sa para ca aveau o tenta verzuie.

Nu se putea spune ca Lakeview era un local prost. Numai ca se distigna print r-o binecuvantata banalitate. Varand in buzunar pixul si carnetelul, Josh isi lu a furculita si scormoni prin salata verde cu castraveti si rosii, vizibil lipsit de entuziasm.

Cand venise sa inspecteze Restaurantul Lakeview, avusese mari sperante cu to ata sinceritatea. Pana acum, insa, nu-l impresionase nici mancarea, nici servici ul si nici ambianta, aceasta din urma fiind virtualmente inexistenta. Vazuse la New York statii de metrou cu mai multa personalitate.

Cel putin acest aspect il surprinsese. Cladirea in sine era o bijuterie o vi la victoriana de la inceputul secolului, intr-o stare rezonabil de buna, constru ita exact pe malul Lacului Seneca. O cladire cu o gratie maiestuoasa, printre pu tinele care aveau asemenea trasaturi arhitectonice distinctive in acea parte din nordul statului New York, detinea niste posibilitati fantastice pe care proprie tarul le scapase din vedere.

Toate micile accente care scoteau in evidenta un restaurant, dupa parerea lu i, fusesera ignorate si ele. Desi banuia ca localul Lakeview se straduia sa fie elegant, servetelele erau din hartie, desi de o calitate decenta. Fetele de masa erau din panza dar, oroare a ororilor, fusesera acoperite cu folii groase de pl exiglas. Nu se zarea nici o floare proaspat culeasa, ba chiar nici un fel de pla nte. Iar de menu, ce sa mai vorbeasca! Arata de parca il concepuse un student in anul intai la arte plastice, iar selectia de aperitive era, cu un termen binevo itor, plictisitoare.

Scotandu-si pe furis carnetelul din buzunarul sacoului, Josh nota inca un co mentariu, avand grija sa se asigure ca nu-l observa cineva. Era obligatoriu ca n imeni sa nu-si dea seama ce facea, nici cine era. Intrucat dorea sa judece ospat ariile locale dupa ceea ce le serveau tuturor, nu numai lui, isi pastra anonimat ul cu tot atata vigilenta cu cat isi pazeau majoritatea oamenilor banii. Era in joc reputatia lui.

Sosi desertul. Aproape abandonand orice speranta ca ar fi putut sa fie ceva care sa-i ridice evaluarea la respectabilul nivel de trei furculite, Josh gusta prajitura cu branza, migdale si ciocolata, pentru a avea o surpriza mai mult dec at placuta. Compozitia era bogata si pufoasa, iar gustul tare al ciocolatei era completat, nu coplesit, de aroma subtila a migdalelor.

Josh privi lung prajitura, presarata cu amaretto si decorata cu un mic boboc confectionat din migdale argintate si ciocolata alba. Spre deosebire de restul mancarii, desertul era delicios si dovedea un fler categoric.

Regandindu-si cronica, Josh isi analiza impresia de ansamblu. Cu cateva cont ributii minore, friptura bourguignon de vita ar fi putut ranscende categoria sim plei vaci fierte. Dar, din pacate, atat salata cat si supa pareau sa fi fost pre gatite de niste handicapati culinari. Singura care salvase onoarea serii fusese prajitura cu branza.

Intrebandu-se cum reusisera cei de la Lakeview sa-si procure un cofetar resp ectabil si cine o fi fost acela sau aceea Josh impinse farfuria intr-o parte.

Nu va place desertul, domnule?

Retinand in mine ca pe viitor sa nu-si mai arate atat de vizibil nemultumire a fata de cate o masa, Josh se intoarse spre persoana care vorbise. Era chelneri ta, o tanara vesela, desi nu deosebit de bine coordonata. Pana acum, reusise sa verse apa, sa scape tacamurile pe jos si sa incurce, din cate stia el, cel putin doua comenzi si nu era decat ora opt.

Josh o studie pe fata care zambea nelinistita. Detesta gandul de a deziluzio na o persoana atat de tanara si evident lipsita de experienta, dar asta era situ atia. Sosise momentul pentru "Testul Farr".

Fara a se multumi doar sa judece mancarea dintr-un local, Josh ii prefera sa puna la incercare posibilitatile maxime ale restaurantelor in imprejurari dific

ile. Un restaurant excelent, confruntat cu o problema, gasea invariabil o soluti e fezabila, cata vreme cele de duzina izbuteau aproape intotdeauna sa inrautatea sca si mai tare orice situatie deja proasta.

Lui Josh ii placea sa creeze o mica problema, pentru a vedea cum o rezolva p ersonalul restaurantului. Ba chiar, savura acest viclesug. Unele dintre cele mai interesante articole ale lui fusesera inspirate de situatii in care pusese inte ntionat o musca in ulei. Sau, mai relevant, in supa.

De asta data, il interesa sa vada cum avea sa reactioneze personalul, pe car e il banuia de a fi bine intentionat dar jalnic de neinstruit, in fata unui clie nt rau platnic. Ii adresa ospatataritei cel mai fermecator suras al sau, incercand sa nu se simta vinovat pentru ceea ce se pregatea sa-i faca increderii ei in oa meni.

Prajitura e buna, spuse el cu sinceritate, dar as dori inca ceva langa ea.

Fata se incrunta, vizibil icurcata.

Adica, ati dori ceva deasupra. Frisca, de exemplu?

Ispitit sa-i ceara sare si piper, numai pentru a vedea cum raspundea la o as emenea pretetie, Josh zambi din nou:

De fapt, ma gandeam mai degraba la un cappuccino. Si nota, de asemenea, daca nu te superi.

Nu avem cappuccino, raspunse ea; Josh nu se mira. Preferati o cafea in schim b?

Merge si cafeaua.

Aceasta sosi, aburinda si delicios de savuroasa. Gandindu-se sa mai adauge o jumatate de furculita pe langa cele doua ale calificativului, Josh o bau pe ind elete, in timp ce-l privea pe maitre d', care nu semana cu nici un sef de sala d intre toti cei pe care-i vazuse vreodata. De fapt, nici nu arata a chelner, punc t. Parea hartuit si stanjenit, ca fratele cuiva care a fost chemat sa supraveghe ze o petrecere de adolescente in pijama.

Asteptand pana se asigura ca sala era atat de plina cu clienti pe cat se put ea intr-o joi seara, Josh ii facu semn ospatataritei.

Apropiindu-se, cu un zambet, fata se uita de la cec, care statea singuratic pe tavita alungita de plastic cu care i-l adusese, spre el:

S-a intamplat ceva?

De fapt, da, isi dadu Josh toata silinta sa para jenat. Nu pot plati.

Chelnerita ezita:

Vreti sa spuneti ca v-ati uitat portofelul?

Nu, vreau sa spun ca nu am bani.

Nu face nimic, raspunse fata. Primim si carti de credit.

Josh isi folosi cel mai fermecator zambet:

Ma tem ca nu intelegi. Nu am nici un ban. Si nici carti de credit. Intr-un c uvant, sunt lefter.

Fata il privi cu deznadejde vadita:

Serios?

Serios. Imi pare rau. Dar asta e.

Aha. Ma rog.

Nestiind in mod clar ce sa faca, isi musca buza:

Cred c-ar fi mai bine sa vorbesc cu Liss.

Dupa doi pasi, intoarse capul spre el, brusc banuitoare:

N-o sa plecati, nu-i asa?

Nici nu m-as gandi, o asigura Josh.

Trecura trei minute. Asteptandu-se pe jumatate la un scandal, Josh se incord a, cand de masa se apropie tanarul maitre d', care iesise din bucatarie.

Domnule? il interpela acesta, politicos. Patroana ar dori sa va vorbeasca. S unteti bun sa poftiti pana la bucatarie?

Era clar ca patroana nu se putea deranja sa vina pana in sala de mese pentru a rezolva o problema. Cu o impresie deloc favorabila, Josh isi ascunse neplacer ea in timp ce se ridica incet in picioare pentru a-l urma pe tanar prin usile ba tante din fundul salii de mese.

Cand parasi zona sigura a localului public, avu un sentiment fugar de rau au gur. Ultima oara cand incercase acel siretlic, aproape ca fusese aruncat cu sutu

ri in dos pe o alee din spate, de un ospatar ursuz cu bicepsii cat niste trunchi uri de copaci. Incidentul il costase o luxatie la incheietura mainii, iar pe ace l restaurant anume, o cronica nu tocmai binevoitoare la capitolul "servicii". Si cu toate ca acest sef de sala nu era la fel de inalt si musculos ca el, Josh re cunoscu un aer protector distinct in comportamentul tanarului. Putea sa fie un s emn rau sau nu.

Cu mintea strabatuta de viziuni in care era azvarlit afara pe usa din dos, J osh nu era prea sigur la ce sa se astepte, cand intra in bucatarie. Dar nu se as teptase in nici un caz la femeia zvelta si blonda, cu o ceapsa de bucatar ridico l de mare. Sa tot fi avut un metru si cincizeci si cinci, iar daca depasea patru zeci si cinci de kilograme, era gata sa manance feliile de mar pe care se parea ca ea i le pusese in farfurie.

Liss? ridica glasul tanarul, peste sfaraitul cartofilor prajiti, ramanand de stul de aproape de Josh pentru ca acesta sa nu se simta tocmai linistit. El e.

Blonda cea atragatoare, care arata mult prea tanara ca sa fie patroana si pr ea firava pentru a-i da un picior cuiva, se intoarse catre Josh, dinspre o oala care scotea aburi. In clipa cand ii vazu ochii albastri-cenusii, Josh stiu ca, i ndiferent de alte considerente, Liss Harding numai proasta nu era. Si imediat il incerca un fior de emotie placuta.

Liss lasa jos lingura pe care o tinea in mana, sperand ca nu arata la fel de buimacita pe cat se simtea in fata barbatului atragator si viril pe care il adu sese Rob din sala de mese. Asta era "tipul cam trecut, ghinionist", despre care Mary Lee spusese ca nu avea cu ce plati consumatia?

Uitand ca fata nu avea decat nouasprezece ani, Liss se asteptase sa aiba de-a face cu un prapadit aschilavric, subalimentat si cam rapciugos, trecut de optz eci de ani. Cand colo, omul aparut in bucataria ei era inalt, bronzat, la vreo t reizeci si cinci de ani si cam la fel de firav ca un autocamion Mack.

Inteleg ca aveti o problema, spuse ea, pe un ton neutru.

Ma tem ca asa e, raspunse omul, cu un glas bine modulat, atatator de profund , care o facu pe Liss sa se intrebe daca nu cumva o fi fost cine stie ce vedeta de televiziune. Dupa cum i-am explicat domnisoarei care m-a servit...

In timp ce-i observa parul saten tuns scurt, trasaturile cizelate si ochii c aprui si intensi, Liss il asculta cum isi repeta afirmatia ca nu putea plati mas a, neavand de unde. Desi nu era o femeie exagerat de suspicioasa, discursul lui i se paru ciudat de senin si indelung repetat. O fi fost vreun soi de farsa loca la, gen "camera ascunsa", a unuia dintre posturile de televiziune din zona?

Se intoarse sa scoata un cos cu cartofi prajiti dintr-o cuva cu ulei incins, apoi reveni cu privirea spre el. Fara sa se grabeasca, ii studie pe indelete ca masa alba apretata, cravata de matase Bordeaux si costumul trois-pièces gri, incer cand sa nu observe trupul suplu si musculos de sub haine.

Vreti sa spuneti ca nu aveti bani la dumneavoastra? il intreba ea; dupa cate presupunea, costumul si mocasinii negri lustruiti costau mai mult decat cheltui a ea pe haine un an de zile. Sau ca nu aveti bani, punct?

Zambetul lui scurt si stralucitor nu-i risipi cu nimic banuielile crescande.

In prezent, sunt falit, marturisi el. Stiu ce impresie va fac. Dar hainele m i-au ramas de pe vremea cand lucram la New York, inainte de a ma fi mutat in nor dul statului. Le am de ani de zile. Ce-i de calitate, dureaza, adauga, pe un ton care o facu pe Liss sa conchida ca n-ar fi fost in stare sa depisteze calitatea nici daca venea la ea s-o calce pe picioare.

Ceea ce insemna ca, probabil, ii privise atent bluza alba si pantalonii negr i de gata peste care se incinsese cu sortul, ca si mobilierul din sala de mese. In ciuda eforturilor ei cu acoperitorile de plexiglas si reparatiile razlete, to ate aveau urgenta nevoie sa fie inlocuite.

Inteleg, spuse ea; intoarse pe cealalta parte doua fleici, fara a lua in sea ma modul cum i se atintise privirea tenebroasa asupra gurii ei. Si v-ati dat sea ma ca nu aveti bani inainte, sau dupa ce ati comandat cele mai scumpe specialita ti din menu?

Incercase sa nu vorbeasca pe un ton acuzator, dar nu prea reusi.

N-ar fi fost prima data cand un om cu mai multi bani in banca decat vazuse e

a toata viata se vadea a fi prea zgarcit ca sa plateasca o masa.
Necunoscutul ii adresa un zambet complice, care o facu sa se simta si mai tanara, si mai inocenta decat stia ca arata.
Inainte, recunoscu el. Daca necazul tot era inevitabil, m-am gandit ca as putea macar sa-mi scot parleala.
Liss arcui o spranceana:
Interesant punct de vedere, domnule...?
Farrington, se prezenta el, atat de prompt, incat Liss se intreba daca acela era numele lui adevarat. Joshua Farrington. Iar dumneavoastra sunteti...?
Isi sterse mainile pe sort, apoi i-o intinse pe cea dreapta:
Liss Harding.
Farrington ii stranse mana pe indelete, studiindu-i toate trasaturile, de la parul blond-deschis varat sub tichie, pana la nasul mic, in vant, si gura. Apoi ochii lui o parasira, pentru a parcurge ibricele mari ce se incalzeau pe aragaz.
Sunteti bucatareasa? o intreba, aruncand o privire spre boneta care-i tot aluneca pe frunte.
Liss impinse la loc ceapsa prea mare pentru ea.
Numai temporar. Bucatarul e in concediu medical. De fapt, eu sunt patroana.
Iar individul acesta era ghinionul intruchipat. Observand ca avea mainile netede si fine, cu unghiile ingrijite, fara bataturi sau urme de murdarie, Liss isi retrase propria mana umeda, careia Farrington intarzia sa-i dea drumul.
Dumneavoastra sunteti patroana? repeta el, parand mirat.
Intocmai.
Stiind ca arata mai aproape de saisprezece ani decat de douazeci si sase, Liss inalta o spranceana, intr-o atitudine provocatoare:
Va surprinde?
Gura lui se arcui intr-un usor suras:
Putin. Ma asteptam ca patronul sa fie barbat.
Obisnuita sa aiba de-a face cu oameni care presupuneau ca numai barbatii pot conduce toate firmele cu exceptia saloanelor de coafura, Liss ii adresa un zambet dulceag:
Viata e plina de surprize.
Asta seara, da. Inteleg ca dumneavoastra mi-ati pus in farfurie feliile de mar, ca garnitura?
Era o intrebare politicoasa dar, avand in vedere ca nu platise respectivele felii de mar si nici nu parea sa aiba intentia de a o face, lui Liss i se paru de o extrema impertinenta.
Da, raspunse ea, incrucisandu-si bratele pe piept. Eu le-am pus.
Presupun ca n-ati vazut niciodata patrunjel.
Ba am vazut, replica Liss cu voce calma, desi temperatura incepea sa-i creasca. Numai ca nu prea recent. Furnizorul meu n-a venit azi, cand fusese programat. Intotdeauna sunteti atat de obraznic?
Farrington o privi cu cea mai mare nevinovatie:
Gasiti ca sunt obraznic?
Intrucat eu sunt patroana, iar dumneavoastra un client rau platnic, da. E destul de neplacut s-o criticati pe bucatareasa in fata, dar din moment ce nu v-ati platit cina, as spune ca asta e curata neobrazare.
Considerati, cred, ca ceea ce am facut e reprobabil, spuse el, fara a parea catusi de putin jenat de propriul sau comportament aberant.
Nu stiu daca e reprobabil, dar necinstit, fara indoiala. Daca ati fi venit la mine si mi-ati fi spus ca va e foame, adauga Liss, fara a se osteni sa-si ascunda dezaprobarea, ati fi primit de mancare. Probabil nu felurile scumpe pe care le-ati ales, dar cu siguranta cat sa va saturati. Ia spuneti-mi, domnule Farrington: lucrati undeva?
Mama mea imi tot spune ca ar fi timpul sa-mi gasesc o slujba mai banoasa, replica el, cu un zambet smecher.
Simpla idee ca pe acel om nu-l puneau in miscare decat admonestarile materne era rizibila, isi spuse Liss.
Parea genul care considera ca legile sunt facute pentru a fi interpretate, d

aca nu chiar incalcate de-a binelea. Genul caruia ii place sa forteze lucrurile pana la limita. Genul care se grabeste atat de tare sa profite de pe urma oricar ei situatii, incat nici nu apuci sa intelegi ce s-a intamplat.

Regret daca am creat o situatie penibila, spuse el.

Nu pareti deloc sa regretati.

Nu?

Nu.

De fapt, parea chiar multumit. De sine insusi si de toata situatia. Chiar da ca Liss nu intelegea in ruptul capului ce motive ar fi avut.

Vazand ca intarzia sa-i raspunda, Farrington se aventura mai departe:

Presupun ca veti chema politia, ca sa ma inchida pentru furt de servicii pub lice?

Liss ii arunca o privire lunga, in timp ce se gandea care ar fi fost cel mai potrivit mod de a-l face pe Joshua Farrington sa-si achite consumatia scumpa, d andu-i totodata o lectie pe tema "cinstea e cea mai buna politica". O lectie des pre care banuia ca intarziase cam de multisor. Pentru ca, daca ii spunea cineva ca acum facuse pentru prima data figura, era gata sa-si manance boneta cu apret cu tot.

Nu, domnule Farrington, spuse ea, cu o voce suava. N-am sa chem politia. Eu nu obisnuiesc sa ma supar. Ci numai sa ma achit.

Aproape ca a putut vedea cum i se succedau posibilitatile prin minte, in tim p ce inclina capul intr-o parte.

Adica?

Adica, domnule Farrington...

Zambi, cand in minte ii rasari o idee:

...Am sa va ofer o slujba.

Capitolul doi

Se uita la ea de parca tocmai i-ar fi propus sa se casatoreasca. Ceea ce ins emna, isi spuse Liss cu amuzament crescand, ca nici prin gand nu-i trecuse ca i-ar fi putut oferi de lucru pentru a-si achita datoria.

Si ce sa fac? intreba el, in cele din urma. Sa spal vasele?

Ati vazut prea multe filme vechi la televizor, domnule Farrington, raspunse Liss, dupa ce-l trimise inapoi in sala de mese pe Rob, care parea ingrijorat. Pe ntru asa ceva, avem masini de spalat automate. De fapt, ma gandeam sa va cer cev a ce necesita putin mai mult creierul.

Una dintre sprancenele lui dese se arcui cu prudenta:

Ca de pilda?

Ca de pilda, un inventar al pivnitei de vinuri.

Suspiciunea lui vadita o facu sa zambeasca, in timp ce aranja salata pe doua farfurii.

Pentru ca este necesar, desigur.

Farrington nu-i raspunse la zambet.

Ma intreb de ce mi-ati oferi slujba asta?

Va ofer de lucru, ii explica ea cu rabdare, pentru ca se pare ca nu aveti. S i fiindca imi datorati saizeci si cinci de solari si saizeci si unu de centi. Fa ra a mai pune la socoteala si bacsisul lui Mary Lee.

Inteleg.

Se apropie de ea, pentru a o intreba cu glas senzual, seducator:

Si ce va face sa credeti ca puteti avea incredere in mine? Ce stiti dumneavo astra, s-ar putea sa fiu un infractor evadat.

Daca ati fi fost un infractor evadat, replica Liss rezonabil, incercand sa a dopte o atitudine cat mai autoritara, lucru cam greu din moment ce boneta ii alu neca iarasi pe frunte, ultimul lucru pe care l-ati face ar fi sa mi-o spuneti. O ricum, pivnita are o singura usa, de intrare si de iesire.

Ochii lui caprui o cutreierara alene:

Adica?

Fara a lua in seama strania senzatie de mancarime care o strabatu din creste

t pana-n talpi, Liss se indrepta cat era de inalta si spuse cu fermitate:
Adica, domnule Farrington, daca iesiti de-acolo cu buzunarele umflate, sau d uhnind a alcool, n-aveti decat sa va carabaniti de-aici.
Numiti-ma Josh, ii ceru el, cu un aer imposibil de solemn. Asa fac toti patr onii care ma angajeaza la minut.
Hotarata sa pastreze un ton de afaceri, Liss inclina din cap:
Atunci, fie, Josh. Iar pe mine ma poti numi...
Dupa orele de program?
Ii zambi suficient de dulce pentru a-i caria maselele:
De ce nu m-ai numit Liss si atat, ca toata lumea?
Aproape reusise sa se convinga ca-i demonstrase cine era sefa, cand Josh ii adresa un suras care-i starni furnicaturi prin ceafa:
Cum vrei tu. Liss.
Raspunsul sau taraganat avea o sonoritate seducatoare clara. Ii arunca o pri vire menita sa-l puna la punct, dar clipi din ochi surprinsa cand il vazu scotan du-si sacoul si punandu-l pe un taburet.
Ce faci?
Ma pregatesc sa-mi platesc datoria. Vrei sa ma achit, nu?
Liss dadu din cap:
Dar ce legatura are achitatul cu dezbracatul?
Asta e singurul meu costum bun. Nu vreau sa-l distrug.
Incercand sa redevina macar partial stapana pe situatie, care se degrada cu viteza luminii, Liss isi incrucisa bratele pe piept.
Insinuezi ca pivnita mea de vinuri ar putea fi murdara?
Josh isi descheie nasturii vestei.
Vrei sa spui ca nu e?
Nu stiu daca este sau nu, recunoscu ea, renuntand la orice speranta de a pur ta o conversatie normala cu el. Nu cobor acolo mai mult decat e necesar. Intotde auna esti atat de exasperant?
Nu, raspunse Josh, cu un zambet inocent si innebunitor in acelasi timp. Uneo ri, nu sunt decat enervant.
Liss il putea crede cu usurinta.
Oamenii care fura ma enerveaza, il informa ea.
Cred in virtutile marturisirii, preciza Josh.
Il privi cum isi scotea si vesta.
Ceva imi spune ca ai adesea motive serioase sa faci marturisiri.
Fara a-i confirma sau nega comentariul, ceea ce il confirma destul de clar, Josh se rezema de bufet, zambindu-i:
Asta inseamna ca preferi sa nu-ti mai pun piciorul in prag niciodata?
Nu.
Era destul de sigura ca aceasta reactie o urmarise, cu micul sau numar de st riptease.
Inseamna ca as dori sa fii cuminte pe viitor. Te poti imbraca. E prea tarziu ca sa incepi in seara asta.
Daca insisti, ridica el din umeri.
Il privi cu severitate, in timp ce lua pe el iarasi, incet, vesta si sacoul.
Insist. Si mai insist sa-mi achiti datoria.
Rugandu-se sa fie cinstit si demn de incredere, chiar daca nu parea capabil sa se cuminteasca, ridica o friptura de pe gratar.
Deci, la ce ora poti incepe maine, Josh?

In seara urmatoare, Josh isi parca masina langa Restaurantul Lakeview, vari cheile in buzunar si se uita la ceas. Era sapte si un sfert. La ora aceea, ar fi trebuit sa-si scrie articolul si sa-l planifice pe urmatorul. Si cand colo, rev enise la Lakeview, pentru a-si plati datoria.
Al dracului sa fi fost daca stia de ce.
In adancul sufletului, banuia ca motivul avea de-a face mai mult cu curiozit ate privitoare la Liss Harding, decat cu orice dorinta reala de a-i inspecta mai atent restaurantul. Cu siguranta, nu avea nici o legatura cu interesul pe care i-l trezea pivnita ei de vinuri. Ceea ce nu insemna ca siretenia lui nu savarsis

e adevarate acte de eroism pentru a le vedea pe altele.

In repetate randuri, se prefacuse ca nu gasea toaleta, pentru a arunca o privire in beciul de vinuri al restaurantului, dar acele localuri meritasera, in fond, un studiu aprofundat. Din Lakeview vazuse deja cu prisosinta.

Pe de alta parte, era destul de sigur ca Liss Harding ascundea mai multe decat se vedeau cu ochiul liber. Aparent dragalasa si nevinovata, dar obraznica si atotstiutoare in cele mai neasteptate momente, ii stimulase interesul intr-un mod cum de mult n-o mai facuse nici o femeie.

Asta seara, avea o ocazie nesperata de a-si satisface curiozitatea in legatura cu blonda cea scunda, dupa care urma sa-si vada de drum. Daca pivnita de vinuri nu era cu nimic mai grozava decat friptura bourguignon de vita, avea sa termine in mai putin de-o ora si sa porneasca spre Dockside, pentru a lua cina si a-si pregati urmatorul reportaj.

Totusi, nu-i era dat ca situatia sa evolueze tocmai asa cum prevazuse el.

Slava Domnului ca ai aparut, il intampina in usa din spate Liss Harding, vizibil usurata sa-l vada. Il lua de brat, tragandu-l aproape cu forta in bucatarie.

Credeai ca n-aveam sa vin? o intreba el, surprinzator de incantat ca parea bucuroasa sa-l vada.

Toata ziua se gandise la femeia micuta ca un spiridus blond, intrebandu-se cum ar fi fost sa petreaca o seara intreaga cu ea. Optimismul ei caracteristic, chiar daca nu intru totul justificat, crea un binevenit contrast cu propria lui perspectiva blazata si cinica asupra vietii.

Nici nu eram sigura daca aveai sa apari sau nu, raspunse ea, conducandu-l prin bucataria ce forfotea de activitate. Nu sunt sigura nici macar daca ar fi cazul sa ma bucur ca ai venit, avand in vedere felul cum te-ai comportat aseara, dar asta e. Siuatiile disperate presupun masuri disperate.

Se opri, cand ii observa obiectele din mana. Una dintre sprancenele blonde i se repezi in sus, cu suspiciune.

Asta ce mai e? intreba ea, vorbind exact ca sora lui mai mica, in copilarie, cand Josh ii facea cate o farsa.

Un buchet de trandafiri, raspunse Josh, intinzandu-i-l, ca sa vada mai bine bobocii de un rosu carmin inchis.

Vad si singura ce e. Te intrebam ce ti-ai pus tu in cap. N-ar strica sa nu fie o tentativa de mituire, continua ea, cu o dezaprobare vizibila. Pentru ca, daca incerci sa apelezi la bunele mele sentimente ca sa te iert de datorie, nu prea ai noroc.

Nu incerc sa te cumpar, spuse el, incercand sa se arate jignit, pentru ca exact asta urmarise; o tentativa nerusinata de a o dobori de pe piciorusele ei delicate, convingand-o sa-i scuze pacaleala din ajun. E un act arbitrar de bunavointa.

Pentru prima oara de cand o cunostea, Liss Harding il privi fara nici o expresie pe fata:

Ce spuneai ca e?

Un act arbitrar de bunavointa, repeta el.

Indemnul "practica acte arbitrare de bunavointa si acte irationale de frumusete" cunostea mai multe variante, dar Liss nu parea sa fi avut parte de nici una dintre ele.

De ce? intreba ea, aratand intru totul la fel de banuitoare pe cat se astepta sase Josh.

Din nici un motiv. Tocmai de-asta e arbitrar.

Daca zici tu... Si cu dulciurile ce e? continua Liss, in timp ce Josh ii ofera, pe langa trandafiri, cutia cu bonboane de ciocolata Godiva. Si astea-s tot arbitrare?

Nu, raspunse el, constient la modul suprem de fiecare particica parfumata a fapturii ei scunde. Asta sunt absolut premeditate. In semn de scuza pentru imperfectinenta mea de aseara.

Cu aceeasi expresie suspicioasa, Liss ridica florile la nas, mirosindu-le parfumul.

Deci, inseamna ca asta seara intentionezi sa fii cuminte?

Josh zambi:

N-as spune asta.

Intr-un fel, ma asteptam.

Gasi o vaza si o umplu cu apa. In timp ce aranja florile, ii arunca o privir e, cand Josh veni langa ea.

Esti un om iesit din comun, stiai?

Si eu imi spuneam acelasi lucru despre tine.

Socotind ca era necesara putina conversatie lipsita de importanta pentru a c imenta efectul florilor si al dulciurilor, Josh rezista impulsului de a-i potriv i o suvita de par scapata dupa ureche.

Nu esti cam tanara ca sa conduci un restaurant?

Nu esti cam batran ca sa nu ai de lucru? riposta ea, indepartandu-se.

Josh o urma rapid, pana ii mai despartira doar cincisprezece centimetri.

Te deranjeaza ca nu sunt angajat?

}i se pare ca m-ar deranja?

De fapt...

Parea gata sa-i dea in cap cu cel mai apropiat scaun, daca facea inca un sin gur pas. O studie, observand ca avea obrajii imbujorati si coada frantuzeasca pu tin cam stramba.

Pari franta de oboseala.

Sunt. O discutie cu tine e de ajuns ca sa oboseasca pe oricine. In plus, sit uatia de-aici a fost cam febrila in ultima vreme.

"Febrila" parea putin spus, conchise Josh, in timp ce o privea pe Mary Lee, ospatarita din seara trecuta, navalind in bucatarie, pentru a inhata un sul de s ervetele din hartie si a o zbughi din nou pe usa.

Cum o poti lasa pe fata asta sa se apropie de lichide fierbinti, cu constiin ta curata? o intreba el.

Nu-ti face griji, isi increti Liss nasul, intr-un mod pe care Josh il gasi n easteptat de fermecator. N-o las niciodata sa se atinga de supa sau de cafea. Or icum, cred ca de data asta numai salata a cazut pe jos.

Slava Domnului pentru micile miracole.

De fapt, ii putem fi recunoscatoare si pentru cele mari.

Tonul ei ii trezi imediat banuielile, dar cand dadu s-o intrebe la ce se ref erea, il intrerupse o explozie de furie in spaniola, din partea unui barbat scun d si indesat care statea in picioare langa aragaz, cu o tichie de bucatar pe cap .

Madre de Dios, pufni el, in timp ce lua furios o fleica si aproape o trantea pe gratar. Josh se intoarse spre Liss, ridicand intrebator o spranceana.

Anthony nu prea e in apele lui asta seara, spuse ea, ca si cum ar fi fost in tru totul obisnuita sa lucreze cu un bucatar temperamental.

A, facu Josh, incepand sa se intrebe in ce casa de nebuni se bagase.

Asta seara, trebuie sa-ti schimb pentru un timp insarcinarea, continua Liss.

In ce? intreba Josh, aruncand din nou o privire spre bucatar. In sora de car itate?

Neintimidata de sarcasmul lui, Liss se multumi sa-i zambeasca:

Nu, in maitre d' provizoriu. Lui Rob i s-a stricat masina. A dat telefon la A.A.A., dar inca n-au venit. Mi-a spus ca mai bine sa nu-l astept prea curand. S i nu indraznesc sa ies din bucatarie pana nu-i trec dracii lui Anthony, altfel s -ar putea ca totul sa se faca scrum, incheie ea, privindu-l cu speranta.

Rob e seful de sala? intreba Josh, constatand ca-i era greu sa-si ia ochii d e la gropita din obrazul ei stang.

Nu, e fratele sotului meu. Aseara il inlocuia pe maire d', Peter, care e bol nav de gripa.

Lui Josh nu-i veni sa creada cat de dezamagit se simtea.

Presupusese ba nu, sperase chiar ca nu era maritata. Ceea ce, recunoscu el, fusese o prostie. Liss Harding n-ar fi trebuit sa-i trezeasca nici un interes ro mantic, din cel putin doua motive: unu, tocmai era in curs de a-i critica restau rantul, pe un ton deloc favorabil; si, doi, in mod normal prefera brunetele inal te si sofisticate, nu blondinele obraznice si exagerat de optimiste.

Chiar daca l-ar fi interesat un flirt cu Liss, lucru de care nu era deloc si

gur, ar fi fost primul care recunostea ca nici nu l-ar fi lasat sa-i treaca prag ul necum pe acela al bucatariei daca ar fi stiut cine era in realitate.

Nu sunt imbracat ca sa apar in public, spuse el. Credeam ca urma sa ma cazne sc prin pivnita.

La drept vorbind, isi luase camasa albastra de lucru si blugii pe care in mo d normal ii pastra pentru munca in gradina sa de plante medicinale, pentru ca pa reau sa corespunda povestii lui cu "somajul si ghinionul" mult mai bine decat co stumul trois-pièces de matase.

}in la indemana cateva sacouri si cravate pentru Rob, cand preia functia, sp use Liss.

Nu parea deranjata de lipsa unui maitre d', nici de faptul ca omul caruia vo ia sa-i incredinteze rolul era imbracat nepotrivit, ba chiar, din cate stia ea, habar n-avea de meserie.

Il poti lua pe unul dintre ele. Cu blugii, n-avem de face. Cine stie? Poate lansam o noua moda a sefilor de sala. Numai ai grija cum te porti, ca altfel Ant hony o sa se ia dupa tine cu satarul de tocat carne. Uneori, devine foarte prote ctor.

Si, cu un gest spre mica debara din fundul bucatariei, se duse sa scoata un tort din racitor.

Ramas singur, Josh injura printre dinti, privind spre cele cateva sacouri. C e sa faca? Numai de-o munca in care sa apara in public nu avea chef. Si inca int r-un restaurant, pe deasupra! Nu puteai sti niciodata cine intra pe usa.

Cu toate ca isi tinea secreta identitatea de ziarist, existau totusi destule persoane care il cunosteau si il puteau demasca fara voie.

Mai bine platea nenorocita aia de cina si pleca, inca de-aseara. Sau isi duc ea pana la capat planul obisnuit, prin care ii achita a doua zi proprietarului s erviciile prestate.

Incercand sa se gandeasca la o cale cat mai sigura pentru a fi dat afara din sala de mese inca inainte de a incepe, Josh cauta dintre sacouri si il alese pe cel mai tipator tipator de-a binelea, dupa parerea lui.

Ridica haina cu carouri maro si gri, impreuna cu o cravata de culoare rosie-stridenta.

Pe-astea cine ti le-a ales? Chuckles clownul?

Nu, raspunse Liss, taind calma un tort cu zmeura deasupra, in opt felii egal e. Raposatul meu sot.

La toti dracii. Josh rezista imboldului de a se tari sub cel mai apropiat co vor, chiar in timp ce asimila informatia ca nu era casatorita, ci vaduva.

Imi pare rau, spuse el.

Nu e nevoie sa te scuzi.

Cu miscari uluitor de repezi cel putin pentru Josh, caruia ii placea sa gase asca pe indetele specialitati gourmet complicate pentru prietenii apropiati Liss rase ciocolata peste tort, verifica ceva in cuptor si aranja garnitura din frun ze de menta peste doua parfait-uri, in timp ce continua:

N-aveai de unde sti. Oricum, Ray era un bucatar extraordinar, insa ar fi fos t primul care sa recunoasca faptul ca in veci n-ar fi aparut pe vreo lista a ele gantei vestimentare.

Intrebandu-se cum o fi fost Ray ca om si cat timp fusesera casatoriti, Josh incerca sa adopte o atitudine spasita. Totusi, nu peste masura, din moment ce in ca mai dorea sa scape de munca in sala de mese.

N-am vrut sa fiu nepoliticos.

Nu? il privi lung Liss, cu un zambet siret. Mie mi s-a parut ca exact asta i ncercai. N-o sa-ti mearga, adauga, in timp ce Anthony ii arunca lui Josh o privi re amenintatoare, peste umarul ei.

Josh isi dadu foata silinta sa pastreze o expresie neutra.

Ce n-o sa-mi mearga?

Incercarea de a ma determina sa te dau pe usa afara inainte de a incepe trea ba, bineinteles, il masura ea scurt cu privirea. Vrei sa-ti pui cravata rosie? C ea albastra s-ar asorta mult mai bine cu camasa.

Dandu-si seama ca ramasese cu cravata rosie in mana, Josh o puse la loc, pen tru a o inhata pe cea albastra, mult mai discreta.

Ce te face sa crezi ca as incerca sa fiu dat afara? o intreba, cautand sa in teleaga cum putea arata atat de tanara si naiva, pe cand parea totusi sa-i cunoa sca gandurile chiar inaintea lui insusi.

Recalcitranta ta hotarata.

Intotdeauna sunt recalcitrant.

Era adevarat, dar nu suta la suta. Cu toate ca avea o tendinta innascuta de a tachina oamenii, de obicei isi rezerva cele mai caustice tratamente pentru rud e si prieteni. Din cine stie ce motiv, simtea o pornire deosebit de puternica de a o provoca pe Liss Harding la tot pasul, numai ca sa vada cum reactiona.

O privi clatinand din cap resemnata:

Cred ca vom avea o seara memorabila. Cu ajutorul tau si al lui Mary Lee, o s a scapam de musterii cat ai bate din pale. Ia spune-mi, ai cat de cat idee cum s a te comporti ca maitre d'? il intreba ea, in timp ce separa cu dexteritate galb enusurile dintr-o duzina de oua.

Consimtind ca nu voia s-o vada pierzandu-si clientela, ceea ce s-ar fi intam plat cu siguranta daca el nu redevenea serios, Josh isi innoda cravata fara a av ea nevoie de oglinda si lua din debara un sacou bleumarin.

Cred ca am idee, la modul general. Le urez bun venit oamenilor si-i instalez la mese. Si ma straduiesc ca toata lumea sa fie multumita.

Si cum anume avea s-o rezolve pe aceasta din urma, se intreba el, cu un buca tar sef care lucra de parca ar fi vrut sa masacreze mancarea, nu s-o gateasca, s i o chelnerita care scapa pe jos tot ce lua in maini? Raspunsul il depasea.

Pe tot parcursul serii, Liss nu-l scapa un moment din ochi pe Joshua Farring ton, observandu-l prin ferestruica rotunda din usa batanta a bucatariei.

Cine Dumnezeu era? se tot intreba ea. Si ce anume avea de ascuns? Sau, mai b ine zis, ce nu voia ca ea sa afle?

Isi facuse nodul cravatei ca un om care toata viata numai cu asa ceva se ocu pase, lucru mult mai graitor decat tot ceea ce vazuse pana atunci. Dar, pe de al ta parte, in loc sa se bucure ca avea de lucru, numai ca nu se rugase de ea sa-l dea pe usa afara.

Era ridicol sa presupuna ca nu putea gasi nicaieri o slujba, ba chiar una bi ne platita. Intampina clientii cu farmec si incredere in sine insusi si-i repart iza competent la mese, astfel incat nici o ospatarita sa nu fie sufocata de come nzi, in timp ce alteia ii ramaneau mese neocupate. Efectiv, parea sa aiba meseri a in sange.

Sau cel putin, se corecta ea, asa paruse pana in urma cu vreo ora. O zarise privindu-l si dintr-o data devenise mai inventiv cu alegerea meselor, plasand to ti oamenii cu haine deschise la culoare intr-o parte a salonului, iar pe cei in culori inchise, de cealalta parte. Liss nu se indoia ca o facuse fiindca isi dad use seama ca propria sa credibilitate se scufunda mai rapid decat "Titanic"-ul.

Nimeni n-ar fi putut sa fie atat de exasperant fara nici cel mai mic efort, medita ea. Ba chiar, era nevoie de multa inteligenta pentru a fi asa de inept, r eusind totodata sa para complet nevinovat.

Joshua Farrington ascundea multe, conchise Liss. Dar probabil ca printre ace stea nu se ascundea si inocenta.

Atunci, ce naiba se intampla?

Oare Joshua Farrington era intr-adevar neangajat? Si daca da, aparea vreo pr oblema? Exista in trecutul lui ceva care sa anunte pericol? Facuse ceva, pe lang a ca se comporta intentionat exasperant, care determina sa sefi sa stea serios p e ganduri inainte de a-l angaja?

Desigur, recunostea Liss, majoritatea patronilor de perspectiva i-ar fi pus intrebari despre trecutul lui, spre deosebire de ea. Se stramba, cand isi inchip ui cum ar fi clatinat Ray din cap, descurajat de metodele ei de angajare.

N-or fi reprezentat o practica acceptabila, dar lui Liss ii reuseau bine. Av ea un al saselea simt in relatiile cu oamenii. Si, mai important, o puternica do rinta personala de a-i ajuta pe cei care cautau de lucru. N-o fi ales ea intotde auna invingatori Dumnezeu ii era martor cate greseli facuse in ultimul an dar de obicei ii recunostea pe ratatii irecuperabili. Cei care furau sau pur si simplu nu se deranjau sa vina la munca.

Joshua Farrington nu era un ratat.

Liss o simtea din toate fibrele fiintei sale. Era un om inteligent. Capabil. Prezentabil. Poate cam prea rautacios si curios sa-i testeze limitele rabdarii. Insa, dupa standardele oricui aproape, avea niste calitati eminente pentru a fi angajat. Mai mult, era chiar genul de om de la care te-ai fi asteptat sa-i angajeze el pe altii. Genul care prelua conducerea fara a sta un moment pe ganduri.

Si-atunci, se intreba Liss, care era problema? Si, mai important decat asta, cine era omul care crea o asemenea senzatie in sala de mese a restaurantului ei?

Capitolul trei

Ii trezise banuielile, isi spunea Josh, si singurul raspunzator era el insusi.

Vazand ca Liss il privea din nou prin fereastra ca un hublou a usii batante, Josh injura in sinea lui, pe cand aseza la masa un cuplu varstnic, urandu-le celor doi o seara minunata. Cat de minunata avea sa fie, ramanea de vazut, tinand seama ca o aveau ca ospatarita pe Mary Lee, dar Josh se straduise din rasputeri toata seara sa se asigure ca macar de data asta clientii Restaurantului Lakeview aveau linistea garantata.

De ce anume, nici el nu stia. Daca ar fi avut cat de cat minte, probabil ca ar fi lasat sa se adune o coada lunga de clienti nervosi, ar fi ocupat toate mesele dintr-o parte a localului, in timp ce pe cele din latura opusa le lasa goale, si in general s-ar fi comportat ca un om care n-are nici cea mai vaga idee cum sa multmeasca pe cineva, si cu atat mai putin pe propriul sau sef.

Asa ceva s-ar fi potrivit cu povestea lui mult mai bine decat faptul de a fi capabil si eficient, dar din cine stie ce motiv nu se putea indura s-o faca pe Liss Harding sa piarda si mai multi bani decat reusise deja Mary Lee.

O invatase chiar pe neindemanatica ospatarita cum sa nu mai verse totul pe unde se nimerea. Aflase, dupa ce Mary Lee se ciocnise de el pentru a enspea oara, ca avea dificultati de perceptie a distantei pe partea stanga. Ii sugerase politicos sa serveasca mancarea si sa stranga vasele folosite pe dreapta, renuntand naibii la procedura standard din restaurante.

Asa ceva nu-i statea deloc in fire. In mod normal, nu se implica, la nici un nivel, in relatii cu patronii sau personalul restaurantelor despre care scria. Nu-si permitea sa fie preocupat de binele lor, nici daca dadeau sau nu faliment dupa ce-i erau publicate cronicile. Iar acum, intr-o singura seara, incalcase cel putin jumatate din toate regulile pe care si le stabilise. De ce?

Dupa ce statu un moment pe ganduri, hotari sa puna totul pe seama unei atractii instantanee si inexplicabile fata de mica si blonda Liss Harding, antiteza a tot ceea ce crezuse el pana atunci ca-l atragea la o femeie.

Fascinat de insolenta ei netulburata si, mai ales, intrigat de faptul ca avusese destula incredere pentru a-l angaja fara sa stie nimic despre el desi probabil ca in acest moment o regreta dedusese deja ca Liss era de o generoziate fara cusur.

De pilda, Chester. S-avem pardon! Ca piccolo, pustiul ar fi fost un mecanic auto grozav. De fapt, Josh era aproape sigur ca ziua lucra la un service. Sau, poate, era hot de masini. Toata seara se zgaise cu un interes suspect la luxosul Chevrolet Corvette negru al lui Josh, parcat in fata restaurantului, ca sa nu-l scape din ochi.

Si apoi, desigur, mai era si Mary Lee.

Biata fata parea sa atraga necazurile ca un magnet. Ce naiba, le cauta cu lumanarea. Cu toate ca nu-i varsase nimic pe haine, un tanar armasar la mare nevoie de o ajustare a atitudinii se suparase foc pe ea. Josh reusise sa-l scoata pe scandalagiu din restaurant cu minimum de tevatura, ceea ce, stia, sporise si mai mult curizoitatea lui Liss. Si totusi, nu putea sa nu fie atent la Mary Lee, iar dupa ora inchiderii n-o lasa sa plece acasa pana nu se asigura ca tanarul cu chef de cearta plecase de-a binelea.

In timp ce privea luminile de pozitie ale masinii lui Mary Lee disparand in

noapte, Liss se apropie de el.

Asta m-a edificat, spuse ea, scuturadu-si zaharul pudra de pe maneca bluzei negre de satin.

Ai descoperit ceva? intreba sec Josh.

O dojenise deja ca, trecand peste recomandarea lui, il primise pe scandalagi u in restaurant.

Da, raspunse Liss, in timp ce reveneau inauntru. Desi nu ceea ce dorise, rec unoscu ea in gand. Nu era de loc cuviincios insa, cu curioziatea ei innascuta, i ncercase toata seara sa-l pacaleasca pe Josh spre a-i smulge vreo dezvaluire. Re usise mai mult de-o gramada.

Jurand sa nu cedeze pana nu afla macar un singur lucru despre el, il intreba cu un interes chipurile nepasator:

Presupun ca n-ai avut niciodata de-a face cu legea?

In zambetul lui prompt se citi un amuzament pur.

Din ce punct de vedere?

Stiind ca n-avea de gand sa-i raspunde, Liss spuse:

Inteleg ca ajutorul pe care i l-ai acordat lui Mary Lee n-a fost decat alt " act de bunavointa arbitrara".

Josh ridica din umerii sai lati:

Mary Lee e o fata buna, chiar daca n-are cea mai perfecta coordonare mecanic a din lume. Cu siguranta, nu merita sa fie tratata ca o carpa de sters pe jos, d e toti mitocanii care n-au auzit in viata lor despre eticheta din restaurante.

Stii ce meriti pentru ceea ce-ai facut in seara asta? il intreba Liss, in ti mp ce se uita sa se asigure ca toate zaharnitele, borcanele cu condimente, solni tele si pipernitele, fusesera curatite si umplute din nou pentru a doua zi.

Un sarut si/sau gratitudinea ta nemuritoare?

Hotarata sa nu-i faca o impresie gresita numai pentru ca ramasesera singuri in bucatarie, Liss ridica spranceana, cu severiate:

Ma gandeam mai mult la o sansa de a te reabilita.

Crezi ca am nevoie sa ma reabilitez?

Cred ca eu am nevoie de o opinie obiectiva. Si, inafara mea, doar tu mai est i aici.

As prefera totusi un sarut, murmura el, cu un glas senzual care-o facu sa si mta fiori pe sira spinarii.

Impunandu-si sa nu-i faca jocul, intrucat era deja o splendoare de barbat si fara incurajarea ei, Liss il privi cu suspiciune:

Intamplator, incerci cumva sa-mi faci curte?

Ochii lui caprui ii capturara pe ai ei, trimitandu-i un nu val de furnicatur i pana-n varful degetelor de la picioare.

Ai vrea sa-ti fac curte?

Voia? se intreba Liss. Dumnezeu ii era martor ca se simtea atrasa de el, des i nu stia deloc cum se intamplase, si mai ales atat de repede. Era o senzatie ex trem de nelinistitoare. Nici nu se uitase la alt barbat, dupa moartea lui Ray. C rezuse, cu toata sinceritatea, ca niciodata n-avea sa mai simta acea atractie ne buneasca, acel impuls inexplicabil, care ii alaturase pe ea si Rey in ciuda tutu ror deosebirilor care-i desparteau.

Se indrepta de spate, incercand sa raspunda cu convingere:

Incerc sa nu am relatii personale cu angajatii mei.

Mintea. Avea relatii mult prea stranse cu angajatii si o stiau amandoi. Josh o vazuse imprumutandu-i lui Mary Lee o suta de dolari, chiar in seara aceea. La vederea zambetului sau neincrezator, Liss se inrosi in obraji.

Deci, spuse el, cred ca n-am putea ajunge la un compromis, cu o bataie pe um ar impersonala? intreba el.

Nu, n-am putea. De fapt, ma gandeam sa-ti dau voie sa gusti unele din celebr ele clatite flambate de la Lakeview. Daca stai cuminte mai mult de douazeci de s ecunde consecutiv.

Josh isi scoase sacoul de imprumut, punandu-l pe spatarul unui scaun.

N-am stiut ca Restaurantul Lakeview ofera clatita flambate,

Inca nu ofera. Incerc sa perfectionez reteta.

Asta n-ar trebui sa fie sarcina bucatarului sef?

Liss se asigura ca usa din fata era incuiata si asigurata.

Clatitele nu sunt tocmai stilul lui Anthony.

Intr-adevar, imi dau si eu seama, confirma Josh, desfacandu-si nodul cravatei.

Anthony e un bucatar bun, spuse ea, privindu-l cum isi scotea cravata. E doar putin cam... imprastiat.

Iar "imprastierea" asta nu are efect asupra modului cum gateste? se interesa Josh, in timp ce-si descheia nasturele de la guler al camasii albastre.

Avea efect, slava Domnului, dar Liss refuza s-o recunoasca. In schimb, se uita la Josh care-si sufleca manecile camasii pe antebratele musculoase.

Ce faci? il intreba.

Dau inapoi ce-am luat cu imprumut si ma relaxez. Ce e, Liss? N-ai incredere in mine?

Nu sunt sigura.

Trase adanc aer in piept, pentru a-si alunga incordarea.

N-ai fost arestat recent pentru escrocherie, sau asa ceva, nu?

Sunt demn de incredere ca soarele de pe cer, o asigura el.

Si periculos ca flacara de la aragaz, conchise Liss. Nu fata de siguranta ei fizica, ci pentru linistea sufleteasca. Isi formase un program de viata comod, constand din munca, munca si iarasi munca. Joshua Farrington arata de parca ar fi fost gata sa tulbure complet aceasta existenta, la cel mai mic semn.

Deci. Ai sa-l concediezi?

Cumva, in cateva secunde, scurtase pana la un pas distanta dintre ei.

Hotarata sa-l tina la respect, Liss ramase cu ochii pe el, in timp ce se chinuia sa inchida foraibarul unei ferestre.

Pe cine?

Mai inalt decat ea cu vreo douazeci de centimetri, Josh intinse bratul peste capul ei, trase carligul, apoi isi rezema mana pe perete, langa umarul ei.

Pe bucatarul tau cel "imprastiat". Anthony.

Era atat de aproape, incat Liss ii putea simti caldura trupului, direct prin haine. Intrebandu-se daca numai in imaginatia ei o dezbraca din priviri de fiecare data cand credea ca nu era atenta la el. Trecu pe sub bratul lui intins, spre fereastra urmatoare.

Pentru ce?

Cand ma gandesc cum arunca de colo-colo mancarea si ustensilele in seara asta, as zice ca e un accident care pandeste momentul.

In timp ce bloca fereastra, Liss trase aer in piept, adanc, pentru a-si face curaj, cand il simti pe Josh venind in spatele ei.

Anthony e putin cam temperamental, dar nu e periculos, nici predispus la accidente.

Sunt convins ca firma la care esti asigurata se va bucura sa auda.

Ai lucrat in asigurari? intreba Liss, partial pentru a schimba subiectul si partial ca sa afle ceva, orice, despre Josh. Era frustrata ca, in pofida numeroaselor ei eforturi, inca nu stia aproape nimic despre el. De obicei, reusea sa afle aproape toata viata unui nou angajat, in cel mult doua ore. Uneori, doar in cateva minute. Dar, in fond, nu mai avusese de-a face niciodata cu cineva ca Joshua Farrington.

Cand ii raspunse, in glas i se simtea o unda rautacioasa:

Nu, n-am lucrat si nici nu lucrez in asigurari. Si nici astronaut sau chirurg pe creier n-am fost vreodata.

Liss termina de blocat toate ferestrele si se intoarse spre el:

Nu ai de gand sa-i spui din ce ti-ai castigat existenta, asa-i?

Nu intentionam s-o fac.

Nu ti se pare ca esti cam mare ca sa te mai tii de jocuri? il intreba ea, in timp ce Josh o urma prin sala de mese.

De ce joc crezi ca ma tin?

Rasucindu-se, il privi drept in ochi:

De asta, in primul rand. Flirtezi cu mine.

Privirea lui Josh cobori spre gura ei:

}i se pare ca flirtez?

Liss rezista imboldului de a-i privi gura in timp ce vorbea.

Intr-un cuvant, da. Stii, cred ca incep sa inteleg de ce esti somer. La fel te porti tot timpul cu femeile in subordinea carora lucrezi?

N-am mai avut niciodata ca sefa o femeie. Am nevoie sa ma obisnuiesc cu situatia.

Asa sa faci.

Mai primesc clatitele alea flambate?

Nu numai ca le primesti... incepu ea, pornind spre bucataria goala. Poti sa te uiti cand le fac, daca vrei.

Josh lua sacoul si cravata, urmand-o.

Daca la bucatarie esti pe jumatate la fel de distractiva ca Anthony, regret ca nu mi-am adus camera video.

Nimeni nu e la fel de distractiv ca Anthony la bucatarie, il privi ea, in timp ce agata haina in cui. Daca stai prost cu banii, cum se face ca ai camera video?

Josh se intoarse cu fata spre ea:

Glumeam. Nu am. Ce este, Liss? o dojeni el, intr-un mod care crea pe loc o atmosfera mai intima intre ei. Nu ma crezi?

Cum as putea sa te cred sau sa nu te cred? Inca nu mi-ai spus nimic.

Hotarata sa nu se lase manipulata de el, Liss il studie pe deasupra bufetului, pe cand aducea un castron.

Pot sa te intreb ceva?

Ce vrei sa stii? Cum stau cu contul in banca?

Nu ma intereseaza contul tau din banca. Mi-am facut deja planuri cum sa obtin plata pentru poznele pe care le-ai facut.

Scoase un tel din sertar.

De ce esti atat de inversunat?

Josh arcui o spranceana, asezadu-se pe un taburet.

Ma gasesti inversunat?

Intotdeauna raspunzi la intrebari cu alte intrebari, cand nu vei sa dai raspunsurile?

}i se pare ca evit sa-ti raspund?

Avand in vedere ca nu mi-ai raspuns inca, da.

Dupa un moment de gandire, Josh spuse:

Cred ca sunt intr-adevar putin cam inversunat.

Liss aduna ingredientele si pe puse pe bufet.

In legtura cu ceva anume? Sau doar asa, pe viata in general?

O privi cu un amestec de amuzament si prudenta. Stia ca, daca-i spunea prea multe despre sine insusi, avea sa ajunga pe un teren periculos, dar presupunea ca avea dreptul sa-l intrebe, daca nu din alt motiv, fie si doar fiindca nu-i daduse una in cap pentru inventivitatea aranjamentelor la mese din seara aceea.

Totusi, nu putu sa nu ezite, inainte de a reunoaste:

Daca par inversunat, cauza e aceea ca am avut odata ceva ce insemna mult pentru mine, si am renuntat, fara lupta, numai din comoditate.

Liss scoase o lingura dintr-un sertar.

Si nu mai poti obtine inapoi acel ceva?

Josh se gandi la iubitul sau restaurant pe care-l infiintase pornind de la zero, in Manhattan. Nu-l rodea numai faptul ca i-l lasase Moirei, ci mai ales ca ea nu-l dorise cu adevarat, ci numai ca un mod de a se razbuna pe el. Voise sa fie cea care radea la urma. Si reusise, facand praf "La Petite Maison", pana dadu se faliment, dupa nici trei luni de la plecarea lui din New York.

Nu, spuse el intr-un tarziu. Nu-l mai pot lua inapoi.

Nu s-ar fi putut spune ca nu-si facea planuri de viitor. Dar nu i le putea dezvalui lui Liss. Si nici propria lui identitate nu i-o putea divugla.

Amintindu-si cina din seara trecuta si motivul pentru care o comandase, Liss contempla expresia captivata si mainile iuti ale lui Liss, in timp ce amesteca ingredientele pentru aluatul de clatite.

Pari sa fii in elementul tau, ii spuse, incepand sa inteleaga ca salvarea Restaurantului Lakeview patisera sefa putea fi una si aceeasi persoana cu cea care parea sa fi incropit acel bourguignon de vita perfect mediocru pe care-l mancas

e in ajun. Faci de mult timp treaba asta?
Liss ridica din umeri:
Sunt rezonabil de competenta la bucatarie.
Dar nu urmase niciodata cursuri profesionale. Si nu avea talentul innascut a l lui Ray, decat in materie de prajituri. Prin urmare, dupa moartea lui Ray fuse se nevoita sa simplifice lista de bucate a Restaurantului Lakeview, fiindca atun ci cand bucatarul era bolnav trebuia sa-i tina ea locul.
Ray a fost bucatarul familiei, ii explica ea, incercand sa nu para nelinisti ta cand Josh ii veni alaturi. El a fost cel care dorea sa deschidem un restauran t, de la bun inceput. Toti prietenii nostri ne-au incurajat s-o facem, din momen t ce lui Ray nu numai ca-i placea sa gateasca, ci era chiar foarte talentat.
Josh o privi cum turna lichidul peste crevetele care se frigea sauté in unt.
}ie iti place sa gatesti
Ridica privirea spre el, cu un zambet cam abatut:
De fapt, imi place. Numai ca nu-mi mai gasesc timp ca s-o fac in liniste, cu savoare. In orice caz, ma simt mult mai bine cand prepar deserturi, nu mancarur i gatite.
Motiv pentru care acum incerca un aperitiv nou. Daca nu-i prindea spilul, nu -l putea oferi decat in prezenta bucatarului.
Oare de ce am sentimentul ca vrei sa-mi pui o intrebare personala?
Josh o privi inocent:
Fiindca esti o femeie banuitoare?
Orice femeie ar trebui sa fie o proasta ca sa nu aiba banuieli, in compania cuiva atat de evaziv ca tine. Ce vrei sa stii?
Incepu s-o ajute la taiatul usturoiului.
Ma intrebam doar de unde ai reteta pentru acel bourguignon de vita pe care l -ai facut aseara.
Il privi ingandurata:
De ce te intereseaza?
Din simpla curiozitate, sa zicem?
Indoindu-se sincer, Liss il privi cum taia catelul de usturoi, cu miscari re pezi si sigure.
E o variatiune dupa una dintre retetele lui Ray.
Nu adauga ca varianta lui Ray era atat de complicata, incat intotdeauna simt ea ca ar fi avut nevoie de o diploma de inginer ca sa-o realizeze.
Ai fi jignita daca ti-as propune ceva?
Liss mai lua un vas si il puse pe bufet.
Cred ca depinde daca propunerea ta are vreo legatura cu practicile mele de p atroana, sau cu tehnicile culinare.
Suspicioasa mai esti, o mustra el. Voiam sa sugerez ca bourgugigon-ul de vit a ar fi mai interesant daca l-ai asezona putin mai mult.
In primul moment, Liss fu prea surprinsa ca sa raspunda ceva. Simtind ca era pe punctul de a afla un lucru important despre el, indiferent daca Josh o dorea sau nu, il intreba in cele din urma:
Ce anume ai sugera?
Josh pomeni un condiment de care nu mai auzise niciodata.
Nu cred ca am asa ceva, raspunse ea, intrebadu-se daca i se parea, numai, ca Josh se simtea dintr-o data mult mai dezinvolt in bucataria ei. Altceva n-ar me rge?
Mi-ar fi mai usor daca as sti ce anume ai.
Liss se dadu la o parte, pentru a-l lasa sa studieze raftul cu condimente, i n cautarea unui inlocuitor convenabil. Dupa un moment, Josh ii dadu un borcanel:
Ia incearca-l pe asta.
Ai lucrat la conducerea unui restaurant, nu-i asa?
Desi se uita la borcanul cu mirodenii, nu la el, Liss ii simti zambetul la a dresa ultimului ei siretlic.
Cred ca toata lumea din New York a lucrat in cate un restaurant, candva, spu se el. Mai ales toti actorii. Ai fost vreodata la New York?
Constienta ca schimbase netulburat subiectul iarasi Liss se intreba daca nu cumva o fi fost actor. Asa, s-ar fi explicat de ce mama lui considera ca trebuia

sa-si gaseasca o "slujba serioasa".
Numai o data, raspunse ea. Era sa-mi cada pantalonii, de frica.
As vrea sa fi fost de fata.
Ca sa ma incurajezi?
Pe naiba. Ca sa vad cum iti cadeau pantalonii de frica.
Zambind la vederea privirii ei parjolitoare, Josh se rezema de teghea.
Nu-mi pari genul de femeie care se sperie usor.
Fara a lua in seama intesitatea cu care inima incepea sa-i bata step in apro pierea lui, Liss adauga putin lapte peste ingrediente, apoi incepu sa bata aluat ul subtire de clatite, pana deveni omogen.
Nici nu sunt. Aveam abia zece ani, cand m-au dus ai mei acolo. Cat timp ai l ocuit la New York?
Destul ca sa stiu ca nu voiam sa ma apuce batraetile acolo. Nici sa-mi cresc copiii.
Interesul lui Liss se inviora din nou:
Ai vreunul? Vreun copil, vreau sa zic.
Insistenta mai esti, comenta el, cu o unda de amuzament in glas.
Liss lasa sa cada o picaura de apa in tigaia incinsa, pentru a-i verifica te mperatura.
Bagareata, vrei sa spui.
Si asta. Nu cumva incerci iarasi sa ma descosi?
Nu-si putu stapani un zambet:
S-ar putea. Deci, cum e? Ai copii?
Nu. Dar tu?
Nici eu, raspunse ea, turnand in tigaie un strat subtire de aluat. Ray si cu mine voiam sa asteptam cu intemeierea unei familii pana dupa ce puneam restaura ntul pe picioare.
Cand a murit? Daca nu te superi ca intreb.
Liss simti un nod in gat, ca intotdeauna cand se gandea cat de scurt fusese curmata viata lui Ray.
Acum un an. Intr-un accident cu barca. Era hotarat sa prinda cel mai mare pe ste, la Lake Trout Derby, indiferent cat de urata era vremea.
Iar vremea devenise foarte, foarte urata, din cauza unei furtuni care izbucn ise pe neanuntate.
Ray avea multe idei pentru a moderniza Restaurantul Lakeview, adauga ea.
Am sentimentul ca si pe tine te cam muncesc cateva idei de modernizare.
Serios? arunca Liss cu abilitate clatita din tigaie pe farfurie si turna alu atul pentru inca una. Si eu am aceeasi senzatie in ceea ce te priveste.
Pe mine? De ce?
Te tot uiti la lucruri de parca ai vrea sa le schimbi.
Nu mi-am dat seama ca eram atat de transparent, spuse el, simplu. Cred ca su nt un innoitor innascut.
Liss dadu din cap:"
Si mie imi place sa schimb si sa refac aranjamentele.
Dupa ce am vazut ce fel de oameni angajezi, nu mi-e greu sa te cred.
N-au nevoie decat de unele povete. Si putin instructaj.
De-asta ai insistat sa revin aici asta seara? intreba el, pe un ton amuzat. Ca sa incerci sa ma schimbi? Sa-mi dai cateva povete?
Ei, ca sa hotarasc sub ce forma sa te schimb, ar trebui sa stiu ce anume am de schimbat, nu-i asa? Si de vreme ce n-ai fort prea dispus sa-mi spui ce fel de om esti, cu ce te-ai ocupat sau de unde vii...
Josh nu voia sa se intample asa ceva. Dorea sa-i abata gandurile de pe acea directie, dar cand Liss se intoarse pe neasteptate, cu un zambet obraznic pe fat a, uita cu totul de ce trebuia sa pastreze distanta. Nici macar nu se opri sa se intrebe ce facea. Pur si simplu, se apleca si o saruta.

Capitolul patru

Fu un sarut dulce, nesigur, cu gura apasandu-i-o usurel pe a ei pret de-un i

nfim interval de timp, inainte ca Josh sa se indrepte la loc.

Uluita atat de fapta lui, cat si de propria ei reactie, zguduitoare pana-n adancul sufletului, Liss il privi cu ochi mari, in timp ce-si simtea trupul strigand dupa un contact si mai strans.

Asta pentru ce a fost? reusi ea intr-un tarziu sa intrebe.

Ochii lui caprui ii priveau tinta pe ai ei, lansandu-i prin vene o invalmaseala de impulsuri fierbinti.

Am crezut ca asa doreai. M-am inselat?

Nu, raspunse in gand Liss, cu senzatia ca, daca o atingea, avea sa izbucneasca in flacari. El nu gresise, dar sarutul, da. Sarutul fusese complet gresit. Nu-si putea permite sa-si complice situatia incurcandu-se pe plan romantic cu un angajat de-al ei.

Ba nu, mintea. Cu el, anume, nu credea ca era cazul sa se incurce. Indiferent ce anume ii ascundea, o iubita, o sotie Doamne fereste! sau cine stie ce taina sinistra din trecutul lui, exista un lucru important pe care nu i-l spunea. O stia la fel de sigur pe cat stia ca statea in fata lui.

Nu cred ca ar fi intelept sa lasam ca relatia dintre noi sa ajunga la un nivel prea personal, spuse ea, pe jumatate dorindu-si ca sarutul sa nu fi avut loc. Iar in cealalta jumatate, dorind sa fi fost mult ai lung si mult mai complet.

Glasul lui era scazut:

Si intotdeauna faci numai ceea ce e intelept, Liss?

Nu intotdeauna, recunoscu ea.

Stia ca Josh nu se gandea numai la modul cum incepuse sa-l sarute la randul ei, ci si la felul in care il angajase, aproape din strada, fara sa stie nimic despre el.

Dar i-ar placea sa cred ca am o mica doza de ratiune. Poate n-ar strica sa t i-o cultivi si tu putin, adauga, facand un pas grabit inapoi, cand Josh se aplec a din nou spre ea.

Se asteptase sa incerce s-o ademeneasca intr-o noua imbratisare, mai intima. Dar, spre surprinderea ei, Josh se retrase.

Varandu-si mainile in buzunare, o studie cu o expresie pe care nu i-o putea descifra nici pe departe.

Imi pare rau daca te-am jignit.

Nu m-ai jignit, ii raspunse ea, cu sinceritate. M-ai surprins. Nu-mi dadusem seama ca ai asemenea sentimente pentru mine.

Ce fel de sentimente?

Il privi cu severitate:

Stii bine ce fel. Ca pentru o femeie. Credeam ca te gandesti la mine doar ca la o sefa.

In pofida tuturor flirturilor si a tachinariilor, efectiv nu crezuse ca il interesa. Cel putin, nu atat de mult incat sa treaca la fapte.

Zambetul lui lent ii taie respiratia.

In momentul de fata, ce-ar fi sa ma gandesc la tine ca la o bucatareasa? Inca mai astept clatitele alea flambate.

Liss se intoarse spre aragaz, tragand adanc aer in piept, ca sa se calmeze.

Pe sotia ta n-o deranjeaza ca saruti alte femei? il intreba, in timp ce stropea cu brandy fierbine crevetele din tigaie.

Nu am sotie. Nici caine, pisica, papagal sau acvariu cu pesti. Sunt un om fara obligatii.

Facu un pas mai aproape:

Si tu?

Refuzand sa-l priveasca, in caz ca nu-si regasise autocontrolul atat de mult pe cat ar fi trebuit, Liss inclina usor tigaia spre flacara aragazului, dand foc brandy-ului.

Si eu, ce?

Josh isi plimba usurel degetul de-a lungul bratului ei, provocandu-i unde de soc prin tot organismul.

Esti in relatii intime cu cineva?

Se gandi sa minta, strict din instinct de conservare, si lasa crevetele sa arda un moment, inainte de a raspunde:

Nu.

Constienta de satisfactia si incantarea lui, adauga smantana, apoi rasturna crevetele peste clatite. Le facu sul, mai turna deasupra smantana si puse cateva frunze de patrunjel ca garnitura, dupa care privi cu nerabdare si nervozitate cum Josh ii lua farfuria din maini si, incet, duse cu furculita o bucatica la gura.

Cum ti se pare? il intreba, exasperata pe sine insasi pentru ca dorea sa-i auda laudele cand, la cat de putin il cunostea, putea sa manance la cina pana si hrana pentru caini, si sa-i mai si placa.

Aratand ca si cum ar fi avut o misiune importanta, Josh mesteca ganditor cateva clipe, apoi spuse:

Are gust de cauciuc ars.

Liss se incrunta, fara a-i veni sa-si creada urechilor:

Ce-ai spus...?

Josh isi linse furculita:

Am spus ca are gust de...

Am auzit ce-ai spus!

Peste masura de ofensata de comentariul lui, nici macar nu se gandi la posibilele repercusiuni, cand isi smulse sortul si-l lovi cu el:

Bestie.

Josh se feri de sort cu o gratie care o facu sa se intrebe daca nu cumva se obisnuise de mult sa fie folosit ca tinta. Apoi, o apuca de brat, ridicand-o in picioare, astfel incat ajunsera sa stea nas in nas.

Credeam ca vrei sa fiu sincer, spuse el, in timp ce Liss il privea cu ochii dilatati de spaima.

Inghiti in sec:

Asa e.

Atunci?

Lingandu-si buzele uscate, Liss incerca sa nu se gandeasca la distanta minima care le despartea gurile.

Dupa cat m-am chinuit sa le fac, puteai macar sa imblanzesti putin lovitura. Nu esti genul violent, nu-i asa? il intreba, constienta de degetele puternice care continuau sa-i stranga bratul.

Nu, atata timp cat se arunca in mine cu sorturi, nu cu cutite.

Privirea i se opri spre gura ei.

Ce-as putea face ca sa imblanzesc sentinta?

Liss cobori ochii spre barbia lui.

Spune-mi ceva dragut, si pe urma abia da-mi lovitura, daca trebuie neaparat.

Slabind stransoarea mainii, Josh se gandi la propunerea ei. Ii spusese parerea lui cinstita, intr-un mod automat, la fel cum o facea intotdeauna cand scria cronica unui restaurant, pentru ca niciodata nu-i trecuse prin minte sa procedeze altfel.

Surprins, atat de reactia ei indignata, cat si de propria lui dorinta de a nu o rani in amorul propriu, statu un moment la indoiala, apoi spuse:

Clatitele sunt facute binisor. Din pacate, crevetele are un gust de cauciuc ars. Cum ti se pare?

Ca o cronica de-o singura furculita.

Grabindu-se sa ia disanta pana nu se repezea din nou la ea, Liss incepu sa stranga lucrurile de pe bufet.

Josh tresari smucit, surprins de remarca pe care i-o aruncase. In ciuda eforturilor lui de a o induce in eroare, stia totupi cine era si ii dadea ocazia sa se explice singur?

O privi in timp ce punea vasele murdare in chiuveta, dupa care spuse pe cel mai neutru ton:

Poftim?

Clatind un castron, Liss ridica privirea:

Scuza-ma. A fost o gluma proasta. Nu ma lua in seama. Sunt putin cam hipersensibila la critici. Mai ales cand oamenii decerneaza "furculite", in loc de a exprima comentarii utile.

Iti displace cineva care distribuie furculite? intreba Josh, sperand ca nu s

una prea obtuz.
Probabil nu citesti pagina culinara a ziarului local. Ma refer la cronicile caustice ale restaurantelor, scrise de nu stiu ce persoana increzuta, asa-zis cr itica, pe nume J. P. Farr.
Inteleg.
Incercand sa nu-i ia afirmatiile la un nivel personal, la fel cum spera into tdeauna sa-i fie acceptate criticile de catre restaurantele pe care le vizita, J osh facu o pauza.
Nu esti de acord cu cronicile ei?
Replica lui fusese calculata astfel incat s-o descumpaneasca pe Liss, ceea c e reusi perfect.
Il privi fara expresie:
Ale "ei"?
Scuza-ma, zambi el, chipurile nedumerit. E vorba de un barbat?
Inhatand un prosop, Liss se sterse pe maini.
Stii, n-am nici cea mai vaga idee. Intotdeauna am presupus ca e un barbat, d upa rautatea agresiva cu care sunt scrise articolele. Dar presupun ca s-ar putea sa fie si o femeie.
Rautate agresiva? Asa ii percepea ea cronicile gandite temeinic si formulate cu cea mai mare grija?
Mai mult decat ofensat de aprecierea ei denigratoare, Josh se stradui sa-si ascunda iritarea din glas:
Nu cred ca acest sau aceasta Farr urmareste sa atace pe cineva. Presupun ca-si face doar meseria.
Liss termina cu stersul mainilor, vizibil neconvinsa.
Daca zici tu... Si, a propos de meserii, trebuie sa discutam si despre a ta. Maine la ce ora poti veni?
Maine nu vin, raspunse Josh, surprins de intrebarea ei.
Ii zambi:
Ba cum sa nu vii.
De ce "cum sa nu"? intreba el, politicos.
La fel de politicoasa, Liss ii explica:
Fiindca mi-ai ramas dator pentru mica nastrusnicie pe care ai facut-o in sal a de mese.
Ce nastrusnicie?
Vrei sa spui, care dintre ele, nu? Si apoi, desigur, mai e si problema sarut arii furate...
Adica mi-o taxezi si pe aia?
Te-ai gandit cumva c-a fost pe gratis? replica Liss, amuzandu-se copios de e xpresia lui.
Dava vrei sa stii, in acele momente nu m-am gandit la nimic. Am simtit doar. Inteleg ca, dupa parerea ta, in seara asta am fost recalcitrant in mai multe fe luri?
In timp ce vorbea, ridica mana sa-i mangaie lobul urechii stangi.
Liss se retrase cu un pas, pe cand inima incepea sa i se catare in gat.
Cred ca n-ai sti cum sa te porti nici daca ti s-ar da o harta rutiera. Doar nu te-astepti serios sa cred ca numai printr-o coincidente i-ai asezat pe toti c ei imbracati deschis la culoare intr-o parte a salonului, iar pe cei cu haine in chise, in cealalta?
Nu crezi in coincidente?
Nu cred in multe. Inclusiv Mos Craciun si Mos Ene. Si, in special, nu cred i n coincidente cand esti tu la mijloc. De fapt, ce anume ai incercat sa faci?
Josh ridica din umeri:
Era prea multa liniste. M-am gandit sa mai inveselesc atmosfera.
Deci, de-asta l-ai asezat pe consilierul municipal Curtis, cu noua lui sotie , la masa de langa cea a fostei sale sotii?
Iti inchipui ca am facut-o intentionat?
Stiu ca asa a fost. Cand te pregatesti sa faci o farsa, iti apare o expresie anormal de inocenta. Si nici sa nu te gandesti sa ma mai saruti, il preveni ea, recunoscand privirea despre care tocmai vorbise. Altfel, voi fi nevoita sa-ti a

rat cat de putin inocenta sunt.

Aproape ca ar merita sa-mi risc pielea, numai ca s-o vad, o contempla el intr-un mod care o facu sa se bucure ca trecuse dincolo de tejghea. Daca vin si mai ne, ce anume as avea de facut? Sa servesc la mese?

Doamne fereste, replica ea, cu patrundere. Numai daca incerc sa mi te mai imaginez lucrand in sala de mese, indiferent in ce caliate, ma apuca pandaliile. Ma gandeam ca ai putea veni ca sa-mi faci inventarul pivnitei de vinuri.

De ce?

Lipsa lui de entuziasm o facu sa zambeasca:

Numarul unu: fiindca imi esti dator. Numarul doi: fiindca am nevoie de inventar. Si numarul trei...

Ii adresa un zambet si mai luminos:

Deoarece, cu talentul tau la codurile culorilor, ai demonstrat ca poti macar sa deosebesti vinul rosu de cel alb.

Adica mai mult decat stia oricare dintre salariatii ei, isi spuse Josh. O va zuse pe Mary Lee servinddu-i unui client nervos asti spumante in loc de sampanie, fiindca facea "bulbuci".

Maine dupa-amiaza sunt ocupat, spuse el acru, intr-o incercare sfruntata de a o descuraja.

Aratand mai mult amuzata decat descurajata, Liss ridica din umeri:

Atunci, vino tot seara. Nu conteaza cand imi faci inventarul, numai sa nu ramana nefacut. Desi cred ca ar fi bine sa se faca mai devreme, nu mai tarziu. Unele dintre sticle stau acolo de aproape douazeci de ani, deci probabil a sosit timpul sa fie baute.

Douazeci de ani? repeta Josh, cu sentimentul deprimant ca ii depistase jocul, in pofida aparentei ei nestiutoare, si socotea ca promisiunea unei vinoteci de posibila valoare avea sa-l aduca inapoi mai repede decat atrage un picnic furnicile.

Fostul proprietar a lasat in beci zeci de sticle, continua ea, cu o nepasare vesela. Un anume Tim Taylor. Ai auzit de el?

Tim Taylor, un artist local, fusese unul dintre cei mai avizi colectionari de vinuri din regiune, inainte de a-si abandoana toate bunurile lumesti, pentru a se indrepta spre un ashram din India, cu cativa ani in urma.

Da, raspunse Josh, cu sentimentul unui om care tocmai a calcat in nisipuri miscatoare. Numele mi-e cunoscut.

Si-atunci, ideea de a-i sorta colectia nu te atrage deloc?

Il atragea. Si Liss de asemenea. Sinceritatea ei era atat de invioratoare. Atat de atragator de obraznica si optimista.

Am sa ma mai gandesc, spuse el, stiind prea bine ca era condamnat sa petreaca inca o seara la Lakeview.

Cum merge inventarul? intreba Liss, in seara urmatoare, cand Josh iepsi in sfarsit din pivnita, dupa doua ore, sa bea o cafea.

Fusese surprinsa sa-l vada sosind, la sapte si cateva minute. Efectiv, nu crezuse ca avea sa mai apara. Dupa cum arata, salutand-o acru si coborand in hrubele beciului de vinuri cu carnetul pentru inventar in mana, banuia ca nici el nu era sigur de ce venise.

Periculos de artagator, in jeansi negri si bluza polo de aceeasi culoare, isi potrivi faptura zvelta pe un taburet.

Am ajuns pe la jumaate. Si daca-ti inchipui ca treaba asta n-o sa te coste decat clatite in flacari, adauga el, pe un ton chipurile amenintator, te inteli.

Intentionam sa te tratez cu un desert cand terminai, spuse ea, decorand cu napolitane de ciocolata un tort mocca. Daca esti cumine.

Josh subtiliza de pe bufet o napolitana si o manca.

Din nou o prajitura cu branza, ciocolata si amaretto?

Nestiind sigur, din tonul sau indiferent, daca o astepta cu pofta sau cu groaza intrucat ii criticase deja atat friptura bourguigon de vita cat si clatitele flambate cu fructe de mare Liss il studie un moment.

Daca vrei.

Glasul lui scazu la nivelul unui tors senzual:

Daca ti-as spune ce vreau de fapt, cred ca te-ai lua dupa mine cu tigaia.

Liss se incrunta, dezaprobatoare:

In caz ca asta inseamna la tine sa fii cuminte, ai sanse sa primesti exact d esertul pe care il meriti.

N-am ce sa fac. De fiecare data cand te tachinez, te inrosesti intr-o nuanta foarte ineresanta, spuse el, infulecand inca o napolitana. Mary Lee ce ai face? A imbaiat vreun client in supa de ceapa, sau inca nu?

Asta seara servim vichyssoise, il informa Liss. Nu-s proasta. Desi sunt, tot usi, disperata.

O femeie disperata, murmura el, ridicandu-se pentru a se apropia. Genul meu favorit. Si ce-ti doresti cu atata disperare?

Liss ii propti o mana drept in mijlocul pieptului, oprindu-l:

Pe langa pivnita de vinuri pusa in ordine si un comportament civilizat din p artea ta? Am nevoie de un vin special pe care sa-l servesc langa bobocul de rata fript. La masa din fund stau doi tineri in luna de miere si as dori sa alegi ce va care le-ar placea.

Josh ii cuprinse mana cu a lui, apasandu-i-o pe pieptul sau cald.

Esti sigura ca ai incredere in mine, dupa cele de aseara?

Nici in ruptul capului n-as avea icredere in tine, replica ea, tragandu-si m ana de sub a lui inainte de a avea timp sa se gandeasca la musculaura sa solida. Oricum, cred ca mai rau decat aseara nu se poate. Decat daca, desigur, alegi ce va mult mai potrivit cu o salata.

Suspiciunea ei il facu pe Josh sa tistuiasca din limba.

Niciodata nu ma iau de tinerii casatoriti. Astia au nevoie de ajutorul intre gii lumi. Sa vad ce pot gasi.

Ii atinse intentionat degetele cu ale lui, in timp ce lua ceasca de cafea ne agra pe care i-o oferea.

Poate ai vrea sa vii pana jos, cand ai timp, ca sa vezi ce-am facut.

Hotarata sa nu raspunda tachinariilor si atingerilor lui insistente, Liss tr ase aer in piept, pentru a-si face curaj:

Aici atmosfera incepe sa se destinda. Cobor in cateva minute.

Chiar in timp ce vorbea, se intreba daca n-ar fi trebuit sa-si ia pe cineva ca insotitor. Dumnezeu ii era martor ca Rob s-ar fi oferit imediat. Ii arunca pr iviri pline de nemultumire de cand aflase ca, dupa ce ca-l angajase pe Joshua Fa rrington, il mai si lasase de capul lui in pivnita cu vinuri. De-o ora incheiata , insista zadarnic sa-i dea voie sa-l conduca afara pe usa din spate.

Spre sfarsitul programului, Liss nu mai putu amana coborarea in pivnita. Dup a ce supraveghease curatirea bucatariei si isi trimisese ultimii oameni acasa, i nclusiv pe Rob, cu incasarile din seara respectiva, si pe Peter, seful de sala, care revenise la munca dar nu arata deloc zglobiu, Liss tocmai stingea luminile si incuia usile, cand se intoarse in loc pentru a-l vedea pe Josh stand in incap erea intunecata din spatele ei.

Doamne, am uitat complet de pivnita, minti ea, stiind prea bine ca nu cobora se pentru ca nu avea incredere in el sau in ea insasi. M-ai asteptat?

Josh ridica din umeri:

A avut destule de facut ca sa nu ma plictisesc.

Zambetul ei fu plin de jale:

Nu ma indoiesc. Ultima oara cand m-am uitat, arata ca o zona calamitata.

Cu un glas uscat ca desertul Sahara, Josh iesi din umbra:

Si cam cand a fost asta?

Mai demult decat imi convine sa recunosc. Beciurile ma umplu de draci. Atate a panze de paianjen... spuse ea, cu un fior.

Paianjenii, cu tot cu panzele lor, au fost eliminati, o informa Josh, desfii ntandu-i orice sansa de a folosi acest pretext ca sa nu coboare cu el. Si se par e ca la fel au patit si unele dintre vinurile cele mai alese. Intamplator, nu cu mva ai angajat un cleptoman? Lipsesc nejustificat mai multe sticle.

Liss era dezolata s-o recunoasca, dar acesta era motivul pentru care fusese nevoita sa-l concedieze pe predecesorul lui Mary Lee. Si din acelasi motiv doris e ca Josh sa faca un inventar actualizat. Banuia ca cel putin o jumatate de lada din soiul cel mai scump disparuse pe usa din dos.

Drept raspuns, ii adresa un zambet posomorat.

Josh dadu din cap, malitios:

Ma asteptam. Esti in stare sa-i acorzi oricui o sansa, nu?

Apoi, ii intinse mana:

Hai sa vezi ce-am facut.

Ar fi cazul sa beau un pahar de tarie inainte de a cobori scara? intreba ea, intrand in panica la gandul ca urma sa coboare in pivinta, singura cu el.

Ai inima slaba?

Mana lui Josh o prinse pe a ei.

"Numai in preajma ta," raspunse Liss in gand, constienta ca se implica prea profund in relatie, cand stia atat de putine despre el.

Sunt dezgustator de sanatoasa, replica ea, in timp ce mana ei mica disparea inghitita de a lui. "La fel ca tine," adauga in sinea sa.

De fapt, probabil ca amandoi erau peste masura de excitati. Pentru ca Josh o privea intocmai la fel cum se straduia ea, din rasputeri, sa nu-l priveasca. De parca ar fi vrut s-o atinga. S-o sarute. Sa faca dragoste...

Liss cauta cu disperare un motiv de a nu putea sta in pivnita maimult de tre i minute. Nu gasi nici unul.

Capitolul cinci

In timp ce coborau scara, Liss se dadea de ceasul morti sa gaseasca un subie ct inofesiv de discutie si gandire. Il gasi pe treapta a cincea.

Ma intrebam eu ce era cu ciocanelile alea, comenta, observand ca Josh repara se treapta subreda a scarii de lemn.

Nu ti-oi fi pierzand tu vremea cu fleacuri, replica Josh, referindu-se la in scriptia de pe peretele bucatariei care spunea NU-}I PIERDE VREMEA CU FLEACURI, adaugand precizarea TOATE SUNT FLEACURI, dar te asigur ca agentul de asigurari e xact asta face. Ai noroc ca nici unul dintre angajatii tai nu si-a rupt gatul pe scara asta. Procesele pot fi niste lectii foarte costisitoare.

Incercand sa para spasita, Liss dadu din cap:

Cred ca, fiind avocat, nu uiti niciodata asemenea detalii.

Daca eram avocat, raspunse Josh, intrand cu usurinta in jocul care devenea t ot mai previzibil, probabil m-as gandi sa-ti trimit o nota de plata pentru repre zentare nepotrivita. Fiindca, daca Tim Taylor a lasat efectiv ceva de valoare in urma lui, toate s-au dus cu fostul sau salariat. Care-i problema?

Liss se oprise langa baza scarii, ezitand.

Esti sigur ca nu mai e nici un paianjen? se interesa ea, intrebandu-se dintr -o data daca nu cumva facuse o grava greseala, pe langa aceea de a-si risca virt utea.

Ce stia ea despre Joshua Farrington, la urma urmei? Nu-i aratase nici macar o legitimatie de Asigurari Sociale. Se prea putea nici macar sa nu-l cheme asa. Toti ceilalti plecasera. Restaurantul era incuiat peste tot. Se innoptase. Pivni ta era locul ideal pentru tot felul de grozavii care s-o implice.

Daca intentiile lui nu erau numai necavaleresti, ci chiar ucigatoare, nimeni n-avea sa observe daca Liss plecase sau nu acasa. Venise pe jos, nu cu masina, care pe moment era mai nedemna de incredere chiar si decat aragazul. Nimeni nu i -ar fi gasit trupul, pana in seara urmatoare, cand un client avea sa comande vin ...

Probabil arata ca o caprioara surprinsa in lumina farurilor, isi dadu ea sea ma, caci atitudinea lui Josh se schimba intr-un mod subtil.

Ce-ai patit, piticot? }i-e frica sa fii singura cu mine?

Nu mi-e frica, protesta ea, incercand sa se incredinteze ca nici un om cu fa pte miselesti umblandu-i prin minte n-ar fi numit-o "piticot". Sunt de o prudent a explicabila. N-ai fost arestat recent pentru crima, nu-i asa?

Ai inredere-n mine.

Glasul lui scazut ii facu sangele sa zvacneasca prin vene.

Aici nu e nimic care sa-ti faca vreun rau.

Pe cuvantul tau? intreba Liss, incercand s-o dea pe gluma, fara alt rezultat

decat a-si exprima toata panica pe care o simtea.

Jur solemn, zambi el, inlaturandu-i o suvita de par rebela de pe obraz. Nu ti se va intampla nimic impotriva vointei tale.

Ceea ce acoperea o multime de posibilitati, conchise Liss, gandindu-se ce si mtea pentru el in acel moment. Nu parea sa conteze ca nu stia practic nimic despre viata lui. Il placea. Si dorea sa-l cunoasca mai bine. Mult mai bine.

Hotarata sa iasa din pivnita inainte ca Josh sa descopere acest lucru si sa procedeze in consecinta, zambi vesela:

Deci. Ai descoperit de ce am nevoie?

Dandu-si seama cum sunau aceste cuvinte, mai ales dupa remarca lui, adauga cu intarziere:

In materie de vin, vreau sa spun.

Cu o expresie imposibil de nevinovata, tinand seama de ceea ce, probabil, ii trecea prin minte, Josh dadu din cap:

Daca tot ma-ntrebi, da. Ia loc, ii indica el treapta recent maturata, si da-mi voie sa-ti arat ce-am rezolvat. Pentru inceput...

Fara a fi sigura daca o purta cu vorba sau nu, Liss se aseza cu barbia rezemata in palma, ascultand intr-o tacere mortificata pe cand Josh ii arata cum sortase vinurile dupa culori, cam la fel cum impartise clientii in seara trecuta, punandu-le pe cele rosii la stanga, iar pe cele albe la dreapta. Apoi, in timp ce se intreba daca nu cumva ar fi fost totusi mai bine sa-l tina la distanta de vinoteca, Josh adauga pe langa nenorocire si jignirea, explicandu-i cum le randuise in ordine alfabetica. Dupa soi.

O privi, in asteptare:

Intrebari?

Nu-i venea in cap decat o singura intrebare: cum naiba se putea abtine sa nu-l stranga de gat?

Stiind ca Rob urma sa spuna "}i-am zis eu!", il privi deznadajduita.

Asta-i tot? intreba ea, sperand ca nu facea decat s-o tachineze, dar temandu-se ca nu era deloc asa.

Nu-i venea sa creada ca era atat de dezamagita. Dar, in fond, la ce se astepta se? Simplul fapt ca in urma cu doua seri comandase unul dintre cele mai bune vinuri de pe lista nu insemna ca avea cunostinte in materie. Ba chiar, putea sa nu insemne decat ca alesese acel vin tocmai fiindca era cel mai scump.

Nu, raspunse Josh, nu e tot. }i-au mai ramas cateva vinuri de desert excelente, in special sauterne. Se pare ca hotul tau de vinuri nu stia ce e un Chateau d'Yquem.

Din cate-i spusese pana acum, se asteptase ca nici el sa nu stie.

Dintr-o data banuitoare, atat pe comentariul lui nepasator, cat si pe expresia prea nevinovata, intreba chipurile indiferenta:

Dar cele rosii? Ceva demn de mentionat?

Daca tot ma-ntrebi, da. Hotul nu se prea pricepea nici la vinurile rosii italienesti. Se pare ca a luat sticlele de Montepulciano d'Abruzzo, si le-a lasat in pace pe cele de Vino Nobile di Montepulciano, fiind clar ca nu stia care e diferenta.

Necunoscand nici ea diferenta, Liss se multumi sa-l priveasca in timp ce continua, insirand virtutile vinului Nobile di Montepulciano, care, din cate intelegea ea, era un soi greu, cu maturizare lenta, pe cand Montepulciano d'Abruzzo era mai ieftin, mai usor si, dupa parerea lui, nu deosebit de memorabil.

E fascinant, spuse Liss, observandu-i in sfarsit licarul amuzat din ochi. Dar am nevoie de ceva anume?

Chiar in timp ce intreba, se mira cum o fi invatat Joshua Farrington atat de multe despre vinuri. Si de unde. Si de la cine Si daca profesorul lui fusese barbat. Sau femeie.

Vrei sa-mi stii parerea? replica el. Cred ca nu ti-ar strica inca un sarut.

Vorbesc serios, insista Liss.

Ce te face sa crezi ca eu nu sunt serios?

Ofta, exasperata.

Te-am intrebat ce parere ai.

Josh se apropie:

Dupa parerea mea, esti frumoasa, inteligenta si infinit de dezirabila.

Mai sunt si sefa ta, ii aminti ea, in timp ce se retragea cu o reapta.

Adica?

Adica, singurul subiect pe care-l voi discuta cu tine in momentul de fata es te cel al vinurilor.

Se aseza langa ea.

Eu nu la discutii ma gandeam.

Liss se sili sa inspire.

Si la ce te gandeai, ma rog?

Tu ce crezi?

Si ii lua mana intr-a lui.

Era clar: daduse de necaz. Nu fiindca Josh dorea s-o sarute din nou, cum era aproape sigura. Ci pentru ca si ea dorea acelasi lucru.

Cu un efort, isi trase mana din mana lui.

Cred ca ar trebui sa ne marginim la problemele profesionale, nu esti de pare re?

Josh ii stranse intre degete lobul urechii.

Nu prea.

Fiindca nu tu esti cel care incearca sa inteleaga cum de nu comanda mai mult i clieti vinuri. Spune-mi ce am aici si de ce am nevoie. In materie de vinuri. P ana nu-mi pierd toata clientela.

Nu cumva incerci sa ma faci sa ma simt vinovat?

Liss inalta o spranceana:

Chiar reusesc?

Cand il invrednici si cu o privire severa, Josh se indupleca.

}i-ar prinde bine sa mai cumperi Bordeaux. Asta se vinde de obicei in stil m are, si nu ti-a mai ramas nici macar o jumatate de lada. As propune cateva dintr e cele mai bune chateaux-uri, ca Lynch-Bages. Sau, eventual, Brane Catenac. Sau chiar Talbot. Cred ca ar fi indicat sa eviti vinurile rosii italiene, ca Tingane llo si Sassicaia. Acum, ca au fost descoperite, sunt prea scumpe. Daca sau sa ma gandesc, o solutie fericita ar fi Rubesco. E similar, dar nu la fel de scump. C onsumatorii de vin inca nu s-au prins.

Liss clipi din ochi in fata acestui neastepat torent de informatii.

Vrei sa spui ca maine ar trebui sa ma reped sa mai cumpar vinuri?

Cat de multe stii despre ele? o intreba, in obisnuitul sau stil de a raspund e la o imtrebare cu alta intrebare.

Le pot deosebi pe cele rosii de cele albe.

Atunci, ti-as sugera sa consulti un cunoscator in domeniu, inainte de a pune prea multi bani la bataie. Daca te iei dupa ceea ce ai si nu faci decat sa cump eri din recolta de anul recut te asteapta cateva surprize foarte neplacute. Uite , acest Bordeaux, de exemplu.

Se ridica si lua o sticla de pe ultimul raft, iar Liss incerca sa nu dea ate ntie felului cum i se intindea tricoul peste muschii spatelui.

In timp ce incepea sa-i explice de ce acel Bordeaux nu era decat de o calita te medie, Liss medita la usurinta cu care discuta diversele soiuri. De unde avea atatea informatii?

Constienta dintr-o data ca era atent la ea, nu la sticla pe care o tinea in maini, se ridica in picioare.

Ar mai fi si altceva, inainte sa inchidem?

Josh inclina capul:

N-as refuza inca o cafea. Si mi-ai promis desertul meritat. Doar daca nu cum va esti prea obosita...?

Ii oferea o iesire, isi dadu ea seama, cu surprindere. Si era obosita, desi nu la fel de franta ca de obicei, la sfarsitul unei zile.

Cea mai usoara si mai sigura cale ar fi fost aceea de a de declara extenuata , tulind-o spre casa pana nu se intampla ceva. Dar, stiind cate eforturi facuse Josh pentru a-i pune cat de cat in ordine vinoteca, Liss pur si simplu nu se put ea indura s-o faca. In plus, daca nu fugea, avea sanse sa mai afle cate ceva int eresant despre el.

Merg sa pun de cafea, spuse ea, sperand ca nu facea una dintre acele greseli

memorabile pe care avea sa le regrete toata viata. Cand esti gata, vino sus.

In tacerea din bucatarie, trase adanc aer in piept, ca sa se calmeze. Trebui a neaparat sa termine cu palpitatiile de fiecare data cand se uita la el, isi re prosa ea, altfel nu-l mai prea putea invinui ca incerca sa profite de situatie.

Una era sa se comporte ca un gentleman, cand femeia dadea clar de inteles ca n-o interesa. Insa ar fi insemna sa pretinda un miracol, asteptandu-se ca un ba rbat viril sa nu reactioneze in fata unei femei care se uita la el ca o maniaca a ciocolatei care a vazut o cutie cu Godiva.

Hotarata sa redevina stapana pe situatie, Liss isi facu de lucru cu rasnitul cafelei. Cand Josh iesi din pivnita, il astepta cu o cafetiera mica dar plina s i doua felii de prajitura cu branza, ciocolata si migdale, pe o masa mica din sa lon.

Josh se apropie in tacere.

Pari nemultumit, observa ea nepasatoare, intrebandu-se din nou de ce o simpl a unda de dezaprobare din partea lui parea sa-i atinga niste corzi atat de profu nde.

O privi cu sprancenele inaltate:

Nu mi-am dat seama ca se vede atat de clar.

Nici nu se vede. Nu e vorba de ceea ce spui sau faci ci, mai degraba, de ce nu spui si nu faci.

Aproape ca si cum ar fi fost obisnuit si priceput sa-si pastreze gandurile s i emotiile pentru el insusi.

Deci, care-i problema?

Pe care s-o abordez mai intai?

Masa, sa zicem, raspunse ea, observandu-i mica brazda din barbie, de vreme c e intr-acolo te-ai uitat cel mai lung.

De fapt, Josh era destul de sigur ca la ea se uitase cel mai lung.

Incredibil de sexy si feminina, in sandale si rochie alba, simpla, de vara, ii facuse inima sa se zbata in piept inca de prima oara cand o vazuse in seara a ceea. Chiar si in pivnita mucegaita, fusese ca o adiere de aer curat si o putern ica doza de lumina a soarelui.

Era bunatatea si cinstea personificate. Iar el era o canalie de cea mai joas a speta, pentru ca o mintea.

Masa, insista Liss, fara sa observe prin ce tumult trecea. Ce-i cu ea?

Cu un efort, Josh intoarse capul spre masa.

Folia de plexiglas. Stiu ca multe restaurante le folosesc si ca nu e nimic o ribil la ele, incepu el, amintindu-si de principiul ei "bate-o pe umar si abia p e urma da-i lovitura".

Dar...? il indemna Liss, prudenta.

Dar nu sunt elegante.

Asteptandu-i reactia, o privi cum studia atenta masa, cu ochii evitandu-i pe ai lui.

Si ce propui?

Rezistand pornirii de a-i potrivi parul blond dupa ureche, care ar fi dus in evitabil la dorinta de a-i atinge gatul delicios de gingas, apoi sanii mici si l a fel de irezistibili, Josh ii impuse propriului sau trup sa se astampere.

As propune fie sa te debarasezi de plexiglas, spuse el, fie sa uiti orice in cercare de a realiza eleganta, alegand in schimb simplitatea.

Iti voi lua sfatul in considerare.

Continand sa-i evite privirea, Liss privi mica sticla de vin din mana lui.

Asta e ce?

Un esantion din Riesling-ul de toamna tarzie, excelent la prajitura.

Se intreba cum ar fi putut-o face sa-l priveasca in ochi, altfel decat repez indu-se la ea, ca sa-i lipeasca trupul cu forme dulci de al lui.

Pare sa fie singurul vin newyorkez pe care-l ai si nu figureaza pe lista, de ci m-am gandit ca poate nu te-ar deranja o mica sarbatorire.

Ce sarbatorim?

Faptul ca nu m-ai lovit in cap pentru recalcitranta, ce altceva?

Liss clatina din cap:

S-ar putea sa avem nevoie de un alt motiv de sarbatorire. Noaptea inca nu s-

a sfarsit.
N-am ce face. Esti mai usor de tachinat chiar si decat sora mea mai mica. Nu vrei sa gusti vinul?
Incuviintand, il intreba:
Ce anume il face sa fie potrivit pentru desert? Credeam ca Riesling-ul e un vin de masa.
Incanat ca o interesa sa invete si incercand sa nu se gandeasca la toate luc rurile pe care i-ar fi placut sa i le demonstreze, Josh puse pe masa cele doua p ahare de vin pe care le luase din bucaarie.
De obicei asa e. Riesling-ul de toamna tarzie e fermentat din struguri alesi cu mare grija, care au fost lasati pana dupa perioada de recoltare normala.
Sunt mai dulci? intelese Liss.
Turna o cantitate mica din vinul auriu in pahare si ii intinse unul:
Gusta-l.
Ridicand ascultatoare paharul la gura, Liss lua o sorbitura din nectarul dul ce.
Iti place? o intreba.
E divin.
Mai sorbi o inghititura.
De ce nu avem mai mult?
Josh bau si el din paharul sau.
Asta voiam sa te intreb. Ray a ales soiurile initiale pe care le servesti?
Desigur. Stia multe despre vinuri. Intotdeauna le cauta pe cele mai noi, ca sa le serveasca la restaurant.
Statu un moment pe ganduri.
Desi nu-mi amintesc sa-l fi interesat vreodata in mod deosebit vinurile din New York. Le prefera pe cele europene.
Poate ca pe asta voia sa-l incerce si n-a mai apucat, se aseza Josh langa ea . Ma gandeam...
Asta-i de-ajuns ca sa ma ingrijoreze, glumi Liss. La ce?
La vinoteca ta. Ai vorbit serios cand ai spus ca nu ti se prea comanda vinur i, sau n-ai incercat decat sa-mi distragi atentia?
Am vorbit serios. Si incercam intr-adevar sa-ti distrag atentia.
O privi cum se concentra asupra feliei de prajitura, apoi a paharului cu vin . Se uita oriunde, numai la el nu.
In sfarsit, ridica ochii.
De ce ma privesti asa?
Incercam sa-ti apreciez reactia, sa vad daca-ti place cum merge vinul cu pra jtura.
Imi place, da, raspunse ea, desi continua sa para a banui ca avea si altceva in minte.
Josh ii lua mana:
Pot sa te intreb ceva?
Expresia ei speculativa deveni prudenta.
Daca vrei...
De ce m-ai aparat in seara asta?
Liss isi musca buzele.
Fata de Rob, adica? Ai auzit?
De ce-ai facut-o?
Am considerat ca era nedrept. Nu ti-ar sta in fire sa-mi furi argintaria...
Tacu o clipa.
N-ai facut-o, nu-i asa?
Josh incerca sa-si stapaneasca un zambet de placere.
Nu.
Vezi sa nu ti se urce la cap, il admonesta ea.
Nu mi s-a urcat, ii saruta Josh incheietura mainii, cu ochii spre ai ei. Mi s-a oprit direct in inima.
Incerca sa-si smulga mana.
Probabil te lasi impresionat usor.
De fapt, raspunse el, fara sa-i dea drumul, sunt al naibii de greu impresion

abil. Si chiar mai greu de manevrat.

}i se pare ca te-am manevrat?

Pe buze ii aparu un zambet rautacios:

Mi se pare ca esti mult mai smechera decat pari. Cu siguranta, mai inselatoa re dect te-am crezut. De ce m-ai pus sa-ti fac inventarul vinotecii?

Liss ridica din umeri:

Fiindca nu-mi gasesc niciodata timp sa mi-l fac singura. Si pentru ca nu ma prea pricep la vinuri.

Josh incepu sa se joace cu degetele ei:

Am crezut ca glumeai, cand mi-ai spus ca nu stii altceva decat sa deosebesti vinurile albe de cele rosii. Cred ca asta explica de ce ai ramas cu Montepulcia no d'Abruzzo.

Am gresit si eu. Pariez ca tu nu gresesti niciodata.

A, gresesc, ba bine ca nu. De obicei, in stil mare. Te-ai suparat pe mine? o intreba, cand Liss nu-i mai raspunse.

Nu, raspunse ea fara ezitare. Pe mine sunt furioasa.

De ce?

Fiindca uneori am lamentabilul obicei de a nu ma uita inainte sa sar.

Si crezi ca esti in pericol ca in viitorul apropiat sa faci vreun salt?

Cred ca s-ar putea sa existe posibilitatea asta.

Aha.

Liss redeveni prudenta:

Ce vrea sa insemne acest "aha"?

Nimic deosebit, se ridica Josh, ajutand-o si pe ea sa se ridice. Ai mai vrea sa afli ceva, inainte de a termina pentru seara asta?

Vorbise cu un glas senzual, seducator, sperand ca putea dori sa afle unele l ucruri foarte intime despre el. Si foarte personale, de preferinta invatate pe i ntuneric.

Liss isi drese vocea, dupa care, spre dezamagirea lui, spuse:

Da. Ce naiba e, la urma urmei, Vino Nobile di Montepulciano?

Josh isi ascunse deceptia sub un zambet:

Un var al vinurilor de Chianti si Brunello. Alte intrebari?

Da. De unde ai invatat atat de multe despre vinuri?

Am baut si el la viata mea, in restaurante si in afara lor.

Asta nu e un raspuns. Cunosc destui oameni are beau mult vin si nu sunt conn oisseurs, nu-s decat niste betivi.

Tatal meu a avut o mica vinarie, recunoscu el, stiind ca, daca nu-i spunea, i-ar fi starnit si mai mult curiozitatea.

De fapt, tatal lui inca mai avea si conducea crama, dar daca-i spunea lui Li ss acest lucru, ea ar fi dorit in mod firesc sa afle care anume era acea vinarie . Si, fiind infipta din fire, dupa ce afla, ar fi insistat s-o vada.

Cand ii acceptase oferta de lucru, nici nu avusese idee cat de curioasa urma sa fie. Si cat de greu avea sa-i fie lui s-o minta in continuare. Sau sa nu se atinga de ea.

Pari ingandurata, observa, intrebandu-se daca nu cumva Liss incepea sa adune doi si cu doi, pentru a-i da cinci; intrebandu-se daca si-ar fi putut satisface pofta de ea doar cu un sarut. La ce te gandesti?

Ma gandesc ca ai talente ascunse, spuse ea, rezemandu-si mainile pe antebrat ele lui.

Hotarat sa-i tina mintea, si trupul in caz de nevoie, ocupate si cat mai dep arte de acest subiect anume, Josh o trase mai aproape, astfel incat se lipira un ul de altul de la talie in jos.

Ma pricep binisor la diverse lucruri.

Asa...?

Sarut destul de bine.

Mi-ai si demonstrat-o.

Ala n-a fost sarut. A fost o degustare.

Inseamna ca ai sa ma saruti din nou?

Vrei s-o fac?

Liss ezita.

Si daca as spune ca nu?

Spui nu?

Nu.

Adica da, spui nu? isi freca el nasul de al ei. Sau nu, spui da?

Adica nu, spun nu, replica ea, strangand mainile pe bratele lui. Dar cred ca ar trebui sa fie da, spun da.

Josh dadu din cap, solemn.

Ma bucur ca pana aici am clarificat-o.

Bratele lui o cuprinsera atat de usor, incat parca dintotdeauna si-ar fi avut locul imprejurul ei.

Hai sa vedem daca o putem clarifica si mai departe.

Si o saruta, iar de asta data, cu toate ca era un sarut relativ scurt, fu oricum numai gingas nu, caci ii cotropi gura, deschizandu-i cu forta buzele delicate, intr-o devorare hulpava care-l parjoli pana-n adancul sufletului.

Liss se agata de el, cu trupul lipit de al sau, in timp ce gura lui se despr indea un moment de a ei, numai pentru a reveni imediat la loc. Si apoi, inca o data. Si inca o data. Gustand-o. Hartuind-o. Atatand-o.

In sfarsit, se desprinse, revoltata:

Nu.

Cu resiratia inasprita, Josh isi concentra privirea asupra gurii ei tremurat oare:

De ce?

Fiindca vreau sa lucrezi pentru mine, raspunse ea si nu cred ca ar fi intelept daca am lasa relatia dintre noi sa ajunga la un nivel prea personal.

O mangaie pe obraz cu nodurile degetelor.

Ce fel de slujba imi oferi, care sa fie mai profitabila decat sarutarile? Un inventar al congelatorului?

Nu, se retrase ea cu un pas. Speram sa iei legatura cu unele dintre cramele locale. Sa extinzi lista de vinuri, ca sa putem include si unele specialitati din New York. Mi s-ar patea o prostie sa n-o facem, cand sunt produse chiar aici.

Josh o lasa sa se indeparteze, dar nu fara efort.

Si vrei s-o fac fiindca dupa parerea ta am nevoie de o munca cinstita? Sau pentru ca ma pricep la vinuri?

Liss reusi sa afiseze un zambet de scuza:

Si una, si alta.

Nu cumva incerci si sa-mi gasesti o slujba care m-ar indeparta de restaurant, fiindca te temi ca devin prea intim cu tine, ce zici?

Il privi cu ochi mari.

As face eu asta?

Nu stiu. Ai face-o?

Tu esti cel care i-a inventariat vinoteca si a ajuns la concluzia ca lasa de dorit. Nu-ti cer decat sa duci treaba pana la capat. Nu te atrage ideea?

Josh ii studie fata inrosita, incercand sa nu-i priveasca gura. Ieea nu-l atragea nici pe departe la fel de mult cat il atragea ea. Era delicata cand el se astepta sa fie vicleana. Si vicleana, cand se astepta la delicatete. Adevarul era ca dorea s-o cunoasca mai bine. Mult mai bine. Voia sa-i smulga hainele de pe ea si sa faca dragoste fierbinte si cu patima.

Problema era, desigur, ca atunci cand avea sa-i descopere adevarata identitate ceea ce urma sa se intample, mai devreme sau mai tarziu, desi putea s-o mai amane, daca pasra distanta n-o credea in stare sa-l ierte.

Cea mai inteleapta atitudine ar fi fost aceea de a pune capat relatiei acum, inainte de a o face sa sufere. Inainte de a ajunge sa faca dragoste cu ea. Fiindca, daca se intalneau in continuare, asta avea sa se intample.

O atragea la fel de mult cum il atragea si Liss pe el. O stia, chiar daca ea inca n-o descoperise. Un om cu bun simt si prefera sa considerea ca facea parte din aceasta categorie avea sa-i faca o favoare, disparand naibii din viata ei.

Am sa ma gandesc la oferta, spuse el, fara a avea nici cea mai vaga intentie de a face asa ceva.

Capitolul sase

Ciocaniturile la usa din fata se auzira imediat dupa ora noua, duminica dimineata. Scrasnind din dinti, pentru ca, fidela celor mai tipice legi ale lui Murphy, tocmai se pregatea sa intre sub dus, Liss mormai o injuratura miezoasa, in timp ce bataile in usa deveneau destul de zgomotoase ca sa trezeasca lumea din somn pana la jumatatea tarii.

Insfacand un halat flausat, se duse furtunos spre usa din fata. O dadu de pe rete, gata sa-i scoata ochii faptasului.

Buna dimineata, Liss. Ai dormit bine azi noapte?

Liss privi chipul frumos si zambitor al celui mai nou si, categoric, mai exasperant angajat al ei.

Tocmai ma pregateam sa fac un dus. Ce dracu' cauti aici?

Pierduse jumaate din noapte gandindu-se la Josh Farrington in diverse stadii de dezbracare, cu ea, si se parea aproape ca incapacitatea ei de a si-l scoate din minte il facuse sa apara din senin.

Josh ii surase:

Am venit sa te iau, bineinteles.

Liss isi trase mai strans halatul pe trup.

Sa ma iei ca sa mergem unde?

Restaurantul Lakeview era inchis duminica si lunea si, din cate tinea minte, nu-si facuse nici un plan pentru ziua aceea. Si cu aat mai putin cu Josh Farrington.

Cum putea un om sa arate atat de sexy duminica dimineata, nu intelegea, dar asta era. Proaspat barbierit si imposibil de atragator, intr-o camasa alba, pantaloni kaki si pantofi cu cioc ce pareau sa-i stea la fel de comod ca o prietenie veche, nu inspira absolut nimic amenintator. Si totusi, pe Liss o cuprindea nelinistea doar privindu-l.

Am venit sa te iau, raspunse el cu rabdare, ca sa vedem ce au de oferit vinariile locale. N-ai uitat, nu-i asa?

Liss se incrunta, nedumerita.

Nu planuiam sa te insotesc.

Dimpotriva, planuise ca acea expeditie sa-l indeparteze cat mai mult posibil de Lakeview si de ea.

De ce nu?

Isi propti mainile in solduri.

Fiindca nu stiu mare lucru despre vinurile newyorkeze, de-asta.

In plus, gandise acea sarcina anume pentru el, nu numai fiindca parea o ocupatie perfecta pentru un cunoscator al vinurilor ramas fara slujba, ci si deoarece ii putea folosi serviciile, evitand totodata sa-l aiba in apropiere. Prin urmare, nu mai trebuia sa se gandeasca la complicarea relatiei cu el. Josh, insa, ii ghicise in mod clar planul si era hotarat sa-i dejoace manevrele.

Daca nu te pricepi la vinurile din New York, spuse el, pe un ton enervant de rezonabil, atunci ar cam fi timpul sa inveti, nu crezi?

De crezut, credea ca problema se agrava incomparabil mai mult decat se astepta tase la inceput. Un alt motiv pentru care-i oferise sarcina de a evalua si, apoi, a extinde selectia ei de vinuri era acela ca sperase ca Josh sa lege unele relatii cu cramele din apropiere, ceea ce putea duce la o slujba mai solida si mai permanenta.

Dar, daca el insista sa-l insoteasca, era destul de sigura ca ziua aceea n-avea sa se incheie doar cu o sarutare furata, doua. Si praful urma sa se aleaga de toate bunele ei intentii...

Clipi din ochi:

Parca intelesesem ca urma sa te gandesti la oferta si sa ma anunti.

M-am gandit la oferta si am decis ca n-o pot refuza. Ei bine?

Liss incerca sa gaseasca o cale de a scapa de el atata timp cat mai putea gandi limpede.

Ei bine, ce?

Nu ma inviti inauntru?

Inca nu m-am hotarat, spuse ea.

Sa-l invite in apartamentul ei era ultimul lucru pe care ar fi dorit sa-l fa ca. Cine stie ce se putea intampla?

De unde mi-ai aflat adresa?

Aseara, te-am urmarit pana acasa.

Liss se incrunta:

Urat din partea ta.

Daca-ti ceream adresa, mi-ai fi dat-o?

Nu.

Zambi cu satisfactie:

Deci, pot ramane cu constiinta impacata.

Ce te-a apucat? il intreba ea, cand Josh o dadu usurel la o parte din drum s i intra in casa. Se aseza pe bratul canapelei bleumarin, aratand cam la fel de n eclinit ca Stanca Gibraltarului.

}i-am spus. Am nevoie sa vii cu mine pentru a alege niste vinuri. Nu ma duc singur, o informa el, tocmai cand Liss incepea sa se gandeasca la niste scuze cr edibile, plus unele nu tocmai credibile, pentru a nu-l putea insoti. Deci, poti sa nu-ti mai bati gura de pomana. Nu vreau sa spun ca nu-mi place gura ta, daca nu ti-e cu suparare. Dar o prefer atunci cand saruta, nu cand vorbeste.

Zambi, in timp ce Liss incerca eroic sa nu se gandeasca la sarutarile lui. S i la caldura buzelor lui, in seara trecuta...

Liss clatina din cap:

Nu vin cu tine. }ie ti-am trasat sarcina asta.

Intr-adevar, surase el. Din pacate, daca nu-mi deschizi accesul la contul ta u din banca sau la una dintre cartile de credit, nu am cu ce sa cumpar vinul. Su nt lefter, ai uitat? Asa ca fa bine si te imbraca, adauga, pe cand Liss fierbea frustrata, in tacere; stiau amandoi ca nici moarta nu i-ar fi permis accesul la banii ei. Daca te iau cu mine in camasa de noapte, oamenii vor incepe sa se intr ebe cam in ce fel de relatii suntem.

Liss se intreba si ea in ce fel de relatii erau.

Voiam sa fac un dus, replica ea, artagoasa.

Josh se instala si mai comod pe canapea.

Nici o problema. Nu ma grabesc. Astept.

Ezita. Apoi, intelegand ca n-avea de gand sa plece fara ea, porni spre baie. Incuie usa si se rezema de ea un moment, gandindu-se cu disperare ce sa faca.

Dintr-un punct de vedere, stia ca Josh avea dreptate. Era intr-adevar necesa r sa devina mai versata in materie de vinuri newyorkeze, pentru a nu mai depinde de el, nici de altcineva, ca sa aleaga specialitatile servite la Lakeview.

Din alt punct de vedere, mai emotional, stia ca daca petreceau toata ziua im preuna, pana seara avea toate sansele sa se apropie si mai mult de el, cel putin pe plan afectiv, daca nu si fizic.

Numar pana la zece, anunta Josh prin usa, iar pe urma, daca n-ai dat macar d rumul la dus, intru ca sa te ajut sa te imbraci.

Bombanind niste comentarii uracioase la adresa increzutilor de barbati, Liss deschise robinetul. Intra sub dusul fierbinte, aburind, si incepu sa se spele a lene pe trup si pe cap. Apoi, iesind de sub dus, se sterse in voie si isi usca p arul cu foenul. Mai intarzie inca zece minute ca sa se rujeze, inainte de a se i mbraca, pe cat de incet putea, dupa care iesi, pentru a-l gasi pe Josh in micul living room, unde-i examina colectia de animale miniaturale.

Se intoarse spre ea, cand Liss se opri in usa, nemultumita ca inca il mai ga sea acolo.

Frumoasa colectie, comenta el. Vulpi n-ai?

Ba da, replica ea, incaltandu-se cu o pereche de sandale. Am un vulpo in liv ing, chiar acum.

Josh ofta cu satisfactie.

Mor dupa femeile rezonabile.

N-ai sti tu ce-i aia rezonabil, nici daca ar veni sa te muste de nas.

Esti suparata fiindca inca n-ai mancat micul dejun, asta e. Ce-ai zice de un cappuccino si niste cornuri?

Liss il privi lung cum o la din loc, apoi il urma pe terasa de caramizi inso rita.

Asta ce mai e? intreba ea, pe un ton suspicios.

Micul dejun. Nu eram sigur ce ai in camara, asa ca am adus ceva cu mine, ii trase Josh un scaun. Ia loc.

Se aseza pe scaunul alb de gradina, privindu-l cu neincredere.

Stii, continua el, in timp ce-i punea in farfurie fragi feliati, zau ca n-ar trebui sa sari peste micul dejun, asa cum faci tu. Nu te-a invatat mama ta ca e cea mai importanta masa a zilei?

Mama mea nu lua niciodata micul dejun. Tot timpul tinea regim. Ce te face sa crezi ca sar peste masa de dimineata?

Mi-a spus Anthony.

Ii dadu o ceasca de cappuccino presarat cu ciocolata.

Spunea ca muncesti prea mult si mananci prea putin. Si ca-ti faci prea multe griji.

Eu cred ca el da prea mult din gura.

Deloc sigura daca-i placea sau nu sa fie obiectul curiozitatii lui Josh, Liss se aseza, gustand din cappuccino.

I-ai descusut despre mine si pe ceilalti angajati ai mei?

Sigur. Mary Lee e un izvor nesecat de informatii.

Liss se incrunta spre el, peste ceasca inflorata.

Ce ti-o fi putut spune? Nu lucreaza pentru mine decat de o saptamana si ceva.

Josh turna suc de portocale.

A spus ca esti cea mai draguta persoana pe care a cunoscut-o in viata ei. Personal, as fi adaugat si ca esti buna, generoasa si atragatoare. Cum e cappuccino-ul?

Delicios, raspunse cu sinceritate Liss, rosind la auzul complimentelor. De unde-ai invatat cum se foloseste aparatul de facut cappuccino?

Nu prea e nevoie sa fii savant in domeniul rachetelor ca sa-l pui in functiune. Trebuie doar sa ai putina rabdare. Pot sa te intreb ceva?

Liss se prefacu socata:

Vrei sa spui ca au mai ramas lucruri pe care salariatii mei nu ti le-au spus despre mine?

S-ar putea sa mai fie unul sau doua secrete, incuviinta el. Desi imi dau toata silinta.

Stiind ca interesul lui n-ar fi trebuit s-o surprinda, intrucat si ea se straduise sa afle tot ce putea despre el, Liss ridica din umeri.

Ce vrei sa stii?

Cum se face ca nu servesti cappuccino la Lakeview?

Mirata de intrebare, isi lasa ceasca jos si lua o lingurita de fragi.

Cine zice ca nu servesc?

Mary Lee.

Liss ofta exasperata.

Doamne. Avem aparatul. Numai ca eu sunt singura care a reusit sa descopere cum trebuie sa procedezi pentru ca laptele sa faca spuma. Tot incerc sa-i invat pe Rob si Annie, una dintre celelalte ospatarite, insa par incapabili sa prinda stilul.

Iar acum doua seri nu l-ai putut face tu, fiindca erai ocupata cu gatitul, adu din cap Josh, cu intelegere, in timp ce-si intindea pe genunchi un servet galben. Atunci, de ce ai cumparat o masinarie atat de complicata? Se gasesc pe piata si altele, mult mai usor de folosit.

Liss tacu cateva momente, inainte de a raspunde.

Nu eu am cumparat-o, ci Ray.

Josh o privi ganditor, in timp ce amesteca zahar in cappuccino.

Cred ca nu ti-a fost deloc usor sa tii restaurantul, dupa moartea lui.

Refuzand sa-si planga singura de mila, Liss ridica iarasi din umeri:

Fac tot ce pot. De unde-ai luat cornurile?

Zambetul lui Josh fu tachinaor:

De la Wegman's, de unde credeai? Cu ce umplutura preferi, ciocolata sau migdale?

Cu ciocolata, te rog.

Josh ii intinse un corn:

Esti o adevarata ciocoolica, nu-i asa?

Musca din cornul crocant si sfaramicios, sauvrand umplutura cu crema de cioc olata.

Pe-asta de unde-o mai stii? Tot de la Anthony?

N-a fost nevoie sa mi-o spuna nimeni. Peste jumatate dintre deserturile de p e lista de bucate a Restaurantului Lakeview sunt cu ciocolata.

E ingrozitor sa stiu ca sunt atat de previzibila, isi linse ea un degete man jit. Cum se face ca ai fost atat de dragut incat sa-mi aduci micul dejun?

Nu sunt dragut, asa sunt eu.

Mhm, facu ea, cu un sentiment de ameteala, in momentul cand ii intalni privi rea. Cred ca asa esti.

Nici nu se asteptase la asa ceva, prima oara cand il intalnise. Il crezuse e gocentric si multumit de sine insusi. Dar, in situatia de fata, familiarismul nu generase dispret. Cultivase cu totul altceva.

Nu e nevoie sa te arati atat de surprinsa, spuse el.

N-am incotro, marturisi ea. Niciodata nu pari sa faci ceea ce astept din par tea ta. Esti foarte greu previzibil, stiai?

Josh ii umplu din nou paharul cu suc de portocale.

Si tu esti la fel.

Eu? inalta Liss sprancenele. In ce sens?

Glasul lui Josh era plin de mirare:

Uneori, pari atat de inocenta si candida. Ca atunci cand iti angajezi ajutoa re. Putini oameni ar tolera lipsa de indemanare a lui Mary Lee, sau stilul dezor donat al lui Anthony. Dar exista momente cand am impresia ca nu esti deloc naiva .

Rugandu-se sa aiba drepate, Liss raspunse cu speranta:

Nu sunt?

Cat de multe stiai deja din tot ceea ce ti-am spus eu aseara despre vinuri? o intreba el in schimb.

Liss se multumi sa-l priveasca.

Ai facut pe nestiutoarea numai ca sa afli cat de multe stiam eu, nu-i asa?

Terminandu-si cornul, Liss isi sterse degetele pe un servet.

De ce-as fi facut una ca asta?

Cred ca din acelasi motiv pentru care i-ai pastrat pe Mary Lee si Anthony, c u toate cusururile lor. Fiindca esti hotarata sa-i ajuti sa-si gaseasca un rost in viata.

Crede-ma ca nu ma pricep mai deloc la vinurile newyorkeze, spuse ea, refuzan d sa-l priveasca. "Si nici," adauga in sinea ei, "la modul de a proceda cu barba tii ca tine."

Te cred, raspunse Josh. Tocmai de-asta ai sa vii cu mine azi.

Terminandu-si cornul, se ridica si incepu sa stranga vasele.

Stai locului, ordona el, cand Liss dadu sa se ridice pentru a-l ajuta.

Nu pot sta aici uitandu-ma la tine cum lucrezi, protesta ea, luand o farfuri e. Josh i-o lua din maini:

De ce nu?

Fiindca nu pot, nu se lasa Liss si smulse de pe masa cosul in care fusesera cornurile. De-aia.

Josh ii lua si cosul.

Vrei sa spui ca esti o maniaca a muncii. Du-te si stai in living, pana stran g eu aici, daca nu suporti sa ma vezi lucrand in timp ce tu te odihnesti.

Prefer sa te ajut.

Iar eu prefer sa fac dragoste decat sa muncesc, o informa Josh, pe cand intr a in bucatarie. Asa ca, daca te mai gasesc aici cand ies iarasi...

Destul de convinsa ca vorbea serios, Liss ii arunca pe la spate o privire uc igatoare, apoi se intoarse in living room. Peste cateva minute, terminand cu str ansul mesei si spalatul vaselor, Josh i se alatura.

Arati ca pisica dupa ce a inghitit canarul, observa ea, privindu-l cum se ui ta prin camera.

Serios? Ma gandeam doar ce interesanta e pictura asta.

Il vazu indreptandu-se spre semineu, pentru a studia mai de aproape tabloul agatat pe perete, deasupra.

Imi place impresionismul, spuse ea, asteptandu-se sa-i critice gustul artistic, pe care Ray il denuntase ca "feminin".

Mda, se uita Josh la alte doua tablouri mai mici, de langa usa din fata. Se vede. Cine le-a pictat?

Am avut la restaurant, imediat dupa moartea lui Ray, un chelner care era student la arte plastice.

Si avea nevoie de bani pentru facultate.

Liss ezita.

Da.

Asa ca i-ai cumparat picturile ca sa-l ajuti sa-si plateasca studiile.

Sunt tablouri frumoase, se apara ea, surprinsa ca Josh ajunsese atat de repede la concluzia corecta.

Se intoarse s-o priveasca:

Stii, Mary Lee are dreptate. Esti o femeie cumsecade.

Adica, previzibila si plicticoasa, vrei sa zici.

Iubito, esti oricum, numai previzibila nu. Iar ultimul cuvant pe care l-as folosi cu privire la tine e "plicticoasa".

Zambetul sau, nefiresc de afabil, ii facu pana si unghiile de la picioare sa ridice capetele, atente.

Deci, ai de gand sa fii rezonabila si sa vii cu mine?

Dandu-se batuta, isi lua poseta de pe masuta de cafea si se uita sa se asigure ca avea inauntru cheile casei si carnetul de cecuri.

Am de ales?

In legatura cu venitul? Nu tocmai. Restaurantul e al tau. Ar trebui sa ai macar un cuvant de spus in legatura cu vinurile pe care le servesti, indiferent daca vrei sau nu. Dar te voi lasa pe tine sa conduci masina jumatate din timp, daca asa te simti mai putin amenintata ca feminista.

Jumatate din timp, poti s-astepti, i-o intoarse Liss, pornind inaintea lui spre usa. Daca vin, conduc eu. Tot timpul.

In timp ce se apropia de Corvette-ul lui negru de curse, intinse mana sa-i ceara cheile.

Intentionezi sa conduci masina mea? o intreba el, parand intru totul la fel de disperat pe cat se asteptase Liss.

Ce e? N-ai incredere in mine?

}inand seama de actuala ta stare de spirit, nu stiu ce sa spun. Mereu esti asa de artagoasa dimineata?

Nu sunt artagoasa. Ma afirm.

Care-i diferenta intre artag si afirmare?

Cand o femeie se afirma, ii explica Liss, rezista impulului de a carpi in nas un barbat care apare la ea pe neanuntate duminica dimineata si insista sa faca pe seful.

}i se pare ca fac pe seful?

M-ai intrebat macar daca sunt dispusa sa vin azi cu tine? Sau mi-ai spus dinainte?

Josh o contempla un moment, observandu-i parul blond proaspat spalat, fata atat de frumoasa fara machiaj, cu exceptia rujului, si rochia de vara roz-pala. Si se pomeni indesandu-si pumnii in buzunarele pantalonilor, ca sa n-o ia in brate si s-o sarute pana ametea.

Avea dreptate. Facuse pe seful. Mai mult fiindca ii anticipase rezistenta.

Incapabil sa o evite, nu-i lasase nici o sansa pentru a se hotari de una singura sa vina cu el, pentru ca fusese destul de sigur ca n-ar fi vrut. Si stia de ce. Isi infrunta propria atractie crescanda fata de el, in acelasi mod in care si el incerca sa-si tina labele departe de ea.

Amuzat de stilul in care stia sa-i tina piept, o intreba:

Intamplator, asta e cumva alta lectie de eticheta?

Liss ridica din umeri:

Daca azi tot urmeaza sa invatam unele lucruri, nu vad de ce ar trebui sa evitam cateva directive cu privire la relatiile dintre barbati si femei. Si vezi ca

inca nu mi-ai dat cheile masinii.
Fara tragere de inima, le scoase din buzunar, dar le mai tinu un moment.
Nu vrei sa stii unde mergem?
Liss se indrepta spre Corvette si deschise portiera de langa volan.
Ma gandeam s-o luam pe soseaua paisprezece si sa trecem pe la Fox Run si Anthony Road. Pe urma, as vrea sa facem cate o vizita pe a Wiemer's, Glenora si Lakewood.
Stii drumul? o intreba el, intarziind sa se urce in masina. Daca nu, eu sunt familiarizat cu zona...
Il privi amuzata:
Am crescut in Rochester si mi-am petrecut aproape fiecare vara pe Seneca Lake. Ai mei au avut o vila la Kashog. Ma lasi sa conduc sau nu?
Josh stia ca era o proba, nu foarte deosebita de "Testul Farr", iar el era pe cale s-o rateze. Intelegand ca pentru relatia lor in curs de formare era important s-o lase la volanul nepretuitului sau Corvette, ii oferi, fara prea mult entuziasm, cheile.

Capitolul sapte

In pofida bunelor intentii cu care ii cedase controlul asupra masinii lui, Josh nu se putea abtine sa conduca el, fie si de pe fotoliul de langa sofer.
In timp ce-i insira o lista de isntructiuni cum sa bage in marsarier si sa se familiarizeze cu hachitele motorului, se opri la mijlocul frazei, cand Liss frana la jumatatea aleii si se intoarse spre el:
Azi, probabil e un mare soc pentru tine, dar stiu si eu cum sa conduc o masina. Sofez de la saisprezece ani.
Josh se pomeni concentrandu-se asupra gurii ei.
Acum cati ai?
Destui ca sa nu raspund la intrebarea asta numai fiindca ii vine cuiva chefu l s-o puna.
In timp ce termina de iesit in marsarier de pe alee, ii arunca o privire:
Tu cati ani ai?
Josh incerca sa nu se crispeze, cand Liss apasa cu putere pe pedala de accelleratie, iar pneurile masinii scrasnira pe dupa primul colt.
Nu atat de multi ca sa nu-mi pese daca mor intr-un accident de circulatie.
Tu esti un accident, replica ea, incetinind la o viteza somnoroasa sub patruzeci de kilometri pe ora, pentru urmatoarea curba.
Serios? o privi el speculativ. De ce gen?
Cu capul inainte, imposibil de evitat. Stai acolo si relaxeaza-te. N-am sa-ti lovesc scumpa masina. Sunt o soferita excelenta.
Conduci prea repede.
Daca se pricepe cineva la miscarile prea repezi, tu esti acela, spuse ea, incetinind, pentru a incepe sa conduca exact ca o baba. Azi vei fi cuminte, da?
Tu ce crezi?
Crezi c-am sa-ti tin cheile masinii ostatie, pentru eventualitatea ca incerci vreo trasnaie.
Ce inseamna la tine trasnai?
Liss se multumi sa-si dea ochii peste cap, conducand mai departe, in timp ce Josh se apuca sa si-i inchida pe-ai lui, reusind sa dea o foarte reusita impresie ca se ruga. Nu-i deschise din nou decat cand Liss intra in parcarea primei crame si opri moorul.
Daca mai deasesti o singura data limita asta, ii spuse ea, jur ca-ti croiesc una. Acum ce mai e?
Josh cobori din masina joasa. Ocolind pana la portiera din stanga, i-o deschise si o ajuta sa iasa.
Ma gandeam sa incercam cateva vinuri, ca sa vedem daca ne place stilul podgoreanului.
Si daca ne place?
Atunci, cumparam cateva sticle si le luam cu noi, ca sa le degustam in linis

te mai incolo. Ce zici?

Cum vrei, raspunse sec Liss, resemnandu-se cu faptul ca toata dimineata ii d aduse ordine.

Ascultatoare pana la slugarnicie, numai ca sa-l exaspereze la fel cum o exas pera si el pe ea, nu se opuse cand Josh sugera sa evite turul cramei, indreptand u-se direct spre camera de degustare.

Hai salut, ii zambi scurt lui Liss tanara vanzatoare din stapele tejghelei d e stejar, dupa care isi lasa atentia sa staruie asupra lui Josh. Ce-ati dori sa incercati azi?

Josh o privi pe Liss, care ridica din umeri:

Ce-ai zice de Cayuga alb? propuse ea.

Dupa ce li se umplura doua pahare, Liss il ridica pe al ei, aruncandu-i lui Josh o privire intrebatoare:

Ce anume cautam, de fapt?

Pe langa un echilibru stabil si un gust placut? Ceva care sa fie un vin de c asa bun.

Adica unul care se serveste cu paharul? il privi ea pe Josh cum se concentra asupra aromei din pahar. De ce?

Fiindca, dupa parerea mea, am descoperit de ce vinzi atat de putin vin.

Inclina paharul in lumina, studiindu-i culoarea si limpezimea.

Nu oferi mare lucru in materie de vin la pret moderat. Chiar si cu fostul ta u salariat cleptoman, majoritatea vinurilor din pivnita ta sunt scumpe. Nu ai ac olo aproape nimic care sa se vanda la mai putin de douazeci si cinci de dolari s ticla.

Liss sorbi vinul alb sec, rec, incercand sa ramana obiectiva in timp ce-l as culta.

Ai dreptate. Poate ar trebui sa stochez si unele mai ieftine. Altceva?

De asemenea, nu oferi vinuri la jumatate, continua el, in timp ce verifica s i culoarea din paharul ei. Nu e vina ta. In privinta asta, productia n-a prea ra spuns cererii. Dar nu oricine vrea sa comande un litru de vin, cand stie ca pest e o ora va pleca spre casa cu masina.

Si crezi ca un vin de casa va rezolva ambele probleme?

Cel putin, daca oferi un vin de casa rosu si unul alb, oamenii vor avea de u nde alege, si cat ar dori sa bea. Iti place Cayuga?

Liss dadu din cap:

Cred ca are posibilitati. Dar as dori sa incerc si un Melody.

Josh o privi un moment.

Aici nu se ofera. Pentru asta, va trebui sa facem o vizita la Wagner's. De u nde ai auzit despre Melody? Nu e prea cunoscut.

Inrosindu-se in obraji, ii raspunse:

Aseara, am rasfoit cateva dintre cataloagele de vinuri ale lui Ray. M-am gan dit ca s-ar putea sa-mi prinda bine daca stiu mai multe despre vinuri in general , si despre cele din New York in special. Vrei sa mai gustam si altceva?

Ce-ai zice de-un Ravat?

In timp ce treceau la urmatorul vin, Josh o vazu inclinandu-si paharul intr-o parte.

Ce parere ai? o intreba.

Un buchet excelent.

Nici nu ti-as putea da mai multa dreptate. Si altceva?

Picioare frumoase, continua Liss, referindu-se la viscozitate si la modul cu m intarzia vinul pe peretii paharului, dupa ce era invartit.

Superbe, as zice, dadu el din cap.

Tot despre vin e vorba? intreba ea, cu sangele urcandu-i-se in obraji.

Josh facu o mutra nevinovata:

Pai despre ce altceva? Cred ca la asta as prefera un continut de zahar mai m are si mai putin alcool. Are cam treizeci la suta. Tu ce zici?

Nu ma pricep la continutul de zahar sau alcool, marturisi ea.

Josh nu avea nevoie de o alta incurajare. Insista s-o invete totul despre za har si alcool, precum si alte subtilitati ale calitatii unui vin, ca sa fie cat mai bine informata cand avea sa-si aleaga vinurile, pe viitor.

Oare cine pe cine invata meserie? se intreba Liss cu voce tare, la volan, in timp ce mergeau spre urmatoarea crama.

Nu poti conduce bine un restaurant, daca nu-i cunosti toate aspectele, raspunse Josh. Vinul e o parte importanta a serviciului de masa. Vrei sa fii independenta, nu-i asa?

Da, confirma ea, privindu-l cu alti ochi. Intr-adevar.

El, insa, o dorea incoltita. Ray preferase intotdeauna sa o stie putin dependenta de el, se asteptase mai mult sau mai putin sa-i respecte deciziile pe care le lua fara s-o consulte, nici s-o intrebe daca era sau nu de acord cu el. Astfel, la moartea lui, ii fusese cu atat mai greu sa preia conducerea restaurantului, dupa nici trei luni de la inaugurare.

Nu fusese pregatita. In primele cateva saptamani, facuse nenumarate gresel ingrozitoare si inca mai avea lamentabilul obicei de a lua hotarari pripite, mai ales cand era vorba de oameni. Dumnezeu ii era martor ca ar fi fost gata sa se arunce in bratele lui Josh Farrington, oricat de insistent o prevenea vocea ratiunii ca nu era cazul.

De ce te uiti asa la mine? o intreba el.

Fiindca mi se pare ca te vad pe tine cel adevarat.

Si ii placea ce vedea. Josh nu se simtea catusi de putin amenintat de independenta ei, isi dadu ea seama. Ba chiar, parea hotarat sa i-o cultive.

Zambetul lui era strengaresc:

Ceva imi spune ca asta nu te va impiedica sa-mi smulgi informatii personale ori de cate ori vei avea ocazia.

Se incrunta, in timp ce scruta soseaua, in fata lor.

Trage pe dreapta. Se pare ca masina din fata are probleme.

Surprinsa de cererea lui Liss scoase Corvette-ul pe acostament, parcand in spatele unei mici Toyota cu capota ridicata.

Poti sta aici, daca vrei, ii spuse Josh, deschizand portiera, pana merg eu sa vad ce s-a intamplat. Ma intorc in cateva minute.

Hoarata sa nu se amestece, Liss il privi pe Josh prin parbriz cum se indreptase spre Toyota si intra in vorba cu soferul, care statea in dreptul capotei deschise, cu o mutra foarte amarata. Dupa cateva momente, Josh se apleca peste motor. Liss nu putea distinge ce facea, dar nu trecu nici un minut si omul celalalt reveni in masina. Se auzi motorul pornind.

Isi dadu seama cu intarziere ca ar fi trebuit sa profite de absenta lui Josh pentra a cerceta din ochi interiorul masinii in cautarea vreunui indiciu despre obiceiurile si trecutul lui.

Din fericire, lipsise din masina destul ca sa-i lase timp pentru o inspectie completa. Din nefericire, interiorul era imaculat, fara nici macar o hartie de chewing-gum pe jos.

Exasperata, Liss ridica privirea tocmai la timp pentru a vedea ca Josh trantise capota celeilalte masini si statea de vorba cu soferul. Era clar ca acesta incerca sa-i dea niste bani. La fel de clar era ca Josh nici nu se gandea sa-i ia.

Dupa un minut, omul ii stranse mana si pleca.

De ce-ai facut asta? intreba Liss, pe cand Josh se urca in masina, langa ea. Ca sa ma impresionezi?

Josh scoase un servetel din cutia dintre fotoliile din fata si-si sterse degetele de ulei.

Am facut-o pentru ca avea nevoie de ajutor.

Ii arunca o privire:

Tu n-ai fi facut acelasi lucru?

Ba da, dadu din cap Liss.

Dar nu se asteptase s-o faca. Crezuse ca Josh o ajutase pe Mary Lee mai mult ca sa creasca in ochii ei decat pentru a o ajuta pe ospatarita lipsita de experienta. Acum, insa, incepea sa-si dea seama ca Josh Farrington ii ajuta pe cei aflati la nevoie pentru ca acesta era genul lui. Genul de om pe care il poti admira. Genul de om de care te poti indragosti.

Isi drese vocea:

De fapt, ce-ai facut?

Se desprinsese un fir de la busonul distribuitorului, i l-am prins la loc. C e vrea sa insemne expresia asta?

Nimic, raspunse Liss, ambreind motorul. Ma intrebam numai daca nu cumva ai f ost, la viata ta, si mecanic auto.

Nu mi-am castigat asa existenta, daca asta te intrebai. In adolescenta, m-au cam pasionat masinile. Pe parcurs, am invatat destul de multe despre mecanica a uto.

Nu prea surprinsa, din moment ce mainile lui pareau sa indice ca lucrase mai mult prin birouri, Liss dadu din cap:

Crezi ca m-ai putea invata si pe mine cate ceva despre motoarele de masini, ca sa nu ma pomenesc naufragiata in vreo noapte cu viscol, pe la mijlocul lui de cembrie?

Daca vrei.

Ii simti privirea atinita asupra ei, in timp ce conducea.

De ce te uiti asa la mine?

Fiindca imi place ceea ce vad. Nu suporti deloc sa depinzi de altcineva, cu nimic, asa-i?

Nu-mi place sa fiu neajutorata. Sau sa-mi pierd controlul.

Uneori, spuse Josh cu glas scazut, e greu sa le ai pe toate sub control.

Mie-mi spui? replica in sinea ei Liss, simtind ca bataile inimii i-o luau ra zna. Stia ca, la cea mai mica incurajare din partea lui, ar fi oprit masina, las andu-l s-o cuprinda in brate. Lasand de buna voie si nesilita de nimeni ca relat ia lor sa evolueze pana dincolo de simpla prietenie.

De teama acestui lucru, zambi cu falsa veselie:

Deci, ce urmeaza sa facem? Il vom ajuta pe primul fermier care ne iese in ca le sa-si are ogorul?

Josh intarzie un moment cu raspunsul.

Stii, daca nu te-as cunoaste, as crede ca e o obrazicie sa-mi ascunzi faptul ca incepi sa ma placi, desi gasesti ca nu e cazul.

Nu e nici o obraznicie, replica Liss, neluandu-i in seama restul afirmatiei. Nu fac decat sa...

...te afirmi, incheie Josh fraza in locul ei. Atunci, ce-ar fi sa te afirmi pe aleea de-acolo? indica el o intrare, la vreo douazeci de metri mai in fata. E un local deschis recent. S-ar putea sa fie interesant.

Care-i planul de actiune? intreba Liss, in timp ce vedeau aparand cladirea i n stil Tudor.

Acelasi ca data trecuta. Incercam cateva vinuri rosii si cateva albe.

Nu sunt sigura ca e bine sa mai beau si sa conduc, spuse ea, cautand o scuza pentru a se indeparta de el. Poate-ar fi mai bine ca de data asta sa raman in m asina.

Josh clatina din cap:

Am nevoie de ajutorul tau.

Ba n-ai nevoie deloc.

Ba da, ii cuprinse el barbia in palma, silind-o sa-l priveasca. Vei discuta din perspectiva feminina ceea ce incercam. Mie imi revine cea masculina.

Liss trase aer in piept, incercand sa se calmeze:

Sunt diferite?

Cu un zambet suta la suta masculin si tot pe-atata smecher, Josh replica:

N-ai observat ca femeile si barbatii sunt diferiti?

Se inrosi la fata.

Nu-mi dadusem seama ca diferentele dintre ei se aplica si in materie de vinu ri.

Ei bine, afla ca se aplica.

In ce sens?

Femeile prefera invariabil vinurile albe. Barbatii le aleg de obicei pe cele rosii.

De ce?

Nici eu nu stiu. Dintr-o deosebire a papilelor gustative, cred.

Sau din intuitia faptului ca vinul alb are mai putine calorii, ii desprinse cu grija Liss mana de fata ei, cat mai avea prezenta de spirit ca s-o faca.

Desi Josh parea dornic sa reinitieze contactul, isi tinu totusi mainile acas
a.

E important sa-ti cunosti clientii. Ce le place si ce nu.

Mereu in cautarea unui indiciu despre identitatea lui, Liss se inviora imedi
at:

Sigur n-ai condus niciodata un restaurant?

Persistenta ei il facu sa clatine din cap.

E doar o chestiune de logica. Iti studiezi clientela, din cine consta, ce co
nsuma, si raspunzi cererii.

Avea sens. Numai de l-ar fi putut descifra la fel de usor si pe omul de lang
a ea. Nu era in stare sa deduca de ce pareau atat de diferiti, si totusi aveau a
sa de multe in comun. De asemenea, nu intelegea nici cum de trecusera atat de re
pede dincolo de relatiile dintre patroana si subordonat.

Si totusi, asta era realitatea. Iar Liss nu stia ce sa faca.

Nici peste un sfert de ora nu stia ce sa faca. In legatura cu realitatea, pr
ecum si cu el. Pur si simplu refuza s-o lase sa ramana la un nivel impersonal.

Liss reflecta asupra situatiei, in timp ce statea sub bolta cu vita din curt
ea ultimei vinarii pe care o vizitau in ziua aceea. Il astepta pe Josh sa incarc
e in Corvette achizitiile. Vremea era insorita si calda, iar privelistea apelor
albastre ale Lacului Seneca intinzandu-se dedesubt, in pofida celor cativa nori
negri din departare, era captivanta.

Ce frumos e aici, spuse ea, cand i se alatura si Josh.

Este, nu-i asa? Mare pacat ca Restaurantul Lakeview nu are gradina sau teras
a, de vreme ce se afla chiar pe malul lacului. E o priveliste extraordinara. Dar
nimeni nu ajunge s-o admire.

Stiu, ofta Liss. Se numara printre intentiile lui Ray. Voia sa construiasca
terasa cu mainile lui, ca sa economiseasca bani. N-a mai apucat s-o faca.

Se intoarse spre Josh, cu ochii plini de speranta:

Presupun ca nu te pricepi si la tamplarie?

Pot deosebi un cui de un ciocan. Cam atata.

Ai reparat scara de la pivnita, ii aminti ea.

A vorbit disperarea, nu talentul. Ma temeam sa nu cada vreunul dinrte noi, s
au amandoi, si sa ne rupem picioarele.

Facu o pauza de efect.

Desi, nu pot spune nici ca nu mi-ar fi placut sa te vad prosternata in fata
mea...

Risca sa cada la picioarele lui cat de curand, daca nu ingera si altceva pe
langa vin, isi spuse Liss, simtindu-se prea ametita ca sa mai umble drept, necum
sa mai si conduca masina. Si in nici un caz sa-i reziste lui Josh.

Fuseze mai mult sau mai putin rezervat, toata ziua, fara s-o invredniceasca
decat cu cate o atingere pe brat, o privire staruitoare, cand si cand... Dar Lis
s nu se astepta deloc ca aceasta cumintenie sa dureze.

Si, sincer vorbind, nu era sigura nici de a ei.

Cu cat statea mai mult timp cu Josh, cu atat ii era mai greu sa-si aduca ami
nte ca inca nu stia aproape nimic despre viata lui. Ca nu trebuia sa se incurce
cu el.

Problema era ca deja se incurcase cu Josh. Pana peste cap. Indiferent daca e
l isi dadea seama sau nu, acea zi petrecuta impreuna ii dezvaluise lui Liss adev
arul intr-un mod mult mai evident. Se indragostea lulea, cu o viteza vertiginoas
a. Ca era bine, ca era rau, se intampla si gata. Si nu parea sa poata face nici
cel mai mic lucru pentru a se opri.

Trebuie sa mananci ceva, ii spuse el, parand sa-si dea seama cat de ametita
se simtea. Ce-ar fi sa te relaxezi un timp, pana ma duc eu sa cumpar ceva? La cr
ama aveau niste branza, fructe si crochete. Putem sta la un picnic, inainte de a
pleca inapoi.

Liss accepta si porni spre toaleta ca sa-si aranjeze tinuta, in timp ce Josh
se ducea sa cumpere ceva de mancare.

Peste zece minute, cand iesi, il gasi stand rezemat de garduletul curtii, cu
privirea spre lac. La aparitia ei, se indrepta.

Scuza-ma, zambi ea, cam incurcata. Trebuia sa ma inviorez putin. Cred ca am

baut de-a binelea, pe cand tu abia ai sorbit din pahar. Ma astepti de mult?

Uneori, isi spuse Josh, avea senzatia ca o astepta de-o viata. Descoperea la ea tot ceea ce-si dorise vreodata de la o femeie. Cinste. Sinceritate. Generozitate si darnicie. Ca sa nu mai spuna ce minunat de sexy era, chiar daca ea nu-si dadea seama.

Cu cat stateau mai mult impreuna, cu atat dorea sa nu se mai desparta niciodata.

Ceea ce facea ca situatia sa devina mult mai dificila. Se simtea tot mai incomod in rolul pe care-l juca. Toata ziua il chinuisera remuscarile, gandindu-se cum o insela. Stia al dracului de bine ca trebuia sa dea adevarul pe fata. Inca din prima zi o stiuse.

Dar, om fiind, tot amanase sa-i spuna lui Liss cine era, pentru ca nu stia cum s-o faca fara a-si compromite relatia cu ea. In fond, era singurul om din lume pe care Liss risca cel mai mult sa-l dispretuiasca.

O parte din motivul pentru care o chemase cu el in acea zi era acela de a putea gasi o solutie ca sa-i spuna adevarul. O mintise si stia, in adancul lui, ca lucrul pe care ea il detesta cel mai mult era necinstea. Cu cat se prelungea mai mult inselatoria, presupunea el, cu atat mai profunda avea sa fie si ura. Si pierdea orice sanse ca Liss sa-l ierte.

Era mult prea increzatoare. In fond, il crezuse pe cuvant. Sau, ma rog, poate ca nu complet. Isi daduse toata silinta sa-i smulga informatii, la fel cum se straduise si el sa i le ascunda. Totusi, nu ezitase sa-l angajeze.

Dumnezeu ii era martor cat dorea sa-i spuna adevarul, ca sa se lamureasca totul. Dar nu voia s-o deziluzioneze. Si nici s-o piarda. Nu voia nici sa se gandeasca la asa ceva.

Alungandu-si gandul inainte de a apuca sa prinda radacini si sa se dezvolte, Josh ridica din umeri:

Nu ma grabesc nicaieri.

Cand Liss se clatina pe picioare, rezemandu-se de el, ii studie cu ingrijorare fata congestionata.

Te simti bine?

Il privi stanjenita.

De obicei, nu ma ating de vin inainte de masa.

E clar. Oricat de mult mi-ar placea ideea sa-mi lesini in brate, spuse el, inlantuindu-si degetele prelungi printre ale ei, cred ca ar fi mai bine sa mancam ceva.

Capitolul opt

Josh o conduse pana la masina, o ajuta sa intre, apoi porni spre o colina in verzita cu vedere peste lac.

Esti sigur ca e bine ce facem? il intreba Liss, in timp ce el ii dadea mana sa coboare. Vreau sa zic, n-o sa ne aresteze nimeni ca i-am incalcat proprietatea, sau asa ceva?

Nu e nici o problema. Atata vreme cat nu furam struguri din viile astea, proprietarul n-are de ce sa se supere.

Ii dadu un sac de prelata, plin cu mancare.

Sper ca nu devii o sperioasa, nu-i asa?

Oricine ar deveni sperios daca ar sta mai mult timp cu tine. Dupa cat te-ai tot plans de felul cum conduc masina, iti dai seama ca pe tot drumul pana aici n-ai incetinit nici o clipa sub saizeci de mile pe ora?

Nu ma asteptam sa observi vitezometru, in starea ta de ebrietate.

Nu-s in nici o stare de ebrietate, il informa ea, cu ingamfare. Sunt doar putin cam dispersata.

Daca zici tu...

Zambind, Josh lua o patura cadrilata din masina si o intinse pe iarba. In timp ce Liss se grabea sa se aseze, pana nu-i cedau picioarele sub trup, se instala si el alaturi. Scoase din sacosa un sortiment impresionant de branzeturi, cornerve de carne, crochete, paine si fructe.

Liss privi cu uimire delicatesele.

Ai cumparat toate astea in timp ce eu imi clateam fata cu apa rece?

Sunt iute la cumparaturi.

Si la vorba, murmura ea, pe cand Josh ii dadea o crocheta cu Brie. Si cum an ume ai obtinut reducerea aia de pret la lada cu vin?

Josh lua in gura o boaba de strugure.

De la orice crama poti primi o lada mai ieftin, daca ceri.

Ii mai dadu o chocheta, cu sunca piperata.

Cum ti s-a parut ultimul vin pe care l-am degustat?

Cel rosu? statu Liss un moment sa analizeze intrebarea. Am avut senzatia ca beam Drano. Lasa in gura un gust infect. Aa, un gust infect.

Clainand din cap, chipurile cu dezaprobare, Josh ii oferi si o crocheta cu b ranza.

De Chaunac-urile nu sunt nici favoritele mele. Prea multa culoare, prea puti n caracter. Intotdeauna te cherchelesti asa dupa doar cateva inghitiuri de vin?

Toata ziua am baut vin, prostesta Liss, in timp ce primea un pahar de plasti c plin cu apa de izvor aromata cu lamaie.

Ar fi trebuit sa iei cate o inghititura de vin, apoi sa mananci o crocheta, ca sa-ti alungi gustul din gura, ii spuse Josh, intinzandu-se, rezemat intr-un c ot. Altfel, rezultatele se denatureaza. Si te imbeti.

Asta ce vrea sa fie, alta lectie? Fiindca, daca asa e, cred ca de data asta n-ar strica sa iau notite.

Desi isi spunsese ca numai un marlan ar fi profitat de ea cand era cam afuma ta, Josh nu se putu abtine sa nu se gandeasca la unele dintre lectiile pe care i -ar fi placut sa i le predea. Ca de pilda, cum sa deschida mai mult gura cand o saruta. Voia s-o sarute din nou. De data asta, nu doar o pupatura scurta, furata inainte ca Liss sa poata protesta. Voia s-o sarute cu adevarat si pe indelete, pana i se inroseau obrajii, iar ochii ei verzi deveneau sticlosi de atata dorint a...

Nu cred ca ar trebui sa faci asta, spuse ea, in timp ce-i mangaia absenta, c u degetul mare, pielea fina din partea interioara a antebratului.

De ce? Nu-ti place?

E foarte interesanta branza asta, schimba vizibil Liss subiectul. Ce este?

Havarti cu marar. M-a ajutat s-o descopar... un prieten.

Un prieten? Sau o prietena?

O prietena. Esti geloasa?

Nu. Da, ofta ea. Nici eu nu-s sigura.

Se pare ca facem unele progrese, comenta el, urmarindu-i cu varful degetului vinisoarele albastrii de la incheietura mainii.

Liss trase adanc aer in piept, apoi il expira din nou.

Nu stiu daca sa le numesc progrese.

Tu cum le-ai numi?

Belele.

Gura lui Josh se arcui intr-un zambet rautacios.

Parca asa ma numisesi pe mine.

Intr-adevar.

N-ai fi facut-o, daca ma cunosteai de mai multa vreme. De fapt, sunt un tip normal si pe care te poti baza.

Ii lua mana, pornind cu degetul de-a lungul liniilor din palma.

Unde l-ai cunoscut pe Ray?

Surprinsa vizibil de intrebare, Liss ezita inainte de a raspunde.

Era bucatar sef la restaurantul unde eu eram patisera. Niste prieteni comuni ne-au convins sa mergem la cateva intalniri, iar restul, vorba aia, e istorie.

Te mai vezi cu prietenii pe care i-ai avut cand erai maritata? o intreba Jos h, dorind sa stie daca avea relatii in societate, desi banuia contrariul.

Nu.

Incercarea ei de a zambi ii trezi dorinta de a o strange in brate, ca s-o co nsoleze.

Continuand sa-si tina mana peste a ei, Josh se rezema in coate, pentru a-i p rivi fata fara a se apropia prea mult.

De ce?
Liss ridica dintr-un umar:
Se intampla o ciudatenie, cu prietenii din timpul casatoriei. Cand ce nu mai esti casatorit, parca n-ar mai sti de sa faca sau sa spuna. Dupa un timp, renunta sa mai incerce.
Josh dadu din cap. Si lui i se intamplase acelasi lucru. Prietenii fostului cuplu incercasera, la inceput, sa-l combine cu diverse femei fara obligatii. In ultima vreme, nici telefon nu-i mai dadeau.
Ai rude in New York City? il intreba ea.
Nu.
Nu adauga ca, din locul unde statea, se vedea casa familiei lui.
Dar sora ta?
Care sora?
Cea care e la fel de usor de tachinat ca mine.
Josh zambi:
Nu-ti scapa prea multe, nu-i asa? Sora mea mai mica locuieste in Los Angeles, ca sa poata avea parte de soare pe saturate. Nu poate suferi zapada.
Si parintii?
Ei n-au nimic impotriva zapezii.
Privirea de repros a lui Liss il facu sa chicoteasca.
Au o mica firma. Dar tu? o intreba, constient de fiecare licarire de emotie din ochii ei. Ai rude pe-aici?
Liss clatina din cap:
Numai pe Rob. Mi-e ca un frate.
Josh isi inlantui degetele laolalta, pentru a nu intinde mana sa-i atinga su vitele matasoase de par auriu care-i cadeau pe obraji.
Parintii tai unde sunt? De ce nu te ajuta cu restaurantul?
Fiindca sunt in Alaska, lua ea o inghititura de apa. Incearca sa-mi trimita bani, din cand in cand. Ii refuz intotdeauna.
De ce?
Fiindca nu mai sunt un copil, de-aia.
Ii intinse cosul cu fructe.
Nu se cade sa ma intretina parintii mei.
N-ai frati sau surori?
Nu. Dar tu? Vreun frate?
Groaznic ce bagareata mai esti, se planse Josh.
Liss isi mai unse cu Brie o crocheta.
Uite cine vorbeste. Nu ti-a spus nimeni ca ai obiceiul lamentabil de a pune o multime de intrebari, dar fara a oferi prea multe informatii despre tine insuti?
Curatin de coaja un kiwi, o intreba:
Vrei sa stii mai multe despre mine?
Da.
De ce?
Ezita.
Fiindca te gasesc interesant. Fiindca lucrezi pentru mine.
Fiindca parea sa se indragosteasca de el.
In ordinea asta?
Treaba mea. As vrea sa inchei un targ cu tine.
Ce fel de targ?
Liss il privi drept in ochi:
Pentru fiecare intrebare pe care mi-o pui, trebuie sa-mi dai macar o mica informatie despre tine. Poate fi oricat de neinsemnata sau de importanta vrei, dar neaparat sa fie concreta, nu de ordin general. De exemplu, daca spui ca-ti plac masinile, sau artele, sau fructele, trebuie sa precizezi care anume. De acord?
Spre surprinderea ei, dupa numai un moment de gandire, Josh dadu din cap:
De acord. Ce fel de lucruri vrei sa stii?
Asta se pune la socoteala ca intrebare, il informa ea. Iti voi raspunde ca, deocamdata, ma multumesc cu subiecte de baza. De exemplu, care e cel de-al doilea nume al tau?

Josh o privi. Liss o considerase o intrebare nevinovata, dar vizibila lui ez itare de a-i raspunde ii stimula enorm curiozitatea. Dadu sa vorbeasca din nou, insa el i-o lua inainte:

Nu vrei sa stii ceva mai interesant, ca de pilda, unde m-am nascut? Sau in c e zodie?

Ii adresa un zambet luminos:

Acum imi datorezi doua informatii din viata ta personala.

Nu ti se pare ca iei totul intr-un sens cam prea literal?

Liss batu din gene:

Trei informatii. Iti fac o favoare, sa stii continua ea, privindu-l cu falsa amenintare. Cel putin, cred ca a sa-ti intrerup obiceiul asta ingrozitor de a p une intrebari tot timpul.

Ce te face sa crezi ca n-am sa incerc sa egalez scorul?

Am sa-ti spun ceva ce vrei sa afli despre mine. Cu conditia sa nu devii prea indiscret. Iar cu asta...

...am ajuns la patru, se grabi Josh sa completeze.

O contempla cu o luminita in ochii sai caprui, adanci. Intr-un tarziu, spuse :

M-am nascut langa Syracuse. Am invatat la scoli publice si am avut o copilar ie dezgustator de normala. Imi plac masinile sport vechi si restaurate, pictorii impresionisti francezi, toate fructele pe care le-am cunoscut vreodata. Si feme ile obraznice.

Liss fu nacita de acest neasteptat iures de dezvaluiri. Incercand sa mentina vie conversatia si fara a se gandi la consecinte, il intreba:

Ce parere ai despre femeile obraznice la care lucrezi?

Ce-ar fi sa-ti arat?

Vorbise atat de inocent, incat Liss nu-si dadu seama de intentiile lui decat cand se pomeni culcata langa el, in iarba moale. Il privi surprinsa, atenta. Em otionata.

Ce faci? ingaima ea, cu gatul dintr-o data uscat ca pergamentul.

Nu fac nimic. Dar planuiesc sa te sarut.

Totusi, nu se misca. Iar faptul ca statea neclintit, doar tinandu-si gura at at de aproape de a ei incat Liss fu nevoita sa-si coboare genele ca sa nu se hol beze drept in ochii sai, o facu sa devina constienta de trupul lui mai puternic si mai prelung, peste al ei. De senzatia coapselor lui cu muschi tari deasupra a lor ei. De dovada dorintei lui apasand-o.

Si daca eu nu vreau sa ma saruti? il intreba, desfatandu-se in caldura trupu lui sau, pe cand Josh isi petrecea degetele printre ale ei, tinandu-i bratele im obilizate.

}i-a spus cineva vreodata ca pui prea multe intrebari?

Da. Tu mi-ai spus. Cam de fiecare data cand iti pun cate una. Asta-i modul t au de a mi-o plati, asa-i?

Buzele lui ajunsesera atat de aproape de ale ei, incat n-ar fi fost nevoie d ecat sa ridice capul cam cu un milimetru, poate, pentru ca gurile sa li se ating a.

Paru sa-si dea seama si el de acest lucru.

De fapt, spuse, cu buzele peste ale ei, incitandu-i la revolta toate celulel e din trup, e modul meu de a-ti spune ca vreau sa te cunosc mai bine.

Liss inspira adanc, pentru a-si destinde plamanii contractati si-si simti sa nii apasand pieptul lui dur.

Cat de bine?

Eliberandu-i o mana, Josh ii dadu parul la o parte de pe fata, ca si cum nu s-ar fi putut abtine s-o atinga.

Mult mai mult si mai profund decat ar permite majoritatea relatiilor dintre patroni si subalterni.

A... facu ea, simtind cum ii pulsa sangele prin vene.

Asta voiam sa zic si eu, ii saruta Josh coltul gurii.

In adancul ei se incolaci o spirala de caldura.

Asta inseamna ca ar trebui sa te descurajez? Sau sa te concediez?

Atentia lui se indrepta asupra celuilalt colt al gurii ei.

Vrei sa ma concediezi?

Nu.

Voia sa faca dragoste cu el. Nici nu-i venea sa creada cat de tare o dorea. Nu singuratatea o impingea spre el, recunoscu ea, intr-un neastepat moment de lu ciditate, ci coplesitorul simtamant ca erau haraziti sa ramana impreuna. Sentime ntul ca, desi se maritase cu Ray si incercase sa-i fie o sotie buna, Joshua Farr ington era partenerul de suflet pe care il asteptase toata viata.

Nu ma intrebi daca vreau sa te descurajez?

Zambetul lui lent o facu sa se bucure ca nu depindea de propriile-i picioare ca sa se tina dreapta.

Iubito, n-ai putea sa ma descurajezi nici daca ai incerca.

Asa?

Gafai scurt, cand Josh isi strecura cu agilitate genunchiul intre ale ei.

O saruta pe spranceana dreapta:

Cred ca-s cazut in limba dupa tine.

Cazut in limba?

E un eufemism barbatesc pentru cuvantul care incepe cu D.

Care cuvant cu D?

Josh ii saruta si spranceana stanga.

Cate exista?

Dorinta. Desfrau. Dragoste.

Ii saruta varful nasului.

Iti plac detaliile, asa-i?

Tu imi placi.

Serios?

Zambetul lui rautacios ascundea nenumarate promisiuni.

Si tu imi placi mie. Ba chiar mai mult decat atat.

I sfarsi, o saruta, incet, ispititor, sacaitor, facand-o sa ia foc, muscandu -i mai intai buza de jos, pentru ca apoi sa-i urmareasca forma gurii cu limba.

Te doresc, Liss. Nici nu-ti pot spune cat de mult... Of, la dracu'.

Nedumerita sa-l vada pe Josh retragandu-si capul, Liss tresari de surpriza c and pe frunte ii cazu primul strop de ploaie. Fu furmat de inca unul. Si de inca unul, mai mare, mai greu. Dupa care, fara de veste, incepu sa toarne, cerul des chizandu-si baierile pentru a-i scalda in torente de apa.

In cateva secunde, amandoi fura uzi leoarca. Isi stransera repede materialel e de picnic si o luara la fuga spre Corvette. Trantind portierele, ramasera gafa ind sfocati, aburind geamurile, siroind de apa pe tapiteria de piele, incercand amandoi sa nu se uite unul la altul. Incercand sa nu se atinga.

Cred ca ar fi ai bine sa luam niste haine uscate pe noi, pana nu ne imbolnav im amandoi de pneumonie, spuse intr-un tarziu Liss, cautand sa nu si-l imagineze pe Josh fara nici o haina pe el; daca o facea, stia ce s-ar fi intamplat. Ce zi ci?

Josh ii arunca o privire, observandu-i bumbacul umed intins peste sanii mici .

Zic ca ai drepate.

Facu o pauza, dupa care, cand vorbi din nou, glasul sau ragusit paru aproape ca o atingere fizica:

Vrei sa conduci tu? Sau mai bine eu?

Liss nu credea ca ar fi putut sa conduca masina. Pe moment, abia mai era in stare sa-si aduca aminte cum sa respire.

Expresia ei mut-rugatoare il facu sa zambeasca.

La mine? intreba el, in timp ce pornea motorul. Sau la tine?

Unde-i mai aproape? intreba Liss, dandu-si seama ca nu avea nici cea mai vag a idee unde locuia Josh. Dandu-si seama ca in acel moment nu voia decat sa fie s ingura cu el, altundeva decat in spatiul stramt al unei masini, cu schimbatorul de viteze intre ei.

La tine, raspunse Josh, bagand in prima viteza. Dar nu e deloc aproape. Sunt em la jumatatea lacului.

Liss isi desprinse privirea de el, rugandu-se sa nu-si piarda controlul, pe cand Josh scotea masina la sosea. Fiecare celula din trupul ei isi dorea un cont

act mai strans cu el. Fiecare terminatie nervoasa o furnica surescitata. Toata z iua se impotrivise acelei atractii. Se opusese tuturor acelor emotii contradicto rii fata de el.

Intr-un fel, picnicul de pe deal ii clarificase situatia. Nu mai avea indoie li cu privire la ceea ce dorea. Pe el il dorea. La fel de mult cum o dorea si el pe ea daca nu chiar mai mult.

Strabaura cam un kilometru si jumatate in tacere, pana cand Josh vorbi din n ou:

Iti plac familiile?

Neintelegand intrebarea, nici de ce anume i-o punea, se intoarse sa-l privea sca.

Poftim?

Iubito, daca nu vorbim incontinuu, ne vom trezi facand altceva. Chiar aici, in masina, in ciuda faptului ca e inca lumina si suntem pe un drum destul de cir culat. Deci, iti plac familiile?

Liss fu nevoita sa traga adanc aer in piept, inainte de a putea sa vorbeasca :

A mea, sau ale altora?

Luadu-i mana, Josh i-o stranse:

Te intrebam daca-ti plac copiii.

Mor dupa copii, spuse ea cu sinceritate, incercand sa nu se gandeasca la mod ul cum erau procreati; si-asa ii era destul de greu sa nu se arunce in bratele l ui Josh. Dar tie?

Am si ales numele. Dar gradinaritul?

Votez pentru.

Rezista dorintei de a-i inlatura o suvita uda de par brunet de pe frunte.

Iti place?

Josh parea nevoit sa faca si el eforturi pentru a-si tine mainile pe volan.

Am bataturi in palma.

Ii intoarse mana cu palma in sus.

Pare sa fie destul de fina. De fapt...

Apoi, ii ridica palma la gura, sarutand-o.

O gasesc irezistibila.

Ai de gand sa flirtezi cu mine tot drumul pana acasa?

Da si nu.

Da si nu?

Am de gand sa flirtez cu tine. Daca, atata timp cat flirtez, vom mai ajunge sau nu pana acasa, ramane de vazut. De Bills de parere ai?

Nu admit nici o critica la adresa lor, il preveni ea, grabindu-se sa ia apar area echipei sale de fotbal favorite, desi cam napastuite in ultima vreme.

Atunci, e clar ca sunntem sortiti unul altuia. Nici eu n-as permite-o. }ine- te bine. O iau pe-o scurtatura. Drumul va fi destul de accidentat.

Nu mai vorbira, in timp ce Josh ocolea gropile pline cu apa, indreptandu-se pe drumul cel mai scurt spre casa ei. Odata ajunsi acolo, fara un cuvant, opri m otorul. Dupa care, ca la un semnal tacut, sarira amandoi din masina si se repezi ra spre usa, prin ploaia torentiala. In departare bubui un tunet.

Josh o privi cum isi cauta cheile in portofel. Cu toate tachinariile lui si in ciuda fierbintelii ce se aduna inlauntru-i, fusese ferm hotarat sa-si ia rama s bun. Sa se duca acasa. Sa-i lase mai mult timp si mai mult spatiu, pentru a aj unge sa-l cunoasca. Pe el, cel adevarat. Nu pe mitocanul evaziv, adept al princi piului te-sarut-ca-sa-ti-tai-cheful-de-pus-intrebari, care fusese pana atunci.

Dar, in timp ce Liss isi scotea cheile, se pomeni sarutand-o din nou. Incapa bil sa-si stapaneasca impulsul, isi contopi gura cu a ei, apoi si trupul ud pana la piele, cu al ei, simtindu-i caldura prin hainele leaorca. Si stiu ca era pie rdut.

Liss...

Cuvantul se auzi in parte ca un geamat, in parte ca o rugaminte, plin de nev oie si dorinta, in timp ce ii mangaia cu nasul gatul gingas, simtindu-i palpitat iile pulsului.

O auzi tragand aer in piept, adanc.

Josh. Vreau sa...

Spune-mi ce vrei.

Ii simtea deruta si nehotararea. La fel cum simtea si dorinta crescand intr-insa.

Isi trecu mainile peste bratele si umerii ei goi, miscandu-si-le in sus si-n jos, incapabil sa se abtina de a o atinge. Incapabil sa reziste gingasiei ei parfumate.

O dorea toata. Dorea sa i se daruiasca tot.

In timp ce mainile ii lunecau in jos spre ale ei, simti metalul rece al inelului cu chei si, usurel, i-l lua dintre degetele tremuratoare. Fara a-i da drumul, o intoarse cu spatele spre usa, rezemand-o, in timp ce introducea cheia in broasca si o intorcea incet.

Cu inima bubuindu-i in coaste, deschise usa si intrara in living room, inlantuiti unul in bratele celuilalt, cu buzele cautandu-li-se flamande, cu trupurile incercand sa se lipeasca si mai strans.

Ce facem cu hainele? sopti Liss, in timp ce gura lui o parasea pe a ei pentru a-i explora scoica delicata a urechii.

Cred ca ar fi cazul sa le scoatem.

O saruta pe umar, plimbandu-si buzele peste pielea umeda, incat prin venele lui Liss se rostogolira spirale de caldura.

Cand ii trase breteaua rochiei de vara de pe umar, Liss inspira suierator, printre dinti.

Parca era vorba sa ni le schimbam.

Ii auzi amuzamentul in glas, pe langa pasiunea abia stapanita.

Ca sa le schimbi, trebuie sa le scoti.

Tu n-ai aici haine de schimb...

Se intrerupse, sufocata, in timp ce Josh ii tragea si breteaua de pe celalalt umar.

Tu, da, se apleca el, sarutandu-i clavicula. Hai sa le schimbam mai intai pe ale tale.

Dar Liss stia ce aveau sa faca.

Si daca nu te cunosc destul de bine ca sa ma dezbrac in fata ta? intreba ea, simtind un val de emotie si nervozitate, atat de excitata incat abia se mai putea tine pe picioare.

Josh ii saruta adancitura gatului.

Vrei sa ma cunosti?

Se agata de umerii lui lati, ca sa se sprijine, in timp ce genunchii i se dizolvau sub trup.

Da.

Atunci, sa incepem.

O trase cu inca vreo cativa pasi in living si o saruta din nou, si din nou, infierbantandu-i sangele, taindu-i respiratia, topindu-i oasele si uzul ratiunii.

Nu cred ca e bine sa facem asta aici, spuse ea, cand in sfarsit Josh isi ridica gura de pe a ei pentru a o saruta pe frunte.

De ce? intreba, sarutandu-i amandoi obrajii.

Draperiile sunt trase deoparte.

Si era inca ziua. Abia patru dupa-amiaza. O ora decadenta pentru a face dragoste. O ora minunata pentru a face dragoste.

Ii atinse din nou buzele cu ale lui.

Intr-adevar.

La ce te gandesti? intreba ea in soapta.

Pe langa ca esti atat de dezirabila?

O saruta indelung, apasat.

Cred ca avem nevoie de mai multa discretie.

Cu gura iarasi peste a ei, cu ridica in brate, pornind cu ea spre dormiorul decorat cu alb si albastru. Liss ofta cu gura langa umarul lui umed, complet mol esita de atata dorinta. Faptul ca erau uzi de ploaie facea ca totul sa fie cu atat mai erotic. Cu atat mai fascinant.

In camera, Josh trecu pe langa pat, spre fereastra. Trase jaluzelele, apoi,

cautadu-i din nou gura cu a lui, o lasa sa alunece pana ajunse cu picioarele la podea. Nu peste mult, rochia de vara urma acelasi drum, cazand pe mocheta crem. Apoi camasa lui, trasa peste cap cu o mana, fiindca refuza sa-i dea drumul, fie si numai pentru o secunda.

Cu gura pradandu-i-o flamanda pe a ei, isi smulsera de pe trupuri hainele ra mase, aruncandu-le pe jos.

De cum o ajuta sa scape de sutienul si chilotii din bumbac, Josh o cuprinse in brate, strangand-o cu putere la piept. Liss se freca de el, savurandu-i piele a ca un satin cald, gadilatul senzual al parului de pe piept pe sanii ei goi.

Lasand sa-i scape un geamat de dorinta abia reprimata, Josh isi ingropa gura in parul ei, cu mainile cutreierandu-i in sus si-n jos spatele, pentru ca apoi sa coboare pentru a-i cuprinde fundul.

Doamne, esti minunata.

Arzand toata de dorinta, Liss zami tremurator, in timp ce ii saruta parul fi n de pe piept.

Si eu te gasesc destul de minunat.

Te doresc, Liss.

Glasul ii era un scrasnet ragusit.

Niciodata nu mi-am mai dorit ceva atat demult.

Liss ii inspira aroma curata, barbateasca.

Stiu.

O stranse convulsiv in brate.

Ma doresti si tu? Te rog, spune da, adauga, cu o unda de amuzament glumet st recurandu-i-se prin pasiunea aspra din glas. Alfel, cred ca s-ar putea sa innebu nesc.

Da, raspunse ea simplu, irevocabil.

Il dorea mai mult decat isi dorise altceva vreodata. Ridicandu-se pe varfuri , ii saruta barbia, delectandu-se cu masculiniatea lui si cu felul cum sa pielea mai aspra i-o zgaria usurel pe a ei.

Si, deci, ce propui sa facem? nu se putu ea abtine sa nu-l tachineze.

Lasa-ma sa-ti arat.

Chiar in timp ce vorbea, o impinse pe pat, potrivindu-se deasupra ei.

Doamne, Liss.

Cuvintele i se auzira ca un geamat, in timp ce se lasau amandoi pe pat. Liss scoase un mic oftat de placere pur feminina, in timp ce Josh se apleca sa-i sar ute santul delicat dintre sani, pentru a rece apoi sa-i captureze cu gura mai in tai un varf trandafiriu, apoi si pe celalalt.

Plina de o dorinta patrunzatoare, atat de dulce si de puternica totodata inc at o durea, isi strecura degetele prin parul lui umed, savurandu-i senzatia moal e si sanaoasa.

Parca era vorba sa luam pe noi niste haine uscate, murmura ea.

Josh ii trasa o linie, de la sani in jos spre pantec, cu buzele.

Vin si alea, mai tarziu.

Liss inspira intens, pe cand el ii explora ombilicul cu o meticulozitate bla nda, invartindu-si limba peste pielea delicios de sensibila.

Cat de tarziu?

Mult, mult mai tarziu.

Trecu mai jos, frecandu-i cu limba abdomenul plat, pe cand degetele lui ii g adilau oasele bazinului.

Nu te grabesti sa te imbraci, nu-i asa?

Nu, reusi ea sa geama, in timp ce degetele isi croiau drum spre fierbinteala dintre coapsele ei.

Bine.

Glasul ii devenise un tors scazut si senzual, care-i facu inima sa sara drep t in gat.

De ce m-oi fi simtind atat de bine? se intreba ea, in timp ce Josh ii forma cerculete pe pielea sensibilizata.

Fiindca nu am intentia sa ma grabesc.

}inandu-se de cuvant, o atingea cu o incetineala dureroasa, plimbandu-si pe indelete mainile peste trupul ei, explorandu-i fiecare centimetru de piele, incu

rajand-o sa faca si ea acelasi lucru.
Atat de aprinsa de dorinta incat era convinsa ca aveau sa ia foc amnadoi, Li ss scoase un sunet de protest, cand Josh se indeparta.
Nu pleca.
Nici n-aveam de gand, ii dadu el la o parte parul de pe fata. Am avut doar u n moment de luciditate.
Liss, care numai de asa ceva nu putea avea parte, se freca de el:
In legatura cu ce?
O saruta pe gura:
Cu tine. Mi-a trecut prin minte ca s-ar putea sa nu folosesti mijloace contr aceptive, sau sa fii pregatita in orice alt sens pentru o intalnire sentimentala cu sexul opus.
Iarasi ma faci naiva?
Nu. Irezistibila. Si, poate, putin cam prea increzatoare.
Si tu cum esti?
Pregatit, iubito, o saruta el din nou pe gura. Si hotarat sa te protejez, in diferent daca tu crezi ca ai sau nu nevoie de protectie.
Imi inchipui ca tot timpul umbli cu pliculete de staniol in buzunar.
Tu ce crezi?
Cred ca tii destul de mult la mine ca sa ai grija, sopsti ea, simtind cum do rinta pentru el se intetea in toata faptura ei, pana fu sigura ca avea sa explod eze.
Se face, iubito. Se face.
Isi rasfira degetele prin parul ei, tinand-o nemiscata, in timp ce ii acoper ea fata cu o furtuna de sarutari.
Si apoi, incapabil sa mai astepte, o proteja in ultima clipa de a se contopi amandoi, cu o iuteala care o surprinse. Geamatul scurt care-i scapa lui Liss er a pe jumatate de protest, pe jumatate incurajator, in timp ce trupurile li se un eau, devenind doua jumatati ale aceluiasi intreg.
}ine-te bine, iubito, ii sopti el in par. Urmeaza inca un drum cu hopuri.
Smulgandu-i un icnet cutremurat de voluptate, se intoarse cu ea deasupra, sa rutandu-i gatul in timp ce se misca inauntrul ei, la inceput incet, apoi tot mai insistent. Dupa care, revenind deasupra ei, isi rezema greutatea pe brate si ii apuca mainile intr-ale lui. Picioarele ei cu pielea neteda se impletira printre ale lui, mai lungi, iar Liss isi incovoie degetele peste ale lui, regalandu-se cu puterea pe care o emana odata ce miscarile ii deveneau mai brutale, mai repez i, facand-i pe amandoi sa se rotsogoleasca scapati de sub orice control, azvarli ndu-i in vartej, pana cand ajunsera pe pisc, intr-o izbucnire de pasiune straluc itoare ca soarele si la fel de dogoritoare.

Dupa aceea, Liss ramase culcata alaturi, ascultandu-i bataile inca iuti ale inimii, si slobozi un oftat prelung, multumit.
O, Doamne.
Frecandu-si barbia de parul ei, Josh o incercui cu bratele, tragand-o mai ap roape.
Voiam sa fiu putin mai controlat, marturisi el. Te-a durut?
Dorind nespus sa fie din nou unul si acelasi, Liss clatina din cap, in timp ce ii cuprindea talia cu bratele.
Cu tine, n-ar putea sa ma doara niciodata, il asigura ea, rezemandu-si capul de pieptul lui.
In timp ce o tinea in brate si-i mangaia parul auriu, nevrand sa-i mai dea d rumul niciodata, Josh constata ca se ruga sa aiba dreptate, desi stia ca se inse la. Ii pricinuise deja o suferinta. O mintise. Iar acum, trebuia sa gaseasca o i esire.

Capitolul noua

A doua zi dimineata, dupa ce inchise telefonul, Josh trase un sir de injurat uri lung si cu patrundere. Tocmai purtase o conversatie prelungita si nu deosebi

t de placuta cu redactorul sau sef, privitoare la intarzierea articolului, pe ca re de obicei il preda la timp. Pur si simplu nu se putea indura sa publice croni ca Restaurantului Lakeview. Nu numai fiindca nu era deosebit de magulitoare, ci si pentru ca i s-ar fi parut o tradare suprema s-o publice fara a o preveni mai intai pe Liss. Efectiv, nu stia ce sa faca. Pentru prima oara de cand lucra ca z iarist, meseria sa il dezgusta. Nu voia sa scrie despre restaurantul lui Liss as a cum stia ca ar fi vrut, daca voia sa-si pastreze obiectivitatea. Si, cu sigura nta, nu inainte de a-i marturisi cine era el cu adevarat.

Pana acum, reusise sa amane inevitabilul. Dar tocmai fiindca era inevitabil, nu putea fi ocolit la nesfarsit. Mai devreme sau mai tarziu. Trebuia sa actione ze. Trebuia sa-i spuna lui Liss adevarul. Dar voia sa indulceasca lovitura si nu stia cum.

Inca mai statea asezat langa aparat, cu o ceasca de cafea racita, privind in gol spre tabloul de Monet de pe perete, cand telefonul suna din nou. Intoarse c apul si il privi, fara sa se clinteasca. Un semnal. Doua.

Probabil nu era redactorul sef, socoti el. Bret Pierce spusese deja tot ceea ce avea de spus, in modul sau propriu, profetic si irepetabil. Si probabil ca n u erau nici parintii lui, cu care vorbise in ajun. Majoritatea prietenilor stiau ca nu era cazul sa-l sune in timpul zilei, cand lucra invariabil, pentru ziar s au pentru cafeneaua pe care spera sa si-o deschida intr-o luna, doua.

Ceea ce insemna ca nu putea fi decat vreun reprezentant comercial, de un soi sau altul. Ridicand receptorul, gata sa se rasteasca la persoana de la celalalt capat al firului, Josh trase scurt aer in piept cand auzi ca era Liss. Fiinta p e care dorea cel mai tare s-o vada si, pentru moment, cu care ar fi evitat cel m ai mult sa vorbeasca.

Pari surprins, spuse Liss, parand atat prudenta, cat si ea insasi nervoasa. Te-am sunat intr-un moment nepotrivit?

M-ai luat pe nepregatite, lasa el jos ceasca de cafea. Nu ma asteptam sa-mi stii numarul.

In seara trecuta, cand fara tragere de inima se despartisera, Josh se intreb ase daca avea s-o mai vada vreodata. Si, cu acel prilej, ce urma sa-i spuna. Iar acum, iat-o, inocenta si fara sa banuiasca nimic, tocmai cand el se flagela in numele ei.

Am o prietena la compania telefonica, ii marturisi Liss. Ea m-a ajutat sa te gasesc.

Josh avu senzatia ca il apasa o mare greutate pe piept.

Umbli cu smecherii, hai?

Aproape ca o putu vedea incretindu-si nasucul.

Crezusem ca avea sa-ti faca placere. Drept sa-ti spun, m-am mirat sa vad ca nu ai numarul la "neinformabil". Secretos cum esti tu...

Tacu un moment, apoi continua, cu o veselie putin cam exagerata:

Sunt cumva indiscreta?

Distingandu-i nelinistea din voce, Josh se grabi s-o asigure:

Nu. Ma bucur ca m-ai sunat. Toata dimineata m-am gandit la tine.

Dumnezeu ii era martor ca n-o mintea.

In sens pozitiv, sper, raspunse Liss, cu o incertitudine clara.

Cand am sa te vad, ii replica el sugestiv, desi in acel moment numai de sedu ctii nu-i ardea, am sa-ti arat in ce sens m-am gandit la tine. Ieri m-am simtit minunat, adauga, cu sinceritate de asta data. Mai mult decat crezi.

Si mie mi-a placut. De-asta te-am sunat.

Liss ezita, apoi vorbi mai departe, exact ca o persoana nedeprinsa sa propun a intalniri, dar hotarata sa-si invinga sfiala:

Crezi ca as fi prea indrazneata daca te-as invita sa iei cina cu mine disear a? As vrea sa mergem pana la Dockside, ca sa vedem ce face concurenta. Si e nepl acut ca o femeie sa intre singura inr-un restaurant.

Asta-i singurul motiv? o tachina el.

Spera ca nu. Spera ca seara trecuta insemnase si pentru ea la fel de mult ca pentru el.

Liss sovai din nou.

Nu. Ma gandeam ca am putea sta de vorba. Despre cele de aseara.

Era clar ca se intreba, la fel ca el, ce efecte urma sa aiba dragostea asupr a relatiei dintre ei, in ce mod avea s-o schimbe. Dar, era convins, nu din acele asi motive.

Contactul fizic schimba in mod inevitabil situatia. Lui Josh nu-i parea rau ca facuse acest pas cu Liss. Pe naiba, era in extaz ca se intamplase. Nu regreta decat ordinea evenimentelor.

Nu voise ca lucrurile sa se desfasoare astfel. Fusese pe deplin hotarat sa-i marturiseasca lui Liss cine era, inainte ca legatura lor sa devina atat de prof unda. Faptul ca n-o facuse nu reusea decat sa inrautateasca si mai mult lucruril e.

Momentul picase ingrozitor. Acum, Liss urma sa creada ca amanase destainuire a pentru a putea face dragoste cu ea, stiind ca, dupa ce afla adevarul, probabil n-ar mai fi acceptat nici macar sa discute cu el. Avea tot dreptul sa fie banui toare. Si revoltata. La fel de revoltata pe cat era el contra lui insusi.

Pana acum, procedase ca un idiot. Dar se putea, se putea numai, sa mai aiba timp pentru a salva situatia.

Daca mergeau la Dockside, se putea folosi de ocazie pentru articolul urmaor, amanand astfel cu inca un timp publicarea cronicii despre Lakeview. Si ii mai p utea indica lui Liss cateva lucruri de folos pentru Lakeview, atata vreme cat in ca o mai interesa sa-i urmeze sfaturile. Acum se simtea indemnat s-o faca, pentr u ca, dupa ce-i spunea cine era, probabil ca n-avea sa mai asculte nici macar o vorba din partea lui, multa vreme.

Cel mai important, insa, era ca putea profita de ocazie ca sa pegateasca ter enul. Nu se codea sa o trateze cu mancare si bautura, daca asta o ajuta sa devin a mai receptiva. Merita orice, inclusiv sa-si vanda sufletul dracului, la nevoie , numai ca sa n-o piarda.

Mi-ar placea nespus sa iau cina cu tine diseara, spuse el.

Trec sa te iau de-acasa?

Nu. Am sa conduc eu.

Retinu sa-i trimita flori, in mai putin de-o ora.

Ce zici, vin sa te iau la sapte?

* * *

Liss parcurgea nervoasa lista de bucate a Restaurantului Dockside cu tematic a nautica, incercand sa nu intre in panica.

Era ceva in neregula. Nu-l cunostea pe Josh destul de bine pentru a sti desp re ce anume era vorba, dar nu se indoia ca il framanta ceva. Ceva despre care nu era pregatit, sau dispus, sa-i vorbeasca.

Pana in acel moment, Josh vorbise foarte putin, iar cand o facea, nu se refe rea la ei, ci la restaurant. Ba chiar, orice aluzii la cele intamplate intre ei in ajun se remarcau prin absenta din conversatia lui.

Fiind din fire nesigura, Liss nu putea sa nu se intrebe daca nu cumva ii tri misese acel enorm buchet de trandafiri albi tocmai ca s-o pregateasca pentru o d ezamagire si astepta un moment potrivit, pe parcursul serii, pentru a-i spune ca intre ei totul se sfarsise. O alta parte a creierului ei, partea care inca mai functiona in pofida atractiei fata de el, se intreba ce anume era de fapt intre ei.

Nu purtau o conversatie tocmai normala. In ciuda faptului ca in urma cu o zi facusera dragoste cu pasiune, pana acum nu mai avusesera nici o intalnire senti mentala in lume, ba chiar si cu aceasta prima ocazie ea trebuie sa vina cu initi ativa.

Gusta din batoanele astea Cajun cu mozzarella ale mele, ii propuse Josh, in timp ce Liss se intreba daca nu cumva nimerise intr-o simpla aventura de-o noapt e, fara sa se fi asteptat catusi de putin la asa ceva.

Recunoscand ca aperitivele de la Dockside erau mult mai interesante decat to t ceea ce servea ea, retinu ideea, in timp ce gusta din batoanele cu branza fier binti, condimnentate si coapte crocant.

Incercase deja sa afle parerea lui Josh despre sortimentul de aperitive, dar el manifesta o surprinzatoare neutralitate. Orice l-ar fi intrebat, dadea din c

ap, scotand sunete enervant de evazive, ca "Mmmm" si "Eeee..."

Avand in vedere ca inainte fusese atat de sententios, mai ales cand era vorb a de orice lucru privitor la restaurantul ei, ambiguitatea lui neasteptata i se parea lui Liss totalmente suspecta. Era aproape ca si cum s-ar fi hotarat s-o la se sa traga singura concluzia ca aperitivele servite de ea lasau mult de dorit.

Desigur, nu s-ar fi putut spune ca nu-si pastrase naravurile de manipulator. Numai ca invata sa procedeze mai discret. Era un om complicat si cu vizibila ex perienta in a obtine ceea ce dorea, lasandu-i pe ceilalti cu impresia ei ca luau toate hotararile.

Faptul ca descoperise acest lucru insemna probabil, dupa parerea ei, ca il c unostea mai bine decat inentionase el. Liss era perfect constienta, in timp ce f aceau comanda, ca Josh incerca in mod subtil s-o indrume spre alegeri mai aventu roase, atat dintre mancaruri cat si la vinuri.

De fapt, Josh insistase sa comande vin si la aperitive, nu numai langa macar ea propriu-zisa. Cand Liss se mirase ca era necesar sa mai ia inca un sortiment si la desert, ii raspunsese ca totul facea parte dintr-o noua "lectie a vinurilo r".

Nedorind sa-i forteze mana, cel putin nu inainte de a apuca sa discute ceea ce se intamplase intre ei in ajun, Liss ii facu jocul, desi fara tragere de inim a. Comandasera mult mai mult vin decat era ea obisnuita sa bea. De fapt, isi dad u seama, in ultimele cateva zile cu el bause mai mult timp decat in cativa ani d e zile.

Doamne sfinte. Dintr-o data, Liss simti ca-i era imposibil sa mai respire.

Avea cumva de-a face cu un alcoolic? Asta incerca sa-i spuna? Din acest moti v avea o expresie atat de serioasa?

Cum ti s-a parut mancarea? o intreba el, in timp ce Liss isi privea paharul cu porto, incercand sa nu para la fel de ingrijorata pe cat se simtea.

Delicioasa, raspunse ea cu sinceritate, evitandu-i privirea. Se fac aici nis te paste minunate.

Iar el facea un amor minunat. Era sensibil, tandru, bland si rabdator, ceea ce o surprinsese, imaginandu-si-l inainte nerabdator pana la limita brutalitatii .

Am observat ca la Lakeview nu ai in menu nici un fel de paste fainoase, spus e el indiferent, in timp ce Liss isi degusta sarlota de ciocolata fina si rece, incercand sa nu se gandeasca la senzatia pieluii lui calde si netede sub mainile ei.

Am movite serioase, raspunse ea, cu speranta ca pe fata nu se observa nimic din tot ceea ce i se rostogolea prin minte. Nu stiu cum sa le prepar. Cel putin, nu foarte bine. Provin dintr-o familie de adepti ai fripturilor si cartofilor.

Iar Ray nu inclusese nici el in menu pastele fainoase, intrucat considerase intotdeauna ca mancarurile italienesti erau pentru oamenii simpli.

Josh, conchise ea, considera probabil ca numai un om simplu ar fi crezit ca dragostea facuta de ei insemna ceva. De fapt, se putea sa fi venit cu ea la rest aurant tocmai pentru a-i spune acest lucru, iar acum nu stia cum sa inceapa.

Cum ti se par pastele? il intreba, uitandu-se oriunde, numai la el nu.

Cu coada ochiului, il vazu ridicand din umeri:

Depinde ce fel de paste sunt si cine le gateste.

}i-a placut rigatoni quatro fromaggio?

Ii daduse sa guste din farfuria ei, neavand idee cat de intima avea sa fie a ceasta fapta, nici ce stare senzuala urma sa-i provoace.

Mmmm, raspunse Josh.

Dar fugilli?

In acest caz, Josh ii daduse sa guste din portia lui, iar Liss ar fi putut s a jure ca teperatura din incapere crescuse cu zece grade.

Mmmm.

Hotarata sa nu-l slabeasca pana nu-si iesea din mutenie, Liss mai facut cate va comentarii despre prepararea si prezentarea mancarurilor. De fiecare data, Jo sh raspundea la fel de vag:

Mmmm.

Dupa al optulea "Mmmm" le numarase Liss il privi exasperata:

Ce inseamna la tine "Mmmm"?

Tu ce crezi ca inseamna?

Iarasi ii raspundea la intrebari cu alte intrebari, observa ea.

Cred ca inseamna ca ar trebui sa pricep un anumit mesaj. Numai ca nu prea sunt sigura care anume e. Doar nu m-ai impins sa comand paste fainoase numai fiind ca te asteptai ca astea sa ma puna pe ganduri, facandu-ma sa observ ca lista mea de bucate lasa oarecum de dorit, nu?

Josh inalta o spranceana.

Asa face eu asa ceva?

Nu stiu. Ai face-o?

De ce-as face-o?

Fiindca gasesti ca restaurantul meu lasa intrucatva de dorit?

Am spus eu vreodata ca restaurantul tau lasa de dorit?

Nu ceea ce spui conteaza, raspunse Liss, nu pentru prima data. Ci ceea ce nu spui.

Si ce anume crezi ca nu spun?

Una la mana, cred ca incerci sa ma determini sa-mi schimb menu-ul, dar nu vrei sa ma lezezi spunandu-mi-o de-a dreptul.

Josh recunoscu in sinea lui ca dorea intr-adevar s-o menajeze. Inainte de a o fi cunoscut, nu mai facuse niciodata asa ceva. Putin ii pasa daca oamenii ii percepeau comentariile ca pe niste critici. Ce naiba, din critici isi castiga existenta.

Cu Liss, insa, lucrurile stateau altfel. Intr-adevar, gasea ca ar fi trebuit sa-si schimbe menu-ul, sa-l faca mai interesant. Dar u voia s-o jigneasca.

Deci, cum e? insista ea.

Cred ca ai putea oferi specialitati putin mai interesante.

Putin? Sau mult?

Josh ezita.

Mult mai mult.

Ce anume gasesti ca ar trebui sa schimb?

Cazu pe ganduri, analizand intrebarea. Daca ii spunea adevarul, probabil, i-ar fi dat un picior pe sub masa, dupa care l-ar fi dispretuit. Nu neaparat in ordinea asta.

Daca, insa, nu-i spunea adevarul, Liss si-ar fi dat seama, probabil ajungand tot sa-l dispretuiasca. Fiindca, daca aflase ceva despre Liss Harding, era faptul ca o dezgusta necinstea. Motiv pentru care ezita atat de mult sa-i spuna ca o mintise inca din prima clipa cand se cunoscusera...

Se gandise la mai multe moduri in care Liss ar fi putut reactiona fata de o asemenea veste si nici unul nu se arata de bun augur pentru sanatatea fizica a relatiei lor.

Ei, il intreba ea. Imi spui sau nu?

Dorindu-si sa fi putut spune exact ceea ce avea de spus, Josh mai trase puti n de timp:

Nu stiu cu ce sa incep.

Chiar atat de grav e? nu-si putu ascunde Liss deznaejdea. Atunci, s-o luam a sa: exista vreun lucru pe care consideri ca-l fac cum trebuie?

Vazandu-l ca ezita din nou, se hotari sa mearga drept la tinta, pentru ca or icum n-avea sa fie multumita pana nu afla.

Ai vreun motiv ca sa nu-mi spui?

Da, raspunse el, fara ezitare.

Care anume?

O privi drept in ochi.

Nu vreau sa te fac sa te simti prost.

Liss refuza sa-si mute privirea.

De ce?

Fiindca, raspunse el, cu glas scazut si tandru, tin la tine.

}inea la ea. Asta ce mama dracu' voia sa insemne?

Se mai privira lung cateva momente, apoi Josh o intreba:

La ce te gandesti?

Liss isi impuse sa zambeasca.

Ma gandesc ca ar trebui sa adaug pastele fainoase pe lista mea de posibilita
ti.
Josh se rezema de spatar, tinandu-si intre degetele lungi paharu cu porto di
n care inca nu gustase.
Ce lista e asta?
Una cu scopuri pe care le urmaresc.
Apar si eu pe ea?
Liss se juca un moment cu sarlota.
Vrei sa te urmaresc si pe tine? il intreba, stiind ca dupa parerea lui o si
facea deja, daca tinea seama de faptul ca ea era cea care il invitase la restaur
ant.
Ceea ce vreau eu, raspunse Josh, cu glasul si mai bland decat inaine, e sa s
tiu cum stau cu tine. Chiar si acum, dupa tot ce s-a intamplat ieri, inca mai ez
iti sa-mi spui ce simti. De ce?
Fiindca mi-e frica, recunoscu ea.
De ce anume? De mine?
Nu.
Vocea abia i se auzea.
De ceea ce se va intampla intre noi. De ceea ce s-a intamplat. A facut drago
ste, si totusi inca stiu atat de putine despre tine.
Eu as zice ca stii destul de multe despre mine, replica el, vorbind la fel d
e incet. Nu esti de aceeasi parere?
Liss se inrosi:
Intelegi ce vreau sa spun. Nu stiu cine esti.
Sau ce anume era.
Nu stiu nici macar ce-ti place.
Si nu putea sa nu se intrebe daca avea sa afle vreodata. Se putea ca Josh sa
fie genul de om care se daruia fizic, dar niciodata si afectiv?
Imi placi tu, spuse el.
Frustrata, isi musca buzele. O placea. }inea la ea. Dar expresia pe care evi
tase s-o rosteasca pana atunci era "te iubesc".
Adevarul este ca, urma Josh, vorbind in acelasi timp in care ii venea ideea,
cred ca te iubesc.
Liss avu o senzatie de sufocare. O spunea pentru ca asa simtea? Sau fiindca
stia ca asta dorea ea sa auda?
Nu-s sigura cum te-ai astepta sa raspund la asta, zise ea, jucandu-se cu pah
arul de vin, fara a avea curaj sa-l creada.
Cu un zambet sramb, Josh intinse mana si i-o cuprinse pe a ei.
Ai putea sa ma asiguri ca nu e cazul sa cant la alta masa, raspunzandu-mi ca
sentimentul e reciproc.
Liss trase adanc aer in piept, pentru a-si risipi povara ce-i apasa inima.
Cred ca stii exact ce anume simt petru tine.
Totusi, mi-ar placea sa te aud spunandu-mi.
De ce?
Fiindca incercam sa fim deschisi si cinstiti unul cu celalalt?
Ridica ochii spre ai lui:
Daca tot ai adus vorba despre deschidere si cinste... Oare de ce am sentimen
tul ca mai exista un lucru pe care vrei sa mi-l spui? Ceva important?
Pentru ca esti banuitoare din fire?
Il privi cum ii turna pentru a treia oara vin, in timp ce paharul lui ramane
a neatins.
Oricine ar banui un barbat care poarta costume scumpe si se preface ca nu-si
poate permite sa plateasca o masa la restaurant. Dupa care, ofera trandafiri de
doua ori.
Si orice femeie cu un dram de minte si-ar fi dat seama cand un barbat incerc
a s-o imbete.
}i-am spus. Am avut o cadere financiara neasteptata.
Stiu ce mi-a spus. Si nu te cred, isi impinse ea paharul deoparte. Stii, sun
t foarte tentata sa ma ridic si sa plec.
Si ai s-o faci?

Nu.
De ce?
Fiindca desi esti incredibil de enervant, stiu ca ai dreptate in legatura cu Lakeview. Incerc sa salvez restaurantul fara a-mi asuma prea multe riscuri si, cand colo, nu fac decat sa-l bag incet dar sigur in groapa, plictisindu-mi de mo arte clientii.
Asta-i singurul motiv pentru care nu pleci?
Nu, recunoscu ea.
Celalalt care e?
Isi impuse sa-l priveasca in ochi.
Cred ca s-ar putea sa ma fi indragostit de tine.
Vizibil multumit de declaratia ei, Josh ii saruta degetele.
Si de ce te deranjeaza asta atat de mult?
Pentru ca inca nu stiu mai nimic despre tine.
Stii ca imi plac masinile sport.
Asta nu ma linisteste prea mult. Inseamna ca ai un spirit aventurier.
Si fusese casatorita deja cu un barbat care avea spiritul aventurii si-si as uma riscuri inutile. Lucru pe care il platise scump.
Oare de ce am sentimentul ca ma compari cu Ray?
Pentru ca esti banuitor din fire? ii repeta ea intrebarea, ironica.
Vorbesti despre el, dar niciodaa nu spui cu adevarat cum era. Seman cu el?
Nu sunt sigura.
Daca as semana cu el, te-ar deranja?
Da.
Fiindca ti-as aminti de el incontinuu?
Intr-un fel.
Asta va fi o problema?
Inca nu stiu.
Ai vrea s-o discutam intr-un decor mai intim?
Nu, clatina ea din cap.
De ce?
Pentru ca, daca ma duci intr-un decor mai intim, cred ca nu vom mai fi in st are sa discutam nimic.
Si ce crezi ca am face?
Liss inghiti in sec, pe cand Josh ii ridica din nou mana la buze.
Dragoste.
Atunci, cer nota chiar acum, o tachina el; se rezema cu coatele pe masa, apl ecat spre ea, acoperind distanta oricum foate scurta dintre ei. Vreau sa fac dra goste cu tine.
Desi o spusese atat de incet incat abia putea sa-l auda, Liss rosi.
Stiu.
Si cred ca si tu vrei sa faci dragoste cu mine.
Ochii i se dilatara, alarmati, cand Josh ridica mana.
Ce faci?
Chem sa ne aduca nota. Ce credeai?
De ce?
Tu ce crezi?
Ofta, exasperata.
Cred ca pui prea multe intrebari si-mi dai prea putine raspunsuri.
Vrei sa ma intrebi ceva anume?
Da.
Josh facu din nou semn sa le aduca nota de plata.
Intreaba-ma. Dar te previn, ai timp doar pana platim consumatia si iesim, fi indca in clipa cand vom fi singuri, am sa te sarut pana-ti pierzi mintile.
Si le pierduse deja, conchise Liss. Pentru ca dorea s-o duca afara si s-o sa rute pana-si pierdea mintile.
Timpul aproape a trecut, o preveni Josh, cu glas sezual.
Sial tau, replica ea, raspicat. Fiindca, daca nu-mi spui ceva mai mult despr e tine, n-am sa te las sa te mai apropii nici la zece pasi.
Capituland, Josh se rezema in scaun.

Bine. Care e cel mai important lucru pe care vrei sa-l stii despre mine?
Chiar nu esti casatorit?
Chiar nu sunt casatorit. Asta era grija ta? Ca as avea alte obligatii?
Grija mea e ca exista un lucru pe care ar trebui sa-l stiu despre tine. Ceva important. Si nu mi-l spui.
Josh ezita atat de mult timp, incat Liss nici nu se mai astepta sa-i raspunda.
Am intr-adevar sa-ti spun ceva, zise el, intr-un tarziu.
Simti un junghi de neliniste.
Ceva important?
S-ar putea ca tu sa consideri ca e important.
Tu ce consideri?
Ca trebuie sa afli acest lucru despre mine, inainte ca relatia noastra sa mearga mai departe.
Aha.
Si mai nelinistita, pentru ca nu se asteptase la asa ceva din partea lui, Liss isi aduna fortele.
Atunci, de ce nu mi-l spui?
As prefera sa n-o fac intr-un loc public, pentru ca s-ar putea sa vrei sa ma omori. N-as suporta sa intri in puscarie din cauza mea.
Dandu-si seama ca incerca sa recurga la umor pentru a dezamorsa o situatie pe care o considera in mod clar grava, Liss isi simti inima incepand sa bata cu putere.
Atunci, de ce ai acceptat sa vii cu mine aici?
Speram ca mai intai sa te omenesc cu mancare si vin, iar dupa cele intamplate ieri nu eram sigur ca ai fi venit la mine. Ai fi facut-o?
Liss statu un moment pe ganduri, inainte de a-i raspunde:
Probabil ca nu. Si de ce ai vrut sa-mi dai mai intai mancare si vin?
Pentru prima oara de cand il cunostea, Josh paru incurcat.
Fiindca voiam sa fii intr-o stare mai receptiva.
Receptiva?
Amiabila.
Se gandi la sticlele de vin pe care insistase sa le comande.
Vrei sa spui, pe jumatate beata.
}i-ar sta dragut beata, replica el, cu un mic zambet chinuit, care o nelinisti si mai mult.
Ca sa-ti poti face mendrele cu mine. Iarasi.
Nu, ca sa nu nimeresti tinta, daca voiai sa ma impusti inainte de a avea ocazia sa-ti explic. ucrurile au progresat putin mai repede decat intentionasem pana ieri.
Dupa felul cum m-ai sarutat, n-ar fi trebuit sa te surprinda prea mult, rase Liss aer in piept, ca sa se calmeze. Exista riscul de a dori sa te impusc cand voi auzi ceea ce ai sa-mi spui?
E foarte posibil.
Atunci, nu trezi ca ar putea fi mai bine s-o lamurim odata?
Privirea lui deveni atat de intensa, iar tacerea se prelungi asa de mult, incat Liss avu senzatia ca o strangea de inima o mana invizibila, uriasa.
Inainte de a incepe, vreau sa stii un lucru, spuse el, cu orice urma de umor risipita, in timp ce ii lua din nou mana, strangand-o usor. Nimic din ce-ai putea face sau spune nu ma va face sa ma simt mai prost decat ma simt deja.
Apoi, sub ochii ei, duse mana la buzunarul hainei si scoase un carnetel negru.
In primul moment, Liss nu facu decat sa-l priveasca fix. Urma sa-i arate "carnetelul negru", isi spuse ea cu uimire. Dupa un moment de usurare, incepu dezamagirea, in timp ce reflecta la posibilele implicatii.
Era clar ca avusese o multime de femei la viata lui, altfel n-ar fi avut nevoie de un caret anume ca sa le noteze numerele de telefon. Una peste alta, ar fi trebuit sa se bucure ca voia sa marturiseasca, desi spectrul atat de multor aventuri trecute o facea pe loc sa se gandeasca nu numai la toate femeile cu care ar fi putut s-o compare, ci si la problemele de sanatate.

In clipa cand acest gand i se strecura in minte, usurarea i se risipi cat ai bate din palme. Doamne sfinte, se pregatea sa-i spuna ca avea o boala grava? Nu, nu o boala grava. S.I.D.A. Pana si sunetul acestui cuvant reverbera in mintea ei ca un dangat funebru. Ii facea gatul sa se contracte, s-o doara pieptul si sa i se sfasie inima, cu o senzatie fizica.

Avea impresia ca respiratia urma sa i se opreasca de-a binelea. Inainte de a-l fi intalnit pe Josh, nu acordase nici cea mai mica atentie modului cum ii functiona inima. De cand il cunostea, inima ei alergase, sarise, bubuise si facuse fel de fel de alte lucruri tot atat de ridicole.

Iar acum, parea pe cale sa se franga.

In tacere, ii intinse micul carnet negru. Liss il lua, cu degete infrigurate. Si incerca sa nu se gandeasca la modul irevocabil in care viata ei putea fi schimbaa de continutul acestuia.

Il deschise incet, fara sa se grabeasca. Pentru ca, acum, timpul putea fi pretios. Nu voia sa se gandeasca la faptul ca, dupa ce il deschidea, se putea sa nu le mai fi ramas prea mult. Nu voia sa se grabeasca. De fapt, nici nu voia sa-l deschida.

Cred ca trebuie sa vezi ce contine, spuse Josh, cu blandete de asta data, in timp ce Liss continua sa ezite.

In sfarsit, deschise carnetelul pana la capat. Si, cand incepu sa citeasca, viata ei, asa cum incepea sa si-o cunoasca, lua brusc sfarsit.

Fiindca era ceva la fel de rau pe cat se temuse. Ba chiar, in unele privinte, si mai rau.

Capitolul zece

Incredulitatea si furia se amestecau tot mai tare, pana cand Liss nu mai putu sa respire. Privea in tacere continutul micului carnet negru, cu o senzatie de rau de la inima. Si de la stomac. Si cu o furie totala.

Deci, spuse ea in cele din urma, cu gatul inecat de mai multa durere decat ar fi crezut ca era posibil. Esti J. P. Farr. Asta-mi ascundeai.

Cand ii respinse incercarea de a o lua de mana, Josh se rezema in scaun.

Ma tem ca da.

Cel care distruge restaurantele.

Cel care critica restaurantele, o corecta el, vizibil nedescumpait de inversunarea ei.

Daca zici tu...

Liss se retrase si ea pe scaun, temandu-se ca, daca statea prea aproape, risca sa-i arda una.

Trebuie sa-ti spun, Farrington, ca felul cum iti alegi momentele lasa de dorit al naibii de mult. Nu cred ca te-ai gandit sa aduci vorba despre asta inainte ca relatia noastra sa depaseasca nivelul strict profesional.

Stiu cum ti se pare. Crede-ma, eram hotarat sa ti-o spun inainte de a face dragoste.

N-as zice ca ti-ai dat chiar toata silinta.

Liss incerca sa traga aer in pieptul prea comprimat.

Cred ca amadnoi stim ca n-ai fi avut nici cea mai mica sansa sa faci dragoste cu mine, daca mi-o spuneai, adauga ea, sfidadu-l s-o contrazica.

Josh nu nega. O privi mult timp inainte de a vorbi, iar cand o facu, Liss stiu ca se opunea pornirii de a o lua in brate.

Nu ma asteptam sa ma crezi. In locul tau, probabil ca nici eu n-as crede. Stiam ce aveai sa simti. De-asta mi-am strofocat creierii toata ziua, incercand sa gasesc o cale de a te convinge ca nu sunt chiar atat de intrigant.

Liss pufni, neincrezatoare.

N-ai vrea sa mergem afara, unde putem discuta intre patru ochi?

Dim simplul ton pe care o spusese, Liss stiu ca se astepta la o explozie de un gen sau altul.

Nu, raspunse ea, cu tarie.

Privirea lui Josh cobori spre gura ei cu buze stranse.

De ce?

Fiindca, daca plecam de-aici, intr-un loc mai pustiu, risc sa te omor. De-aia.

Josh dadu din cap, fara sa se mire de vehementa ei.

Ai tot dreptul sa fiu suparata.

Nu sunt suparata.

O durea inima. Si era furioasa. Mai mult decat furioasa. Efectiv, nu mai put ea gandi coerent.

De cand il cunoscuse, stiuse ca ascundea mai mult decat se vedea cu ochiul l iber. Mai mult decat spunea. Dar, din cine stie ce motiv, nici un moment nu-i tr ecuse prin minte ca era insusi dusmanul.

Insa cel mai rau nu era ca o trasese pe sfoara. Cel mai rau era ca il placus e. Mai mult decat sa-l fi placut. Se indragostise de Josh pana peste cap. Si o s tiuse si el. O lasase sa se intample. Nu facuse nimic ca s-o opreasca, desi, dup a cum singur recunostea, stia prea bine ce avea sa simta cand urma sa afle adeva rul.

Presupun ca ai facut critica Restaurantului Lakeview in seara cand ai sustin ut ca nu-ti puteai plati consumatia? il intreba ea, cand in sfarsit putu sa vorb easca din nou.

Josh ezita un moment.

Da.

Si imi inchipui ca povestea aia ca erai lefter si nu aveai din ce plati era o mica farsa pe care o joci cand nu-ti place mancarea.

Isi dadu seama ca nu se mai putea controla; putin ii pasa.

Prefacatoria ca nu pot plai facea parte din procedeul meu de inspectie, rasp unse Josh, acceptandu-i revolta fara a veni cu nici o scuza. Nu judec numai manc arurile, ci tot localul, in ansamblul sau.

Liss cobori privirea spre carnetelul pe care-l tinea in mana.

Insemnarile din seara aia sunt aici?

Da. La pagina patruzeci si patru.

Manuindu-l cu dezgust nedisimulat, Liss incepu sa intoarca grabita filele ca rnetului. Simti un nod in stomac, cand observa notatiile de sub titlul Firestone . Se opri din rasfoit cand ajunse la pagina intitulata Lakeview.

Il privi pe Josh, care o observa atent.

Te deranjeaza daca le citesc? il intreba ea.

Te-as putea opri?

Nu.

Fu uimita sa auda cat de calma parea, cand nu-i venea altceva decat sa-l str anga de gat.

Voiam doar sa stiu daca ai vreo obiectie sa le vad inainte ca articolul sa i ntre la tipar. Caci il vei publica in ziar, inteleg?

E programat pentru poimaine.

Motiv pentru care iesise cu ea asta seara, intelese Liss. Partial, recunoste a ca incercase sa-i dea de inteles cine era si ce urma sa spuna inainte de apari tia cronicii, pentru a o scuti de un posibil soc. In rest, insa, era atat de fur ioasa pe el in acel moment, incat nici n-o mai interesa ce motive avusese.

Josh ii contempla incremenirea nefireasca, in timp ce incepea sa-i citeasca insemnarile. Erau scrise ingrijit si in ordine, in ciuda faptului ca, probabil, trebuise sa le faca pe furis, constata caustic Liss. Si notatiile erau destul de caustice.

Nu ti-au placut ciupercile umplute? intreba ea, incercand sa nu dea impresia ca-i pasa. De fapt, ciupercile umplute nu aveau doar o valoare sentimentala ret eta era a bunicii ei ci le considera si printre marile succese ale Restaurantulu i Lakeview.

Ciupercile au fost foarte bune, raspunse el cu atata grija, incat Liss stiu ca din nou ii ascundea ceva.

Dar? il indemna ea scurt, durand-o exact in cot ca, dupa cate se parea, Josh tinuse minte lectia cu "spune ceva placut, apoi da vestea cea proasta".

Dar nu faci tot ce-ai putea cu ele.

Si ce propui? se rasti ea. Ciuperci flambate?

Imi ceri sugestii?

Iti cer un motiv ca sa nu-ti torn paharul de vin in cap si pe urma sa te iau la bataie cu sticla.

Josh zambi usor dar, dupa cum observa ea, nu fara efort.

Una la mana, e un soi prea bun ca sa-l irosesti. A doua la mana, chiar daca esti furioasa, si pe buna dreptate, nu vrei cu adevarat sa ma lovesti.

Nu fi atat de sigur, bombani ea in paharul cu vin de soi ales, pe care inca se mai gandea sa i-l arunce in fata; dupa un moment de tacere, oricum numai dest insa nu, ceda curiozitatii coplesitoare si il intreba cu o voce grea de sarcasm: ce anume, concret, nu-ti place la ciupercile mele umplute?

Josh inchise gura, parand ca nici nu se gandea sa raspunda. Apoi, aproape ca si cum ar fi recunoscut ca Liss avea nevoie sa-si descarce furia pe el ca sa-l poata ierta, spuse:

Sunt prea banale.

Banale? Il sfasie din privire:

Ce dracu-nseamna asta?

Inseamna ca ar trebui sa incerci sa-ti folosesti mai mult imaginatia.

Imi folosesc imaginatia chiar in clipa asta, il informa ea.

Iar rezultatele nu erau deloc de bun augur pentru integritatea lui fizica.

Remarca ei nu paru sa-l surprinda.

Nici nu ma indoiesc. Sunt in pericol cu sanatatea?

N-ar strica s-o crezi. Singurul motiv pentru care inca mai esti intreg e ca il cunosc pe proprietarul restaurantului astuia. Nu vreau sa-si piarda clientii pentru ca as face eu vreo scena. Altfel, erai mort.

Asta-mi place cel mai mult la tine, ii spuse Josh. Esti o femeie plina de consideratie.

Sunt o femeie plina de indignare, il repezi ea. Pentru ca am fost inselata.

Intinzand mana, Josh ii lua dintre degete carnetul negru, inainte de a putea sa i-l rupa in bucati.

Nu sustin ca revolta ta e nejustificata, dar as dori sa stiu ceva.

Si anume?

Ce anume te infurie asa de tare? Adevarata mea identitate? Sau faptul ca ma placi?

Te-am placut asa cum erai, replica ea. Sau cum am crezut eu ca erai. Nu asa cum esti.

Josh baga carnetul in buzunarul sacoului.

Si cum sunt?

Mincinos si escroc. Genul de om care traieste de pe urma talentelor altora. Stii zicala: "Cine poate, face. Cine nu, critica."

Cu asta nu sunt de acord, clatina el din cap. De ce te deranjeaza cu adevarat faptul ca sunt critic?

Chiar nu stii? il privi Liss cu dispret fatis. Putin iti pasa in cine lovesti. Vii, dai o lovitura scurta si fugi, ramanand doar atata timp cat sa observi ce nu-i in regula la un restaurant, dar niciodata indeajuns ca sa afli si motivul pentru care cineva ar putea sa nu se ridice la nivelul inaltelor tale exigente. Oricine poate avea o seara proasta. Salariati care lipsesc. Bucatari nervosi care au crize de orgoliu. Sau un caz de gripa. Alimente nelivrate la timp. Dar tie, putin iti pasa. Esti inuman, Farr. Si, mai rau, adauga ea, stiind ca il facea sa sufere si fara sa-i pese, se pare ca nici macar nu stii.

In primul moment, Josh nu spuse nimic. Cand vorbi, glasul ii era inasprit de emotie.

Deci, ce-as putea face ca sa ma achit fata de tine?

Nu-mi vine nici o idee. Alta decat sa dispari.

Josh ii studie fata, incet, meticulos, aproape ca si cum n-ar fi fost sigur daca urma sa mai aiba vreodata ocazia.

Atunci, tot ce-a fost intre noi s-a terminat.

Liss isi impuse sa pronunte cuvintele despre care stia ca aveau sa puna capat relatiei lor.

Se poate spune ca da.

Si o spui?

Pret de-un ingrozitor moment, crezu ca avea sa-si piarda conrolul, izbucnind in lacrimi de frustrare. Si indignare.

Doar nu credea ca situatia dintre ei putea ramane aceeasi, nu? Nici nu stia ce anume o infuria mai tare. Faptul de a fi cine era, sau ca il placuse, il iubi se chiar, fara a ghici o clipa macar ca omul de sub fatada fermecatoare si agrea bila era o lichea de cea mai joasa speta. O canalie care facuse cariera doborand u-i pe altii.

L-ar fi putut ierta vreodata, pentru cine era si cum isi castiga existenta? Nici intr-un milion de ani.

Ceea ce spun, zise ea, incet si cu grija, e ca nu vreau sa te mai vad niciod ata. In viata mea.

Si, cu picioarele tremurandu-i atat de tare incat se indoia ca putea ajunge la usa fara ajutor, se ridica de la masa. }inandu-se de spatarul scaunului, mai zabovi doar atata timp cat sa-l priveasca:

A, si, sa nu uit. Esti concediat.

Dupa care pleca, iesind din restaurant si din viata lui.

In cel mai tipic stil Farr, Josh refuza sa ramana afara din viata ei. Cel pu tin, pentru multa vreme.

N-o sa-ti vina sa crezi... ii spuse Rob, peste doua zile.

Auzise deja o versiunea prescurata, dar in nici un caz lipsita de emotie, a celor intamplate la Dockside, cu doua seri in urma. De-atunci, tot timpul incerc ase vizibil sa nu-i spuna "}i-am zis eu..."

A, nu stiu, raspunse Liss, trantind pe plansa atat de indarjita aluatul unei tarte cu ciocolata, incat Rob tresari. Pot crede aproape orice.

Putea crede chiar si ca se indragostise de un om cu nimic mai presus de un p orc mincinos, necinstit si escroc. Ceea ce nu-i venea sa reada era cat de mult i i ducea dorul.

Ce faci? intreba ea, cand Rob ii lua cu grija cutitul din mana.

Rob zambi bening:

Incerc sa previn o crima.

Pe cine risc sa omor?

Vina sa te uiti in sala de mese si sa-mi spui tu.

Sufland un torent de aer, exasperata, Liss se indrepta spre usile batante si privi in sala restaurantului.

Rob avea dreptate. Nu-i venea sa-si creada ochilor. Incruntandu-se cand il v azu pe Josh Farrington asezat la o masa din fund, se rasuci, aruncandu-i lui Rob o privire ucigasa.

De ce dracu' l-ai primit inauntru? se rasti ea.

Am vrut sa-l opresc, raspunse Rob. Mi-a atras atentia ca, daca incercam sa-l dau afara, n-avea numai sa faca o scena care sa apara pe prima pagina a ziarulu i local unde lucreaza si are relatii, a propos ci si sa anunte Uniunea Americana a Libertatilor Civile.

Pe ce motiv?

Refuzul de a-l servi.

Pot sa servesc sau sa nu servesc pe cine am eu chef, se rasti Liss, infuriat a pe Josh. Si pe sine insasi. Simplul fapt de a-l vedea din nou, cu costum inchi s la culoare si cravata, cu parul pieptaat cu grija, cu sezualiatea si siguranta sa innascuta, ii facea inima sa bubuie in piept si capul sa i se invarteasca.

Numai daca inainte afisezi un anunt in sensul asta, preciza Rob.

Liss stranse din dinti pana o durura.

Pe-asta cine ti-a spus-o?

Farr, cine credeai? S-a oferit sa-si cheme avocatul ca sa-ti explice el, dar m-am gandit ca asta n-ar face decat sa te infurie si mai rau.

Nu cred ca e posibil sa ma infurii si mai rau, isi dezlega Liss sortul si in tra furtunos in salonul restaurantului, indreptandu-se direct spre masa lui. Ce naiba faci aici? intreba ea in soapta, fara a face nici o incercare de a ascunde faptul ca, in loc de a vorbi cu el, ar fi preferat sa-l decapiteze.

Ridicand privirea dinspre menu, pe care il tinea in maini, Josh ii zambi:

Ma pregatesc sa mananc de cina.

Ba in restaurantul mei nici sa nu te gandesti. Pot refuza serviciul oricui v reau.

Josh clatina din cap:

Au contraire. Fara un motiv intemeiat, nu poti, dupa cum i-am atras atentia cumnatului tau. Nu ma prea simpatizeaza, asa-i?

Nimeni de-aici nu te simpatizeaza deloc. Si pot refuza sa servesc pe oricine despre care consider ca deranjeaza.

Inca n-am inceput sa deranjez, o asigura Josh.

Liss se uita urat la el:

Asta ce inseamna?

Inseamna ca am ceva sa-ti spun. As prefera sa stai jos, ca sa putem discuta ca doua fiinte omenesti civilizate, dar daca preferi sa ramai asa, ca sa poti ba te din picior cand iti vin crizele de nervii, n-am nimic impotriva.

Nu-mi vine nici o criza de nervi, replica ea, ramanand in picioare. Si nu ma intereseaza sa-ti aud scuzele.

Perfect. Fiindca nici n-am venit sa mi le prezint.

Clipi din ochi, surprinsa:

Nu?

Nu.

Atunci, de ce-ai venit?

Stai jos si-am sa-ti spun.

Liss il privi, in timp ce se aseza in fata lui. Nu mai parea la fel de tanto s ca de obicei, observa ea. Josh sorbi din paharul cu apa.

Ei? il intreba.

Josh isi rezema mainile pe masa, inlantuindu-si degetele unele printre altel e.

Presupun ca ai observat absenta articolului meu despre Lakeview din ziarul d e asta seara?

Observase. In schimb, aparuse o cronica despre Dockside, restaurantul unde s e dusesera inainte de a se alege praful de toate. Ceea ce demonstra ca nu era iu te numai la vorba, isi spuse Liss cu sarcasm, ci si la scris. Si se vedea clar c a revolta ei contra lui nu-i blocase inspiratia catusi de putin.

Probabil ca nu-l facuse nici sa se framante in asternut, fara a putea inchid e ochii, desi pe Liss confesiunea lui o costase doua nopti de insomnie.

Isi incrucisa bratele pe piept:

Si?

Si, m-am gandit ca ar fi cazul sa stii ca l-am retras.

Faptul ca ai aruncat la cos un articol nu-mi alunga supararea contra ta.

Nici nu ma asteptam. Si nu l-am aruncat la cos. L-am suspendat, pentru un ti mp.

De ce?

Fiindca planuiesc sa-l dezvolt.

Sa-l dezvolte? Asta ce mai insemna? Liss n-avea nici cea mai vaga idee. Nu-i ramanea decat sa-l intrebe.

Josh lua lista de bucate, studiind-o pe indelete, pentru ca Liss sa nu-i vad a fata.

Afirmatia ta ca lovesc si fug m-a durut. Am hotarat sa-i mai acord Restauran tului Lakeview o sansa. Recunosc, imi va fi greu sa scriu o cronica neutra, avan d in vedere tot ce s-a intamplat, dar cred ca ma pot descurca.

Ceea ce poti face, replica Liss, e sa te duci dracului. N-am sa-ti mai las n ici o ocazie de a-mi ruina restaurantul.

Poate ar fi bine sa vezi originalul, inainte de a lua o decizie finala. As f i dezolat daca ar trebui sa public articolul asa, dar daca n-am incotro, o voi f ace.

Ii impinse in fata o foaie de hartie batuta ingrijit la masina.

Redactorul meu sef asteapta o cronica a Restaurantului Lakeview. Poate fi as ta, sau una revazuta. Pe el nu-l intereseaza. Pe tine, insa, cred ca da.

Privind-o de parca ar fi fost o reptila veninoasa, Liss lua in cele din urma coala de hartie si o parcurse cu privirea. Coplesita de critica neiertatoare, a bia putu citi pana la sfarsit. Efectiv, vedea rosu.

Si ce vrei? il intreba ea. Sa te mituiesc ca sa-mi faci o cronica mai favora
bila?
In acel moment, l-ar fi considerat in stare de orice.
Josh se rezema de spatar, studiind-o:
Interesanta sugestie. Ce-mi oferi?
Privirea lui, pe sub pleoapele lasate, ii spunea ca singurul lucru pe care i
l dorea cu adevarat era ea. Din pacate, oricat de furioasa pe el era, si ea il d
orea. Toate celulele din trup o furnicau sursecitate, in prezenta lui.
Inghitind in sec, Liss nu lua in seama nici intrebarea, nici dorinta fierbin
te si arzatoare din ochii lui.
Ce doresti? repeta ea.
}i-am spus. Doresc sa public o cronica a Restaurantului Lakeview neutra, cin
stita, aprofundata.
Probabil ca mai avea si vreun pod, cine stie pe unde, pe care voia sa i-l va
nda.
Deloc sigura daca auzea cu adevarat ceea ce i se parea ca auzea, Liss se inc
runta, incercand sa-si ascunda nemultumirea din voce:
Ce anume ar insemna asta?
Zambetul lui nu era deloc linistitor.
Inseamna ca nu dau lovituri si fug. Incerc sa scriu cronici corecte. Uneori,
prind oamenii in cele mai proaste momente. Alteori, nu au decat momente proaste
. Nu mi-e intotdeauna usor sa descopar care e realitatea. Dar mi-a atras atentia
faptul ca am nevoie de mai mult timp ca sa fac o cronica echilibrata a Restaura
ntului Lakeview si iti solicit cooperarea.
N-am intentia sa-ti dau pentru a doua oara ocazia de a-mi torpila restaurant
ul, relua Liss, banuind ca de fapt nu-si dorea altceva decat o a doua ocazie de
a o seduce pe ea. Sau de a fi chit.
Josh ridica din umeri:
O pot face cu sau fara concursul tau. Sau pot publica articolul asa cum l-am
scris. Tu decizi.
Liss isi inchise strans gura, inainte de a spune un lucru pe care l-ar fi re
gretat toata viata.
Ai putea incerca sa fii mai rezonabila, continua el. In doua cuvinte, iti po
t face mult rau, sau mult bine.
Liss recunoscu amenintarea ascunsa si, intelegand ce anume ar fi fost necesa
r pentru a salva restaurantul de la un dezastru sigur, abia mai putu vorbi, atat
de furioasa era.
Incerci sa ma santajezi?
Sprancenele lui se inaltara usor.
Incerc sa discut rational cu tine. Nu stiu de ce ti-e asa de greu sa primest
i criticile, din moment ce nu pari sa-ti faci nici un scrupul pentru a le emite
tu insati.
Spunea adevarul. Liss avea nenumarate critici a adresa profesiunii lui in ge
neral, si a modului sau de a si-o face, in special. Detesta mai ales modul cum s
e strecura pentru a surprinde oamenii in serile cele mai ghinioniste.
Indiscutabil, acest om avea nevoie sa fie mai intelegator.
De fapt, conchise Liss, incalzita de ideea care tocmai ii venise, avea nevoi
e ca jocurile sa se intoarca impotriva lui, invatandu-l o lectie in materie de u
milinta. Ca sa nu o mai pomeneasca si pe cea privitoare la motivul pentru care n
u era intelept sa incerce santajul cu femeile incapatanate si independente.
Am sa-ti fac o propunere, spuse ea.
Josh se rezema in scaun, cu un zambet plin de satisfactie masculina.
Nici nu ma asteptam sa mearga atat de usor. Nu pari genul care sa faca propu
neri. Unde ne intalnim si cand?
O propunere profesionala, voiam sa zic, explica ea.
Ma temeam sa nu spui asa ceva. In ce consta?
Consideri ca nu conduc prea bine Restaurantul Lakeview, asa e?
Josh nu se grabi sa raspunda.
Sincer? Nu.
Era o replica putin mai brutala decat intentionase, dar avea senzatia ca nu

era momentul pentru raspunsuri pe ocolite.

Crezi ca as putea face mai bine fel de fel de lucruri, nu-i asa? De fapt, consideri ca oricine s-ar putea descurca mai bine ca mine. Tu, de exemplu.

N-as fi in stare sa procedez mult mai rau decat tine, replica Josh, nesigur unde voia sa ajunga, dar multumi ca macar statea de vorba cu el.

Liss zambi crispat:

Atunci, fa-o.

Ce sa fac?

Fa o treaba mai buna decat mine, la conducerea unui restaurant.

Te gandesti la vreun restaurant anume?

La Lakeview, bineinteles.

Si pe urma?

Dupa o saptamana, eu scriu cronica.

Piticoata vorbea serios. Lui Josh nu-i venea sa-si creada urechilor.

Nu te temi ca ti-l voi face praf, eu fiind atat de recalcitrant si asa mai departe?

Liss ridica din umeri:

N-am nimic de pierdut. Chiar daca tu scrii o cronica revazuta, situatia fiind asa cum e, restaurantul va fi ca si lichidat. Daca il administrezi prost, cel putin voi putea da vina pe tine, cand o sa dea faliment.

Josh o privi lung. Stia ca ar fi trebuit sa refuze. Si ea si el stiau ca era nevoie de mai mult decat o saptamana pentru a duce un restaurant spre succes sau faliment. Chiar daca stia o mie de metode pentru a imbunatati situatia Restaurantului Lakeview si le cunostea se putea ca acestea sa nu fie de ajuns pentru a-l salva. Cu siguranta, nu putea face nimic fara colaborarea ei.

Pe de alta parte, singura cale de a-si salva relatia cu Liss era aceea de a-i dovedi ca nu era monstrul pe care si-l imagina ea. De a-i demonstra cat ii par ea de rau. Si n-o putea face, daca ea nu-l lasa sa se apropie. Motiv pentru care venise la restaurant asta seara.

Inca nu-i venea sa creada ca facuse efectiv o aluzie la santaj, dar situatiile disperate cereau masuri disperate. Faptul de a o lasa sa creada ca putea sa-l cumpere, pe cale sexuala sau de alta natura, spre a scrie o cronica mai favorabila, era condamnabil, dar nu se asteptase sa-l ia in serios. Crezuse ca de-acum il cunostea destul de bine pentru asa ceva. Insa, vazand-o ca se intrebase, macar, daca vorbea serios, isi dadesa seama cat de mult ii afectase judecata, mai ales la adresa lui, descoperirea ca el era J. P. Farr.

Tu ce ai face, in timp ce eu as incerca sa ameliorez Restaurantul Lakeview? o intreba.

Liss ridica din umeri:

Ma gandeam sa-mi iau o vacanta. N-am mai avut una de aproape trei ani.

Mai gandeste-te.

Il privi clipind din ochi, descumpanita vizibil de replica lui laconica.

Poftim?

Daca voi incerca sa transform localul asta intr-unul profitabil, iti cer sa stai aici, sa fii atenta, sa iei notite din belsug si sa inveti cum vei continua tu, dupa ce eu am sa plec. Si voi avea nevoie de cel putin o luna.

Dumnezeu a creat lumea intr-un timp mult mai scurt, replica Liss, parand sa stie prea bine de ce o dorea prin preajma si nu ca sa ia notite.

Dumnezeu n-a avut de-a face cu o femeie capoasa.

Iti acord doua saptamani, spuse ea, acceptand fara tragere de inima un compromis.

Trei saptamani. Si e ultimul meu cuvant.

Il privi incruntata.

Altfel...?

Altfel, zambi Josh, am sa ma mai gandesc daca-mi refac articolul sau nu.

Stiind ca Liss se ofuscase, o ciupi usurel de sub barbie, in timp ce se ridica de la masa.

Unde te duci? se incrunta ea si mai feroce.

Acasa, bineinteles. Revin maine la sapte.

Surase, vazand cat era de consternata.

Fii pregatita sa ma intampini cu obiectivitate.

Sapte e ora de varf a perioadei de cina. Cel mai probabil, te voi intampina cu bratele pline de vase.

La sapte dimineata, clarifica el. Nu seara.

Eu dorm pana la opt.

Dormeai pana la opt. Restaurantul are o conducere noua. Si tu la fel.

Eu n-am nevoie de nici o conducere!

Intr-adevar...

Glasul ii era la fel de matasos, pe cat de periculos ii era zambetul.

De o sarutare zdravana ai nevoie! Poate si de-o zgaltaiala. Din pacate, in urmatoarele doua saptamani amandoi vom fi prea ocupati ca sa exploram aceste subiecte. Asa ca, trage-ti ghearele-n teci si dormi bine la noapte. O sa ai nevoie.

Capitolul unsprezece

De un examen la cap avea nevoie, conchise Liss a doua zi dimineata, in timp ce-l astepta cu nerabdare pe Josh sa apara. Stia perfect de bine ce avea sa se intample, daca petreceau prea mult timp impreuna. Si el de asemenea, banuia ea. Motiv pentru care, probabil, o santajase din capul locului sa-i accepte targul.

Suparata sau nu, urma sa aiba dificultati cu sentimentele pe care i le nutrea. Mai ales daca Josh nu coopera si pastra distanta. Nesigura cum sa-l ia, Liss ii astepta cu nerabdare sosirea. Cand in sfarsit aparu, era ora sapte si treizeci si cinci de minute.

Ai intarziat, spuse ea, in timp ce Josh intra vesel pe usa.

Deloc deranjat de proasta ei dispozitie, o ameninta cu degetul, dojenitor:

Sa nu-l critici niciodata pe director. }i se creeaza o karma proasta.

Liss simtea efectiv cum ii ieseau aburi pe urechi. Tragandu-si poalele tricoului roz-intens peste blugi, isi propti mainile in solduri.

Nu esti nici un director, spuse ea, cu vocea la fel de inghetata, pe cat ii era de incinsa fata. Eu sunt. Si mai sunt si patroana. Asa ca faci ce spun eu.

Ba in urmatoarele trei saptamani, nici sa nu te gandesti, isi turna el o cafea din ibricul pregatit in timp ce-l astepta, dupa care se aseza pe coltul unei mese, zambindu-i. Nu anulezi intelegerea, asa-i?

Liss era ingrozitor de furioasa. Si pe el, si pe sine insasi. In primul rand, turba de manie pentru ca, desi stia cine era si-si spusese in repetate randuri ca il detesta, stia in adancul sufletului ca tinea la el.

Mai rau, tinea la opinia lui. Despre ea, despre ceea ce facea si cum facea, mai ales cand era vorba de restaurant.

Si o stia si el. Ceea ce nu facea decat s-o infurie si mai rau.

Uite cum facem, ii spuse Josh. Din moment ce e clar ca-ti doresti sa nu ne fi intalnit niciodata, necum sa mai si facem dragoste, vom incerca sa uitam tot ce s-a intamplat inainte si s-o luam de la inceput.

Fara a-i astepta raspunsul, intinse mana:

Buna ziua. Sunt Josh Farrington. Printre altele, sunt critic de restaurante. Public cronici sub semnatura J. P. Farr si se stie ca ma comport ca un magar. Iar dumneavoastra sunteti...?

Liss Harding, patron de restaurant, raspunse ea, ducand mainile la spate. Mai putin naiva decat alta data.

Josh zambi din nou:

Incantat de cunostinta.

Liss refuza sa zambeasca la randul ei. In mod clar, contase pe atractia fata de ea pentru a o convine ca de fapt nu era personajul in negru al filmului. Ba chiar, parea hotarat sa-i demonstreze ca era alb ca zapada.

In timp ce Liss se aseza, privindu-l cu prudenta, Josh ii intinse o gogoasa cu ciocolata:

Ce-i asta? intreba ea, luand-o fara convingere.

Eu ii zic mic dejun, musca si el din gogoasa sa glazurata. N-ai mancat inainte de sosirea mea, asa-i?

Nu.

Ma asteptam.

Mai lua o sorbitura din cafea.

Stii, nu m-as simti jignit daca mi-ai spune multumesc.

Simtindu-se ca o toapa ingrata, Liss se recunoscu invinsa.

Multumesc.

Isi termina gogoasa, apoi spuse:

Nu m-as simti jignita daca ti-ai prezenta scuzele pentru ca ai intarziat o j umatate de ora.

Josh primi mustrarea cu un zambet rautacios.

M-am blocat in spatele unui tractor care mergea cu cinci mile pe ora. Imi pa re rau ca am intarziat.

Baga mana in punga alba de la brutarie:

Mai vrei o gogoasa?

Surprinzator de infometata, tinand seama de faptul ca ani de zile sarise pes te micul dejun, pana la aparitia lui Josh, Liss accepta gogoasa cu glazura de ci ocolata.

Multumesc.

N-ai pentru ce.

Mai binevoitoare cu el decat stia ca ar fi fost cazul sa fie, daca statea sa se gandeasca la incercarile de a uita ca se cunosteau in sens biblic, Liss ofta :

Se pare ca ne indopam incontinuu. Tu nu te gandesti niciodata si la altceva pe langa mancare?

Josh isi linse un deget manjit.

Ba cum sa nu? Tot timpul ma gandesc la tine. Cat de buna si generoasa esti.

Privirea ii cobori spre soldurile ei zvelte.

Cat de sexy arati in jeansi...

Liss pufni:

Cu complimentele n-o s-ajungi nicaieri, sa stii.

Ei, Melissa, o dojeni el, incercand vizibil sa-i faca hatarul. Nu stii ca ie rtarea e un semn al maretiei?

Dimpotriva. De obicei, iertarea e rezultatul uitucelii. Si nu ma cheama Meli ssa.

Josh isi termina gogoasa si umplu din nou ambele cesti cu cafea.

Presupuneam ca de-acolo vine Liss. Nu cred, fiind suparata pe mine si toate celelalte, ca ai binevoi sa-mi spui numele tau adevarat?

Liss ezita. Apoi, negasind nici un motiv de a nu i-l cunoaste, spuse:

Liss e prescurtarea de la Mélisande.

Un nume neobisnuit, pentru o femeie neobisnuita. De unde il ai?

Mama mea l-a citit intr-o carte. E o romantica.

Si tu?

Liss sorbi din cafea.

Si eu, ce?

Esti tot romantica?

Refuza sa raspunda la caldura din ochii lui.

Am fost.

Nu-ncepe.

Cand ii auzi reprosul bland, amintindu-si de intimitatea pe care o impartasi sera, Liss isi infrunta fierbinteala care se aduna inlauntrul ei.

Ce sa nu-ncep?

Nu ma face sa ma simt mai prost decat ma simt deja. Incerc sa-mi ispasesc vi na. N-oi fi avand tu chef sa ma ajuti, dar cel putin nu mi te opune.

N-am ce face, spuse ea, cu sinceritate. De fiecare data cand ma gandesc ce-a i facut, simt ca iarasi ma apuca furiile.

M-am gandit ca s-ar putea sa fii in starea asta, asa ca ti-am adus ceva.

Si scoase din buzunarul camasii un obiect mic, impachetat in hartie de matas e, pe care i-l intinse.

Ce-i aici?

Deschide si vei vedea.

Liss desfacu pachetelul, pentru a privi in tacere vulpea miniaturala, migalo

s lucrata. Lua-l-ar dracu'. Cum ar fi putut ramane suparata pe el, cand insista sa fie atat de dragut? Ridica ochii spre el:

De ce?

M-am gandit ca nu ti-ar strica un adaos pentru colectia ta.

Adevaratul motiv, ii ceru ea, invartind in degete figurina detaliata.

Voiam sa ai ceva care sa-ti aminteasca de mine.

In cazul asta, ii zambi ea dulce, n-ar fi fost mai potrivit un sconcs?

}t. Iarasi vorbesc nervii din tine. Trebuie sa stii ca sconcsul e un animal foarte nedreptatit.

Daca zici tu.

Am sa-ti spun ce am de zis, se apleca el inainte si-i sopti ceva la ureche.

Socata in pofida propriei vointe, Liss se retrase imediat:

Ce faci?

Josh zambi:

Iti soptesc nimicuri dulci.

Clatina din cap. Aiurea, dulci. Remarcile lui murmurate fusesera sugestive, sexy si numai dulci nu.

Stergandu-si degetele cu un servet, Josh se ridica:

Esti gata sa ne apucam de treaba?

Surprinsa de vioiciunea lui neasteptata, Liss se scula mai incet:

Ce vom face?

Ma gandeam ca am putea discuta despre unele schimbari.

Sitsemul interior de alarma al lui Liss intra in alerta totala:

Ce fel de schimbari?

Pai, una la mana, conceptia cromatica in intregime verde a salii de mese e p rea rigida pentru unele dintre modificarile pe care le am in vedere. Mi-am spus ca am putea umbla prin restaurant cu ochi noi.

Cu cei pe care-i am ce nu merge? intreba Liss, straduindu-se sa-si stapaneas ca revolta; trebuia sa-i dea dreptate ca decorul verde era complet nepotrivit. N u-ti place culoarea lor?

Culoarea ochilor tai e absolut minunata, replica Josh, netulburat de sarcasm ul ei. Numai ca par putin cam miopi. Ca sa nu mai spun si ca au un camp vizual d estul de ingust.

Prin tine pot sa vada perfect, il asigura ea.

Se intrerupse socata, redusa momentan la tacere, cand Josh o impingea cu spa tele la perete. Isi rezema ambele maini de o parte si de alta a ei, taindu-i ori ce cale de scapare.

Ai de gand sa fii asa de certareata in tot timpul cat voi sta aici? o intreb a, in timp ce Liss il privea cu ochii mariti de spaima.

Nu sunt certareata. Tu esti exagerat de critic. Iarasi.

Josh ii studie fata inrosita.

Asta inseamna ca nu vrei sa schimbi nimic?

Statea atat de aproape, incat ii simtea caldura trupului radiind spre ea.

Inseamna ca nu-mi pot permite sa redecorez localul, raspunse, inhalandu-i iz ul masculin al aftershave-ului cu aroma de santal. Nu-s facuta din bani.

Si nici din zahar si miere, dupa cate-mi dau seama.

Liss incerca sa nu dea atentie micii brazde senzuale din barbia lui proaspat rasa.

Ce vrei sa fac? Sa ma smiorcai, spunand "da, sa traiti", de fiecare data can d imi spui ce nu e bine la Lakeview?

Nu. Inteleg sa ma asculti obiectiva si sa te gandesti ca s-ar putea sa am dr eptate.

Cand Liss refuza sa-l priveasca, ii lua barbia intre degete, silind-o sa se uite in ochii lui.

Sau, asa, ti-ar fi prea greu sa ma urasti in continuare?

Problema era ca nu-l ura deloc. A, era extrem de furioasa pe el. Mai mult, f iindca stiuse ce parere urma sa aiba, si totusi amanase dezvaluirea adevarului. Era clar ca sperase ca, facand dragoste cu ea, s-o ademeneasca spre a tine la el prea mult pentru a mai avea vreo importanta.

Descoperea cu repeziciune ca suparare contra cuiva era cu totul altceva dec

at ura la adresa acelei persoane. Putea sa se infurie pe un om, ramanand totusi complet amorezata de el.

Il privi un moment, dupa care spuse, ezitant:

Nu te urasc. Urasc numai ceea ce faci.

Josh ii inlatura parul de pe obraji, cu miscari pe cat de delicate, pe atat de erotice.

Si anume?

Refuzand sa se gandeasca la mangaierile linistitoare ale degetelor lui lungi , Liss se avanta inainte:

Critici totul si pe toata lumea, fara sa te gandesti ce efect vor avea cuvin tele tale.

Acum, ma gandesc la efectul cuvintelor mele asupra ta, spuse el cu glas ragu sit, care o facu sa simta ca i se inmuiau genunchii.

Care cuvinte? il intreba, ridicand o spranceana. Cele din articol, unde ai a ratat ca Restaurantul Lakeview are ambianta unei pivnite igrasioase?

Josh o mangaie pe ceafa.

Cele cu care iti spun ca te iubesc. Sa stii ca asa e. Cred ca te-am iubit di n clipa cand mi-ai aparut inaintea ochilor.

O spui numai ca sa cooperez cu planul tau de a prelua controlul asupra Resta urantului Lakeview.

Ii explora pulsul care palpita in adancitura gatului.

O spun fiindca asta e adevarul. Te iubesc, Liss. Iubesc puterea ta de a lupt a. Si in special modul cum nu te dai batuta. Chiar si atunci cand gresesti.

Acum in legatura cu ce gresesc? intreba ea, refuzand sa ia la cunostinta si restul proclamatiei.

In primul rand, nu vreau sa preiau controlul peste Lakeview. In al doilea ra nd, te inseli in privinta mea. Nu-i critic pe toti si toate. Am publicat si cate va cronici pline de laude.

Faptul ca ai spus despre ciupercile umplute ale bunicii mele ca sunt pentru "oameni simpli" n-a fost o lauda. A fost o rautate.

O privi cu interes:

Doar nu vei lua la modul personal tot ce spun despre Lakeview, nu?

E restaurantul meu. Cum sa nu le iau la modul personal?

Tu l-ai decorat?

Liss ezita, inainte de a raspunde:

Nu. Ray.

Ray a hotarat sa puneti plexiglas pe mese si sa folositi servetele de hartie ?

Nu.

Rosind sub privirea lui, adauga:

Trebuia sa fac ceva. Nu-mi puteam permite sa trimit in fiecare zi la spalato rie cate o suta de servete si fete de masa. Ce vrea sa insemne privirea asta?

Inseamna ca poate ar fi cazul sa abandonezi lupta.

Adica, sa renunt la Lakeview? nu-si putu ea ascunde dezamagirea. Nici nu ma gandesc.

Nu te mai uita asa la mine. Nu spun decat ca, poate, ar trebui sa te gandest i la trecerea de la eleganta la ceva mai sportiv. Poate sa alegi stilul francez rustic. Sau sa promovezi mai mult atmosfera de bistrou. Sa te distrezi putin. St ii, o dascali el, tragand-o de lobul urechii, redecorarile nu trebuie sa fie nea parat scumpe. Foloseste-ti imaginatia. Se pot canta si piese vechi, de valoare.

Nu stiu sa cant, replica Liss, hotarata sa nu reactioneze la atingerea lyi. Si nu ma pricep la decoratiuni.

Totusi, avea o imaginatie destul de bogata, care in acel moment era in plina activiate, doldora de ganduri la Josh si ea, singuri. In pat.

Atunci, e bine ca te poti baza pe mine, nu-i asa? Pentru ca, intamplator, eu ma pricep. Mi-am luat o diploma secundara de design, in colegiu. Nu trebuie sa facem altceva, decreta el, decat sa aruncam totul pe fereastra si s-o lua de la zero.

Liss ii arunca o privire care ar fi descurajat si un om mai putin sensibil.

Nu te mai osteni. Nu-mi pot permite timpul si banii necesari pentru a renova

totul. Chiar daca as dori-o, ceea ce nu e cazul.

Nu-ti poti permite sa nu faci nici o schimbare. Conducerea unui restaurant i nseamna mai bun decat sa-l aprovizionezi cu mancare buna, sa stii.

Am sentimentul ca nici mancarea nu ti s-a parut deosebit de buna, replica Li ss, continuand s-o usture remarca denigratoare despre ciupercile ei umplute.

N-am spus ca nu era buna, ii mangaie el clavicula cu un deget. Numai ca nu e deosebit de interesanta. Cu exceptia deserturile. Astea sunt exceptionale.

Cred ca in continuare vrei sa schimbi lista de bucate, comenta ea, topindu-s e sub atingere, in pofida tuturor eforturilor contrare. Si pe urma, sa angajezi un personal suta la suta nou care sa serveasca.

Toate la timpul lor. Avem de rezolvat ale treburi, inainte de a incepe sa di scutam schimbarile din menu.

Cum ar fi?

Cum ar fi asta.

O saruta. Rezemata de perete, Liss slobozi un icnet de protest, cand Josh is i cobori capul si-i captura buzele intr-un sarut pasional care o strabatu cu soc uri electrice tocmai pana-n varfurile picioarelor. Apoi, cuprinzand-o strans cu bratele, ii gusta gura in voie, urmarindu-i buzele cu limba, in cautarea intrari i.

Deschide gura, spuse el cu un glas scazut care ameninta hotararea lui Liss d e a-si tine trupul drept si gura inchisa.

Clatina din cap, cu indaratnicie.

De ce? Doar nu ti-e frica de mine, nu-i asa?

Sigur ca nu...

Prea tarziu, isi dadu seama ce urmarise.

Profitand de ocazie, Josh ii desparti buzele, incepand sa-i exploreze adancu rile umede ale gurii, incet, profund. Pierduta in senzatii, Liss avu nevoie de u n minut incheiat pana sa-si vina complet in fire, proptindu-si mainile pe pieptu l lui.

Cu vizibila nemultumire, Josh ii dadu drumul.

Totalmente derutata de dorinta care o incerca, Liss trase adanc aer in piept .

Cum iti permiti?

Stia ca suna ca o replica dintr-un film prost, dar era incapabila de a gasi ceva mai elevat.

Imi permit mult mai mult decat atat, o ciupi el de lobul urechii. Vezi, asta -i problema cu tine. }i-e frica sa risti.

Tu esti problema mea, il corecta ea, plesnindu-l peste mana.

Si de ce il provocase sa conduca restaurantul mai bine decat ea, n-ar fi put ut sa spuna. Doar n-o facuse fiindca dorea sa-l mai vada. Nu?

Josh ii apuca mana, apasandu-si-o pe piept.

N-ai redecorat localul, nu numai fiindca nu ai bani, continua el, ca si cum Liss nici n-ar fi vorbit, ci pentru ca te temi sa iei vreo hotarare nepotrivita. Sau sa nu faci vreo greseala. Ceea ce, in sine, e o greseala majora.

Nu mi-e frica sa refac decoratiunile. Daca aveam bani, le refaceam intr-o cl ipa.

Spre surprinderea ei, Josh o elibera brusc, pentru a scoate din buzunarul de la spate al jeansilor carnetul de cecuri si un pix.

Ce faci?

Iti completez un cec.

De ce sa completezi un cec?

Ai spus ca ai redecora restaurantul, daca ai avea bani.

Semna cecul, cu o infloritura, si il rupse din carnet.

Poftim, uite banii. Te desfid sa faci din restaurantul asta un loc unde mi-a r placea sa-mi invit mama.

Si incerca sa-i inmaneze cecul.

Liss il privi lung, fara sa-l ia.

Oamenii ca tine nu au mame. Tu ai incoltit spontan. Ca diavolul.

Ai incredere-n ce-ti spun. Am o mama. Si sunt ferm hotarat s-o aduc aici, as a ca fa bine si ia banii. Fiindca, daca ma gasesti sententios si desferecat la g

ura, inseamna ca inca nu ma cunosti.
Neluandu-i in seama protestele, ii impinse cecul in mana, inchizandu-i stran s degetele peste el. Si apoi, spre nemultumirea ei, se indeparta, chiar in timp ce Liss continua sa protesteze.

N-avea sa accepte nici un raspuns negativ, conchise Liss, dupa patru ore fru strante si vreo mie de "nici nu ma gandesc"-uri.
Nu vreau asa ceva, spuse ea pentru a 'j-de-mia oara, in timp ce Josh, asezat la o masa din fundul salonului, continua sa faca insemnari fara a o lasa sa le vada pe un bloc-notes.
Ba vrei. Doar ca nu vrei sa primesti nimic de la mine. Ceea ce e foarte rau, daca stam sa ne gandim ca eu sunt singurul care ti le poate oferi.
Era si singurul care-i putea oferi un ulcer. Si i-o si spuse.
Cand te-am provocat sa administrezi restaurantul, n-ai spus nimic despre sch imbari.
Daca spuneam, in veci nu m-ai mai fi lasat sa ma apropii de tine sau de Lake view, fiind intaratata pe mine si toate celelalte, ii zambi el. Scopul scuza mij loacele.
Nu-mi poti cumpara afectiunea, daca asta urmaresti.
Cuvintele ei isi facura efectul. Parand sa-si dea seama pentru prima oara cu m aparea in ochii lui Liss oferirea rece a acelei mari sune de bani, o privi lun g, ganditor, inainte de a vorbi.
Asta crezi ca incerc sa fac? Sa te cumpar?
Nici eu nu stiu ce incerci sa faci, recunoscu ea, intuind, din tonul lui sec , ca il jignise. Dar n-am nevoie sa ma salveze un cavaler cu portofelul gras, da ca la asta te gandeai. Imi pot purta singura de grija. Si mie, si restaurantului .
N-am crezut ca poti. Incercam sa te ajut.
Poate ca nu vreau ajutorul tau.
Sau poate ca-l vrei, dar nu doresti ca acest aranjament sa semene macar pe d eparte cu o incercare de a-ti cumpara dragostea si loialitatea, se rezema el de spatar, studiind-o, in timp ce se batea cu pixul peste genunchi. Ai accepta bani i daca ar fi un imprumut, nu un cadou? Si ai fi sigura ca nu-ti revine nici o ob ligatie?
Dupa un moment de ezitare, Liss raspunse:
Probabil.
Vizibil multumit ca n-avea sa mai insiste sa fie complet nerezonabila, Josh statu cateva clipe pe ganduri.
Daca l-am declara un imprumut pentru remodelare? Mi-l vei putea achita imedi at ce-ti revii cu afacerile.
Nu conteaza cum il numesti, eu tot n-am nici cea mai vaga idee cu ce sa ince p.
Cu riscul de a-ti ofensa simtul de afirmare, de ce n-ai incepe de sus litera lmente pentru a continua in jos? Pentru mine, asta a fost intotdeauna un modus o peradi favorit.
Liss isi ingusta ochii, banuitoare:
Asta ce inseamna?
Inseamna ca niste lampi noi ar da bine. Abajururile verzi ale astora ii fac pe toti sa para bolnavi.
Ii intinse o brosura cu corpuri de iluminat.
Pe care le-ai prefera?
Liss le privi fara entuziasm.
Si daca as spune ca pe nici unele?
Atunci te-as saruta pana ti-ar veni mintile la cap, replica Josh, pe un ton nemarginit de rezonabil.
Era in stare.
Stiind ca sarutarile lui o faceau sa-si piarda logica, pentru a nu mai vorbi si de uzul ratiunii, Liss se concentra asupra lampilor, pentru a nu fi tentata sa-i priveasca gura.
Mi-ar placea asta, o indica ea pe una dintre ele.

Sunt de aceeasi parere, raspunse Josh, cu un suras innebunitor. Vezi? Avem o multime de lucruri in comn.

Daca zici tu.

Zic. Cand vom alege mobila si draperiile noi, vei vedea ca am dreptate.

Liss deveni atenta:

Ce mobila si draperii noi?

Crezuse efectiv ca glumea, vorbind despre aruncatul mobilei si inceputul de la zero.

Mobila si draperiile noi care ii vor conferi restaurantului o atmosfera noua , proaspata, si o parte din stilul pe care patroana lui il are, dar se teme sa s i-l demonstreze, evident. Cum preferi? Bleumarin cu crem? Sau roz cu crem?

Ce zici de verde? replica ea, sec.

Josh clatina din cap:

Nu intra in discutie.

Atunci, albastru. Inchis.

Se incrunta.

De ce zambesti?

De nimic, raspune el, cu totala nevinovatie. Cred ca nu ti-ar strica nici ca teva tablouri pe pereti. Exista cativa pictori locali in curs de afirmare, caror a le-ar prinde bine sa expuna. Si niste plante ar fi frumoase. O oglinda mare, i n hol. Vaze cu flori proaspat culese pe toate mesele. Gata cu plexiglasul. Mesel e sunt din lemn de stejar. Intr-o ambianta mai lejera, te-ai putea lipsi complet de fetele de masa, daca vrei.

Tacu un moment, in timp ce Liss incerca sa asimileze totul.

As spune ca stilul victorian al cladirii ar scoate foarte bine in evidenta a ntichitatile, ce zici?

Deloc sigura ce parere avea despre antichitati, Liss protesta:

Nu ma pricep la antichitati.

Nici o grija. Maine, am sa-ti dau lectii. Vom vizita cateva magazine...

Expresia ei il facu sa se opreasca.

E vreo problema?

Maine nu pot merge la cautat de mobila. Am de organizat un restaurant, ai ui tat?

In urmatoarele trei saptamani il organizez eu. Ai uitat? Si, in calitate de organizator, am hotarat ca il inchidem temporar pentru renovare.

Ce-ai spus?

Neluandu-i in seama expresia stupefiata, Josh repeta:

Am hotarat ca inchidem temporar, pentru renovare.

Au sa-mi plece oamenii. Sau face parte si asta din plan? Ca sa ma aduci la s apa de lemn?

Oamenii nu vor pleca nicaieri. Decat in concediu cu plata, o saptamana.

Si cine-i plateste?

Josh zambi:

Eu, bineinteles. E inclus in imprumut.

Nu te pot lasa sa faci asta, clatina ea din cap.

Ba o fac. Mi-ai dat restaurantul pe mana, pentru trei saptamani. Mai tii min te?

Nu ti l-am dat pe mana. Tu l-ai luat, cu forta. E o mare deosebire.

Spre consternarea ei, Josh se apropie din nou.

Stii, spuse el, cu un glas ingrosat care-i facea degetele de la picioare sa se incovoaie, daca n-as avea mai multa minte, as crede ca te opui tuturor lucrur ilor pe care le spun, din principiu, doar ca sa ma contrazici.

Liss inghiti in sec, dandu-si seama ca o incoltise literalmente.

Si de ce-as face asta?

Ca sa ma tii la distanta?

Cand o mangaie pe gat, Liss incerca sa nu toarca asemenea unei pisici.

Se pare ca nu-mi prea reuseste.

Fiindca sunt eu foarte persistent.

Incaposat, vrei sa zici, replica ea, delicios de constienta de usoara asprim e a degetelor lui si textura neteda a camasii de culoare albastra inchisa. Si ho

tarat sa iasa numai cum vrei tu.
Si asta.
Ridica mana, pentru a o opri pe a lui, care tocmai incepea sa-i traseze o li nie printre sani:
Ce anume renovam? Am si eu un cuvant de spus in toata problema asta?
Tocmai ma pregateam sa discut cu tine, cand mi-ai distras atentia.
Nu ti-am distras nici o atentie. Tu m-ai atacat.
De fapt, de fiecare data cand il contrazicea, Josh avea enervantul obicei de a-i face cate un avans.
Am putea sa revedem situatia, ii propuse el, apropiindu-se si mai mult, si s a ne lamurim.
O singura data sa ma mai atingi, il preveni Liss, si nu raspund de ce se va intampla.
Suna promitator.
Ii arunca o privire severa:
Ce anume renovam?
Ma gandeam ca ar arata frumos niste ferestre mai mari si o gradina cu bolti si vedere spre lac.
Si cine va face lucrarile? il intreba ea, resemnata sa auda si despre alte s chimbari, imediat ce Josh considera ca avea s-o poata convinge.
Am angajat niste elevi de la scoala profesionala din Flint. Vor lucra la jum atate din pretul unei antreprize.
Suprinsa de propunerea lui atat de logica, Liss il privi ganditoare.
Cata experienta au?
Pui groaznic de multe intrebari pentru cineva care spune ca nu se pricepe la renovari.
N-am incotro. Cand cineva ma ameninta cu devastarea restaurantului, mi se tr ezeste curiozitatea. Nu mi-ai raspuns la intrebare, adauga ea, amintindu-si ener vantul lui obicei de a pune intrebari pentru a nu-i raspunde la ale ei.
Despre ce intrebare era vorba?
Cata exprienta au in tamplarie?
Deloc, din cate stiu eu.
Deloc!
Au invatat mai mult mecanica auto.
Atunci, pune-i sa-ti renoveze masina, nu restaurantul meu!
Masina mea nu are nevoie de renovare. Lakeview, insa, da. Trebuie sa le ofer e cineva prima slujba din viata lor, continua el, explicativ, altfel in veci nu vor mai dobandi experienta.
Aceste cuvinte o oprira. Recunoscand argumentul pe care-l folosea ea insasi cand isi angaja ajutoare, Liss il studie cu o suspiciune neasteptata:
Nu cumva, intamplator, incerci sa ma mai inveti o lectie?
Si ce lectie ar fi aia?
Credeam ca nu crezi in principiul de a le acorda oamenilor o sansa.
Nu cred in a le oferi munci la care nu se pricep, raspunse el. Dar, uneori, trebuie sa mai si risti. Si, a propos de riscuri...
Ii lua mana intr-a lui.
}i-as propune s-o retragi pe Mary Lee din sala de mese.
Nu sunt sigura ca ar fi in stare de altceva.
Se asteptase ca discutia sa ajunga aici.
E o ospatarita ingrozitoare. Mai rau de-atat, ce-ar putea fi?
N-am s-o dau afara, daca la asta te gandesti.
Daca la asta ma gandeam, poti fi sigura ca as fi spus-o.
Il privi cu secpticism:
N-o mai luam pe ocolite?
Nici nu-mi sta in fire, de fapt. Ma crezi sau nu, sunt un tip foarte direct. Cand spun ca vreau un lucru, il vreau cu adevarat.
O cuprinse cu un brat pe dupa talie, tragand-o spre el.
Pulsul lui Liss intra in viteza a patra.
Si, vorbind direct, te doresc din toata inima, Liss. Si vreau ca Mary Lee sa aiba o ocupatie in care sa nu verse apa peste nimeni.

Liss trase adanc aer in piept, apoi il expira din nou.

}i-am atras cumva atentia ca ai prostul obicei de a-mi face avansuri de fiec are data cand ti se pare ca urmeaza sa ma impotrivesc?

O saruta pe frunte:

Te impotrivesti s-o muti pe Mary Lee la alta munca?

Nu, ofta Liss. Nici unul din clientii mei nu si-a exprimat dorinta sa n-o ma i vada, din cate stiu. Probabil ar putea sa-i primeasca la usa.

Josh isi freca nasul de al ei.

Te impotrivesti ca elevii sa faca renovarile?

Nu, clatina ea din cap. Mai bine ei, decat eu. Ma temeam sa nu crezi ca ar f i o experienta utila, ca patroana de restaurant, s-o fac personal.

De ce-as face asta?

Aici e-aici, nu? Ca sa castig experienta? Ca sa-mi inteleg greselile si sa i nvat sa fiu mai independenta?

Te-as putea invata destule lucruri, daca mi-ai da voie, spuse Josh cu un gla s senzual care aproape o facu pe Liss sa uite ca era suparata pe el.

Si in dormitor, si in afara lui, nu ma indoiesc, replica ea sec, desi inima incepu sa-i bata cu putere, cand soldurile sale se potrivira peste ale ei.

Sunt dezolat ca te dezamagesc, dar nu-s maniacul sexual care ma crezi.

Liss nu-si putu ascunde neincrederea:

Nu?

Nu. De fapt, am vrut de mai multe ori sa te trantesc pe podea si sa fac drag oste cu tine, fierbinte si patimas, si m-am abtinut.

De cate ori? intreba Liss, stiind ca daca insista sa se joace cu focul, avea sa se friga.

Josh isi lipi buzele de fruntea ei.

De mai multe ori decat ai putea sa numeri.

Nu stiu ce sa zic, raspunse Liss, desfatandu-se in caldura trupului sau, ata t de aproape de al ei. Stiu sa numar pana la valori destul de mari.

Nu cumva ma tachinezi?

}i se pare tie ca te tachinez?

Mi se pare ca ai luat prea in serios indemnul meu de a-ti asuma "cateva risc uri". Fii cuminte, o dojeni el, in timp ce Liss ii trasa o linie in jos, pe piep tul camasii, cu degetul.

Ii zambi:

Daca ai de gand s-o faci pe seful, cred ca ar trebui sa stii ca nu suport sa am sefi.

La fel de dificila ai fost si cu Ray?

Nu. Cu Ray am fost mult mai dificila. Pe tine te menajezi, pentru ca e clar ca nu prea ai experienta cu femeile care se afirma.

Te afirmi si acum? o imita el, descriind cu degetul o linie din varful barbi ei ei pana la ombilic. Mai vrei sa stii si altceva despre planurile mele, contin uand in acelasi timp sa te afirmi?

Liss isi opri mana inainte de a apuca sa coboare si mai jos.

Daca tot ma-ntrebi, da. Vreau sa aflu cand vom putea discuta despre menu. St iu ca ai in vedere anumite schimbari, fiind un renovator marturisit. As dori sa-mi spui in ce consta, ca sa-mi pot scoate o reteta de tranchilizante inainte de a-mi da lovitura.

Iti voi spune la ce schimbari ma gandesc, dupa ce mergem sa cumparam mobila, ii promise el. Pana atunci, nu te repezi sa intreci masura. E foarte bine sa ri sti, adauga el, indepartandu-se, cu un efort vizibil. Cu conditia de a ramane in viata ca sa povestesti.

Capitolul doisprezece

Daca supravietuiau pentru a povesti despre expeditia la cumparaturi de mobil a, reflecta Josh in dupa-amiaza urmatoare, avea sa fie un miracol. Liss insistas e sa-i puna la grea incercare rabdarea si auto-controlul. Toata ziua fusese alte rnativ enervanta si seducatoare, fara ca el sa poata face nimic. Desi stia ca vo

ia sa i-o plateasca, tot il irita.

Incepuse inca dinainte de a pleca de la ea de-acasa. Josh ii propusese ca, d in moment ce folosisera masina lui pentru turul prin crame, s-o ia pe a ei la ma gazinele de mobila. O considerase o sugestie destul de inspirata, mai ales tinan d seama de faptul ca Liss putea insista sa conduca din nou. Ea, insa, nu vazuse deloc lucrurile la fel.

Vrei sa mergem cu masina mea? il intreba, privindu-l ca si cum i-ar fi propu s sa dea o fuga pana la Las Vegas ca sa se casatoreasca.

Te deranjeaza cu ceva sa-ti folosim masina?

Era hotarat sa nu se lase provocat, oricat de tare s-ar fi straduit Liss.

Da.

Imi spui si mie de ce?

Insisti sa afli motivul?

Nu, te intreb doar daca ai vreunul. Si, de vreme ce se pare ca ai, m-am gand it ca poate ai vrea sa mi-l spui.

Nu pot, clatina din cap Liss, astfel incat parul matasos i se legana dintr-o parte in alta.

De ce?

Fiindca vei crede ca e inca un lucru pe care-l avem in comun, cand orice om cu o bruma de creieri si-ar putea da seama ca nici nu ne comparam unul cu altul, de-aia!

Josh ii analiza remarca, in timp ce se gandea sa-i stinga parul, rasfirandu-i suvitele matasoase printre degete...

Oprindu-se la jumatatea fanteziei, incerca sa descopere de ce refuzul ei de a folosi masina putea sa aiba vreo legatura cu ideea ca aveau unele puncte comun e.

Ce marca de masina e? o intreba, la nimereala.

Liss ezita, indicandu-i astfel ca pornise pe pista potrivita.

Porsche.

Conduci un Porsche? nu-si putu el ascunde incredulitatea.

Nu, am un Porsche. Nu l-am mai condus de o buna bucata de vreme.

Incercand sa se deprinda cu ideea ca obraznica sau rationala Liss Harding co nducea un autoturism sport, Josh ii studie obrajii inrositi.

Si de ce nu?

Fiindca trebuie sa fie reparata, din cauza asta!

De ce n-o dai la reparat?

Pentru ca nu mi-o pot permite. Si, adauga ea, sovaind vizibil, pentru ca mi-e greu sa-i gasesc piese de schimb.

Dura un moment pana cand Josh facu saltul mintal. Cand reusi in sfarsit, abi a se stapani sa n-o ia in brate, incepand s-o sarute pana poimarti.

Nu cumva e un Porsche de tip mai vechi, nu-i asa?

Nasul lui Liss se increti cu consternare vizibila.

Ba da. Si poti inceta cu zambetul asta, fiindca nu inseamna ceea ce crezi tu .

Ba inseamna, nu-si putu stapani Josh un suras incantat. Iti plac masinile sp ort de calitate, la fel ca mie. Unde e?

Liss ii arunca o privire acra.

In garaj.

Vrau s-o vad.

Mai fura necesare inca zece minute, plus o multime de insistente si ameninta ri cu publicarea catastrofalei cronici a Restaurantului Lakeview care reiesea ca fiind mult mai utila decat isi daduse el seama la inceput, avand in vedere ca n u intentionase s-o publice nici un moment, din capul locului dar in cele din urm a o convinse sa descuie garajul cu un singur loc. Inauntru, ascuns sub o husa al bastra decolorata, statea un Porsche 911 portocaliu, in stare aproape perfecta.

Masina asta n-a fost a lui Ray, asa e? se gandi in sfarsit Josh sa intrebe. Dupa aura usoara de adoratie care aparuse in ochii ei cenusii la vederea masinii , probabil pentru prima oara dupa luni de zile, avand in vedere stratul de praf de pe husa, Josh era destul de sigur ca nu fusese a lui.

Nu, recunoscu ea, dand senzatia ca ar fi dorit sa atinga masina, dar temandu

-se sa nu para prea amorezata de un obiect neinsufletit. E a mea. Lui Ray ii pla ceau masinile mai noi si mai mari.

Ceva din vocea ei il facu pe Josh sa intrebe incet:

Am atins un punct dureros?

Liss inspira adanc, apoi expira din nou.

Lui Ray nu-i convenea ca aveam un Porsche.

De ce?

Considera ca nu se cade ca femeile sa circule cu masini sport.

Pentru ca sunt periculoase?

Josh incercase sa-si formeze un portret al lui Ray si al casniciei lui Liss cu el, dar de fiecare data nu se alesese cu nimic.

Nu, ci pentru ca gasea ca o asemenea femeie ar parea prea usuratica.

Dar e ridicol, replica Josh, plimbandu-si mana peste suprafata portocalie lu cioasa a aripii din dreapta.

La fel i-am spus si eu. Luni de zile ne-am certat incontinuu.

Era clar, insa, ca nu se debarasase de masina. Ceea ce insemna fie ca era ob isnuita cu impotrivirile lui Ray, si preferase sa nu-i ia in seama obiectia, fie ca acea masina insemna pentru ea prea mult ca sa consimta. Sau, poate, si una s i alta.

Josh deschise portiera de langa volan si privi inauntru.

}i-e dor de el? o intreba, observand-o cu coada ochiului.

De Ray?

Nu ezita decat o secunda.

Uneori.

Sinceriatea ei il surprinse. Aproape ca se asteptase sa raspunda: "Bineintel es."

Multumit ca avea destula incredere in el ca sa fie sincera cu privire la Ray , mai ales cand stia ca si el insusi o dorea si cu atat mai mult cu cat inca mai era furioasa pe el, Josh tacu, sperand ca avea sa continue.

Te mira, spuse ea dupa un moment. Nu-i asa?

Temandu-se ca avea sa intinda bratele spre ea daca-i oferea cea mai mica inc urajare, Josh se intoarse incet cu fata spre Liss:

Putin. Credeam ca l-ai iubit foarte mult.

Liss se rezema de masina.

L-am iubit. A reprezentat o parte importanta din viata mea, timp de trei ani .

Incercand sa citeasca printre randuri, cautand sa descifreze ceea ce nu-i sp unea, Josh intinse mana spre a ei. Liss il lasa sa i-o prinda, fara tragere de i nima, dar si fara sa se opuna.

De ce vorbesti pe tonul asta dulce-amarui? o intreba.

Respirand de cateva ori adanc, Liss amana raspunsul, ca si cum ar fi stat la indoiala daca sa discute sau nu cu el despre Ray.

Fiindca nu ma pot abtine sa nu-mi doresc sa fi procedat altfel. Mai bine. Cu Ray.

Va intelegeati, nu-i asa?

Liss ridica din umeri:

In cea mai mare parte a timpului. N-am avut o casnicie perfecta. Existau mom ente cand as fi putut sa fiu o consoarta mai comoda. Si alte momente, cand Ray a r fi putut fi mai rezonabil.

Ii ridica mana la obrazul lui:

Seman cu el?

In unele privinte. El era mai tenebros. Mai volatil. Dar la amandoi apare ac eeasi tendinta de a crede intotdeauna ca aveti dreptate.

Eu am intotdeauna dreptate, replica sec Josh; cand Liss zambi ironica, se pr efacu ofensat. Ce-i de ras?

Tu. Exista o mare deosebire dintre tine si Ray.

O saruta in palmna si avu placerea de a-i vedea in ochi o sclipire de emotie .

Care anume?

Ray era intotdeauna atat de serios, atat de sigur ca el stia cel mai bine ce

l mai potrivit si singurul mod de a le rezolva pe toate.
Am crezut ca era un cutezator.
Era un iubitor al riscului, preciza ea. Ii placea sa calculeze sortii de izb anda, incercand apoi sa vada daca putea forta lucrurile pana la limita. In major itatea situatiilor, era foarte previzibil. Daca isi inchipuia ca putea sa-i reus easca un lucru, il facea.
Si eu sunt la fel de previzibil?
Esti de o imprevizibiliate previzibila. Ma tii permanent intr-un echilibru i nstabil. Uneori, pari indarjit. Alteori, refuzi sa iei lucrurile in serios. Parc a as naviga pe creasta unui val, in intuneric. Nu stiu nici un moment ce urmeaza .
Glasul lui Josh se imblazi:
Iti plac valurile care matura totul in cale?
Inainte, nu-mi placeau, raspunse ea cam incurcata, facandu-si de lucru cu de getele. Acum, nici eu nu mai sunt sigura.
Pot s-o iau ca pe o incurajare?
Inalta spre el ambele sprancene:
Credeam ca tu pe toate le iei ca pe niste incurajari.
Josh clatina din cap, zambind:
Eu pun o intrebare simpla, si primesc un raspuns impertinent. }i-am spus vre odata ca esti o femeie foarte obraznica?
De nenumarate ori. }i-am spus vreodata ca esti un barbat foarte derutant?
Tocmai incepeam sa receptionez mesajul, ii saruta el degetele. Si cum mai su nt?
Pai, te dai mereu sef.
Ii saruta incheietura mainii.
Si altceva?
Liss inspira printre dinti, cand limba lui ii urmari venele.
Recalcitrant.
O saruta in interiorul antebratului.
Si mai cum?
Sententios.
Apropiindu-se si mai mult, ii saruta scobitura cotului.
Si...?
Lunecos, se infiora Liss sub sirul de sarutari pe care i le presara pana pe umarul gol.
Ce-ai zice de persistent, fermecator si de neuitat? o tachina el, muscandu-i usurel umarul.
Si astea.
Si te deranjeaza?
Nu-i raspunse. In schimb, reusi sa se retraga, cand Josh incerca sa-si extin da explorarile pana in curbura delicata a gatului.
Sper ca nu de dai la mine fiindca ravnesti la masina mea. Afla ca nu-i de va nzare.
Josh ii zambi, incercand sa para dezarmant.
E o masina minunata. Pot sa ma asez la volan?
Parand ofuscata ca nici nu negase, nici un confirmase ca o interesa masina, nu ea insasi, Liss inclina capul in semn de consimtamant.
Josh se instala la volan, inspirand aroma patrunzatoare de piele, amestecata cu mirosul de praf al neglijarii.
E prea frumoasa ca sa zaca asa aici, ii reprosa el.
Nu am de ales. Sunt prea falita ca s-o dau la service.
}i-ai cheltuit tot disponibilul ca s-o cumperi?
Nu. O am de cand am implinit douazeci si unu de ani. Am primit-o cadou de la bunicii mei din partea mamei. Am fost o pasionata a masinilor clasice, inca de mult dinainte de a invata sa conduc. Si bunicul meu era la fel. A lui a fost.
Atunci, cum de ai ajuns asa de leftera? Nu-mi faci impresia unei cheltuitoar e, genul care goleste magazinele pana cade de pe picioare. Mai ales dupa ce te-a i lasat atat de greu convinsa sa vii azi cu mine.
Poate ca nu-mi place sa cumpar mobilier, si atata.

Dar, daca stau sa ma gandesc, s-ar putea sa fii pe janta fiindca ti-ai investit toti banii in Lakeview.

Cand Liss nu nega, Josh isi trecu palmele peste volanul invelit in piele, privind cu jind comenzile. Mai bine asa, decat sa se uite la Liss cu ochii plini de dor, bagand-o in toti sperietii.

Probabil e o intrebare nedelicata, dar cu asigurarea pe viata a lui Ray ce s-a intamplat?

Liss isi trase parul peste un umar.

Nu era asigurat. Inainte de casatorie, considera ca nu avea nevoie. Dupa ce ne-am casatorit si am fondat restaurantul, pur si simplu n-a mai avut timp sa se gandeasca si la asigurare.

Vrei sa spui ca a mizat pe sansa de a nu avea niciodata nevoie de ea, spuse Josh cu blandete, incepand sa suspecteze ca lui Liss ii fusese mult mai greu sa supravietuiasca in ultimul an decat era dispusa sa recunoasca. Si a pierdut pariul.

Liss ridica din umeri, cu un gest neglijent:

Mi-a ramas restaurantul. Sunt prea ocupata cu el, ca sa ma gandesc la ce-ar fi putut sa fie si ce nu.

Cat de mult iti plac afacerile cu restaurantul? o intreba el; mai mult sau mai putin, ii spusese ca infiintarea Restaurantului Lakeview fusese ideea lui Ray ; progenitura lui Ray. Hai, fii sincera.

Ezita.

Imi place sa gatesc. Partea administrativa e cea care nu ma prea atrage. Nu cred ca am fost destinata vreodata sa fiu directoare. Si nici macar nu indraznesc sa ma gandesc la ceea ce ma gandesc ca ai sa gandesti, il preveni ea.

Josh ii adresa o privire inocenta:

Si anume?

Eu sa gatesc si tu sa conduci. Fiindca n-ar iesi nimic.

Am propus eu asa ceva?

Nu. Numai ca iarasi ti-a aparut expresia aia pe fata. In veci n-ar merge, repeta ea. Ne contrazicem in prea multe privinte ca sa nu mearga, chiar daca mi-ar conveni s-o luam pe drumul asta, ceea ce nu e cazul.

Si, a propos de drumuri...

Multumit ca argumentatia ei nu paruse prea convinsa, pentru ca tocmai ii venise in minte ideea de a imparti cu ea responsabiliatea administrarii Restaurantului Lakeview, Josh cobori din Porsche.

Am in minte cateva locuri unde am putea sa cautam antichitati. Ma gandeam sa ti le spun.

Nu-mi pasa unde mergem, raspunse ea, pe un ton prea indiferent ca sa fie credibil, nici ce anume insisti sa-mi arati. Nu ma pricep la antichitati.

Nu e nevoie sa te pricepi la ele. Nu trebuie decat sa fii de acord cu mine, daca-ti spun ca, dupa parerea mea, cate o anumita piesa ar arata superb la Lakeview.

Ii zambi:

Si-o sa ne intelegem de minune.

Se intelesesera ca o felina nevropata si un buldog turbat, avea sa reflecteze Josh mai tarziu. Mai mult fiindca Liss insista sa-l tot impunga. Chiar daca statia ca se gandea incontinuu, asemenea lui, la ultima lor iesire impreuna si la cele intamplase in finalul aceleia, era clar ca nu-i iertase impostura si nici nu se gandea sa-i dea de crezut altceva.

Amuzat de recalcitranta ei si, in acelasi timp, frustrat si nedumerit de indarjirea cu care se comporta ca si cum n-ar fi ajuns niciodata la relatii intime, Josh insista s-o poarte prin mai multe magazine de antichitati, pe rand. Nu ca ar fi contat cu ceva. Liss dezaproba tot ceea ce-i placea lui. Totusi, Josh persevera, dar se bucura cand ajunsera la ultimul magazin pe care intentiona sa-l viziteze.

Asta-i prea mare ca sa incapa in hol, spuse Liss, in timp ce Josh isi manifesta interesul fata de un bufet enorm.

Nu si daca daramam vreo doi pereti, raspunse el.

Vazand-o cum isi ingusta ochii, ridica mainile in semn de capitulare:

Am glumit.

Ai un umor infect, replica Liss, ferindu-se pe dupa un cufar vechi, cand Josh incerca s-o ia de cot. Si un gust la mobilier pe masura. Iti plac piesele prea mari, prea masive.

Cred ca este intr-adevar cam mare pentru antreu, raspunse el, dorindu-si ca Liss sa stea locului, ca s-o poata lua in brate; s-o sarute; sa faca dragoste cu ea. Dar intre doua ferestre cu fata spre est, ar arata splendid. Iar ospatarii si chelneritele ar avea unde sa puna zaharnitele, smantanierele si celelalte.

Oprindu-se dintr-o data, Liss ridica o spranceana:

Nu am nici un ospatar.

Ei, nu inca. Vor incepe lucrul abia saptamana viitoare.

Il privi lung:

Incerci sa-mi spui, in modul tau propriu si intortocheat, ca ai angajat unul sau mai multi salariati noi fara a te osteni macar sa ma consulti?

Daca-ti ceream opinia asupra angajarii unor oameni noi, ai fi spus da?

Nu.

Vezi, de-asta nici nu ti-am cerut-o, ii arunca el una dintre acele priviri cu sesul de "un om mai rezonabil ca mine nu gasesti" in care Liss incepea sa aiba cea mai mare neincredere. Schimbarile sunt intotdeauna dificile, adauga, consolator.

Barbatii sunt dificili in general, iar tu esti dificil in special, replica ea. Daca nu-mi plac noii ospatari?

Cel putin unul dintre ei o sa-ti placa. E Rob, cumnatul tau.

Cum l-ai convins sa fie ospatar?

Luni de zile incercase sa-l determine sa accepte un post mai regulat la restaurant, fara nici un rezultat.

L-am mituit. Ce credeai?

Cu ce l-ai mituit? intreba ea, aproape temandu-se sa afle.

Cu eliberarea de vinovatie. I-am spus ca ai suferit o cadere nervoasa din cauza stresului, pentru ca incercai sa faci prea multe, si te putea ajuta asumandu-si o parte din responsabilitatile de la Lakeview. Va fi ospatar sef si director adjunct, ca sa nu ai trebuiasca sa muncesti optzeci de ore pe saptamana.

Liss pufni:

Nu era vorba de nici o cadere nervoasa, pana te-am cunoscut pe tine.

Si nici de distractii nu prea era vorba. Nu aveai parte decat de munca, munca si iar munca. Pana si prescolarii stiu ca numai munca, pic de joaca, lui Liss n-are cum sa-i placa.

Presupun ca pentru tine e o distractie nemaipomenita sa cutreieri pravaliile de vechiuri?

Indreptandu-si atentia asupra unei mese cu tablia placata cu faianta, Josh zambi vizibil satisfacut:

Pe bune ca da. Pentru tine nu e?

De fapt, era. Cel putin, o facea impreuna cu el.

Nu fusese niciodata genul de persoana predispusa spre comertul de ocazie, ai mult pentru ca, desi multi cunoscuti de-ai ei nimereau vanzari foarte avantajoase, ea nu gasea decat boarfe. Dar scormonitul prin magazii pline de antichitati, in compania lui Josh, reiesise a fi o exprienta amuzanta si instructiva.

Josh parea sa aiba un instinct impecabil de a gasi singura piesa valoroasa dintr-o gramada de epave. Jumatate din lucrurile pe care i le aratase, numai in acea zi, erau adevarate bijuterii. Banca bisericeasca de stejar era ideala pentru hol, iar Liss gasea absolut fermecator gheridonul pe care-l inhatasera. Desi nici nu s-ar fi gandit sa i-o spuna. Josh parea convins ca putea intra cu bocancii in viata ei, ca un stapan. Liss isi spunea ca n-ar fi stricat sa se mai gandeasca.

In consecinta, refuza sa fie de acord cu el, indiferent ce spunea, si avea grija sa critice cam tot ceea ce dorea el sa cumpere.

Uite ce e, spuse Josh in cele din urma, cand Liss ii facu praf si ultima preferinta, masa de stejar usor cu dale de faianta. Cumperi ce-ti propun eu, iar lucrurile tale vechi le depozitam in magazia din spatele casei mele, asa incat daca te hotarasti ca il vrei totusi inapoi pe vreunul, sa-l poti lua de-acolo.

Si daca toata aventura asta ma face sa trag oblonul? il intreba Liss. La ast a te-ai gandit?

Mobila noua n-a impins pe nimeni la faliment.

Atunci, de ce s-o mai schimbam.

Pentru ca actualul decor nici nu-ti mareste, nici nu-ti reduce cifra de afac eri. Uneori, trebuie sa te schimbi, ca sa ramai la fel.

Liss ofta. Pana acum, protestase din principiu, dar cand Josh insista sa fie rezonabila, ii alunga toata apa de la moara, facand-o sa-si dea seama cat de mu lt il placea. Cat de mult dorea sa fie aproape de el, cu trup si suflet, daca n-ar fi fost inca atat de suparata.

Vrand cu disperare sa-l tina la distanta, reveni la un subiect garantat sa-l enerveze, facandu-l sa fie oricum, numai rezonabil u.

Cred ca genul asta de rationament supt din deget il folosesti atunci cand di strugi sansele unui restaurant de a avea succes.

Tacerea lui prelungita aproape o facu sa-si retraga usturatoarea declaratie.

Deci, tot la asta ne-am intors, da?

Nici macar nu observasem ca ne indepartaseram de ea.

Stiind ca incerca sa-l irite pentru a reduce sansele de a ajunge iarasi aman doi in acelasi pat, cum s-ar fi intamplat daca nu inceta sa se mai uite la ea in felul acela, Liss se avanta inainte:

Iti place sa preiei controlul. Esti un maniac al controlului. Probabil te si mti foarte puternic cand stii ca poti face sau desface destinul unui restaurant, numai cu ajutorul unor simple cuvinte tiparite pe-o hartie.

Nu sunt "simple cuvinte", replica el politicos, desi se vedea ca afirmatia l ovise drept la tinta.

Nu, ai dreptate, dadu ea din cap, chipurile a incuviintare. Multe dintre ele sunt simple minciuni. Cam ca minciuna pe care mi-ai spus-o mie. Dar e clar ca n u conteaza decat sa aiba efectul dorit de tine.

Gura lui Josh se crispa cu nemultumire.

Acum, esti furioasa pe mine. Dar vei vedea, mai tarziu, ca nici un moment n-am vrut sa-ti fac vreun rau.

Presupun ca n-ai vrut sa le faci rau nici patronilor de restaurante pe care i-ai criticat inaintea mea.

Intr-adevar.

Nu te cred.

Stiu, raspunse el, in timp ce lega masuta de stejar pe care o cumparase, in ciuda obiectiilor ei pe acoperisul masinii. De-asta vei veni cu mine diseara.

Liss il privi cum innoda franghia in jurul esei.

Unde sa vin cu tine?

Sa facem cronica restaurantului Village Inn din Pen Yan.

Si de ce-as fi de acord?

Ca sa vezi daca esti in stare, desigur, zambi el onctuos. Stii, incep sa cre d ca avem nevoie de un addendum la invoiala noastra.

Care invoiala? intreba Liss, banuitoare.

Cea prin care mi-ai cerut sa preiau conducerea restauratului ca sa ma manjes c si eu pe fata, normal.

Il privi cu raceala:

N-am vrut sa-i preiei conducerea restauratului. Am vrut doar sa simti si tu cum e sa arunce cineva cu pietre in tine cand incerci sa-ti dai toata straduinta .

Tocmai de-asta schimbam invoiala. Vreau sa stii si tu cum e sa-ti faci meser ia si altii sa arunce cu pietre in tine cand nu incerci decat sa-ti dai toata st raduinta.

Liss il studie, incercand sa se decida daca vorbea serios.

Chiar vrei sa fac cronica unui restaurant?

Nu, ii stranse el urechea intre degete, starnindu-i un val fierbinte prin ve ne. Insist s-o faci. Ai vrut sa vad cat e de greu sa conduci un restaurant. Vrea u sa vezi si tu ce greu e sa critici obiectiv un restaurat. Eu fac meseria ta, t u mi-o faci pe a mea. Daca poti.

Se incrunta la el, in timp ce Josh verifica stabilitatea mesei pe masina.

Nu vin.

Daca u vii, replica el, parand sa stie precis cum avea sa-i interpreteze ras punsul, ma vad silit sa-mi folosesc critica initiala a Restaurantului Lakeview.

Liss le gandi serios sa-l stranga cu funia de gat.

Am mai mentionat eu cumva cuvantul santaj?

Ce este, Liss? }i-e teama ca s-ar putea sa nu ramai suparata pe mine, daca i n toata povestea asta isi gaseste loc si ratiunea?

Ratiunea si cu tine sunteti doua lucruri pe care nu le pot asocia nicicum.

Dar pe tine si cu mine ne asociezi cumva?

Nu, minti ea.

Atunci, nu e nici o problema daca vii cu mine diseara, asa-i?

Erau tot felul de probleme. Una la mana, Josh putea reusi s-o convinga ca nu era un ticalos.

A doua la mana, Liss putea ajunge sa uite cat de furioasa era pe el, incepan d sa-si aduca aminte cat de mult il placea.

Asa ca, putea vorbi pana se invinetea la fata. N-avea sa-l insoteasca nici i n ruptul capului.

Capitolul treisprezece

Cum gasesti calcanul file? intreba Josh, in timp ce Liss isi taia mancarea c u tot atata pofta ca un condamnat mancandu-si ultima masa inainte de executie.

Pestele prajit cu mesquite era delicios, dupa parerea ei. Desi nu avea inten tia sa i-o dezvaluie.

Intentionat ambigua, ca sa-l provoace in fond, aparuse pe neanuntate in usa casei ei, la ora sase, si aproape o tarase dupa el la Village Inn ridica din ume ri:

Merge.

Si-ar fi dorit sa poata spune acelasi lucru si despre ea insasi. Toata seara , fusese ridicol de nervoasa. Se imbracase, luand pe ea o rochie neagra simpla s i pantofi din piele patent cu tocuri joase, avand stomacul plin de palpitatii. I ar acum, aproape nu-si mai incapea in piele de neliinse.

Ce-si pusese in cap? S-o seduca. Si, daca asta era, avea sa-i cedeze? Dumnez eu ii era martor cat il iubea. Nu voia, dar n-avea incotro.

Il privi cum ii turna un al doilea pahar de chardonnay.

Vinul ii place? o intreba el.

Iarasi ridica din umeri:

Merge.

Trebui sa faca un efort pentru a-si stapani zambetul, vazandu-l ca arata pe punctul s-o stranga vesel de gat.

Si cartofii Lamartine?

Cobori privirea spre piureul de cartofi cu branza cedar si smantana, care pa rea sa fie una dintre specialitatile casei.

Refuzand sa recunoasca faptul ca erau divini si preparati ireprosabil, la fe l ca pestele, fasolea verde si tot ceea ce mai gustase in seara aceea, ridica in ca odata din umeri:

Merg.

Cum ti se pare ambianta din restaurant?

Josh parea gata sa treaca la represalii fizice, daca mai auzea un singur "Me rge".

Nesuportand sa fie previzibila, Liss se cutremura:

Aerul conditionat e prea rece. Inghet.

Si serviciul? Cum l-ai descrie?

Cu totii par cam posomorati, dar adauga ea cu un ciripit vesel despre care e ra sigura ca il irita la fel de tare decorul are o atmosfera placuta, autentica, de secol al nouasprezecelea.

Avea dreptate. Falsele lampi cu gaz si reproducerile de mobilier confereau a mbiantei o agreabila stare istorica.

Si ce crezi ca as spune eu despre local?

Ii zambi dulce:

Ca are o ambianta de pivnita igrasioasa, iar cartofii sunt ca pentru oameni simpli?

Ma asteptam la raspunsul asta.

Liss stiu ca daduse de belea, cand Josh zambi si-i arata insemnarile, pe care le terminase inainte de a o iscodi ca sa-i afle propriile pareri. Le parcurse in graba si descoperi ca toate comentariile lui despre mancare erau similare cu cele ale ei, ramase nerostite.

Nu, nu similare. Erau identice cu ale ei.

Amutita, Liss se rezema de spatar, privindu-l. Crezuse sincer ca-i facea placere sa desconsidere cu cateva grade restauratele pe care le vizita. Ca ii placea puterea pe care o detinea asupra proprietarilor acestora.

Dar reiesea clar ca, daca aceasta era intr-adevar opinia lui, fara a o fi facut numai ca s-o impresioneze, incerca sa-si echilibreze comentariile cele mai critice si existau cateva cu un dram de intelegere. Pentru fiecare remarca dezavantajoasa, venea cu cate o propunere de imbunatatire. Nu era o critica distructiva, si constructiva.

Si era un lucru pe care ea se gandise ca Josh trebuia sa-l invete. Sa-l invete de la ea. Parea sa-i fi pus la inima comentariile. Incerca sa echilibreze observatiile pozitive cu cele negative. Sa conduca articolul spre o concluzie favorabila, in locul uneia defavorabile.

Mai important, Liss stia ca incerca sa-i arate ca se schimbase.

Simtind ca furia la adresa lui incepea in sfarsit sa i se risipeasca, se concentra asupra paharului cu vin, recunoscand ca daca inca se mai temea sa se apropie de el, n-o mai facea fiindca nu stia cine era sau cu ce se ocupa. Ii era frica pentru ca nu avea convingerea ca erau compatibili. Nu stia ce dorea Josh, de la ea sau de la viata. Si nu stia nici daca ar fi incercat s-o schimbe, asa cum urmarise Ray.

Daca ai incerca sa fii corect, nu ostil, il intreba ea cautand sa para nepreocupata, in eventualiatea ca nu era capabila sa suporte criticile asa cum s-ar fi asteptat, cum ai critica Restaurantul Lakeview?

Intrebarea ei facu sa se inalte o spranceana bruneta.

Adevarul?

Adevarul, dadu ea din cap, apasat.

As spune ca mancarea n-a fost rea, dar alegerea aperitivelor si prezentarea ar trebuie sa mai fie regandite.

Nu era o sentinta atat de descurajatoare pe cat se temuse. Simtindu-se mai invioratа, il intreba:

Ce solutii de amelioare ai propune?

Josh isi vari pixul la loc, in buzunarul blezarului bleumarin.

}inand seama de clientela ta, as evita bucataria frantuzeasca scumpa. As mai adauga cateva specialitati interesante, la preturi moderate. Salate cu mai mult decat cateva foi decongelate si felii de patlagele. Ceva mai mult fler in organizarea aperitivelor. Mai mult spirit de aventura in general. Cina ar trebui sa fie o experienta, nu doar o ocazie de a-ti umple burta.

Descumpanita de convingerea ferma cu care vorbea, Liss tacu un moment.

Ai participat la conducerea unui restaurant, la un moment dat, in viata ta, asa e?

M-ai mai intrebat odata.

Stiu. Nu-mi amintesc sa-mi fi raspuns, fiind tot timpul obsedat de secretomanie. Ai lucrat vreodata intr-un restaurant? Da? Sa nu?

Da.

Liss clipi din ochi, gandindu-se ca se putea sa-i fie putin cam greu sa se deprinda cu acest brusc acces la informatie, dupa ce Josh termina cu obligatoriile lui tachinarii.

In ce calitate?

Am fost patron.

Din nou luata pe nepregatite, Liss constata ca folosise perfectul compus.

Unde?

In New York City.

Si ce s-a intamplat cu el?

I-a revenit sotiei mele, prin decizia de divort.

Nu stia ca fusese casatorit. Evident, nu si fericit. Si intelese, fara nici cea mai mica indoiala, ca restaurantul era lucrul la care renuntase fara lupta s i pe care inca il mai regreta. Cel la care facuse aluzie in seara aceea, la ea i n bucatarie.

Imi pare rau, spuse.

Serios? o privi el, cu interes si curiozitate. De ce?

Fiindca e clar ca restaurantul a insemnat mult pentru tine. Si l-ai pierdut.

Atunci, mi-a fost greu, se apleca Josh peste masa, prinzandu-i mana intr-ale lui. Dar am invatat ceva important din experienta asta.

La atingerea lui, Liss simti imediat cum strabatea un val de caldura.

Ce anume?

Sa nu abandonez niciodata ceva important pentru mine.

Inima ei incepu sa bata cu putere.

E vorba de ceva anume?

E vorba de tine. Si de mine. De ceea ce este intre noi.

A fost, replica ea, automat.

Este, insista Josh, cu glas scazut. Daca nu ma crezi, vino acum cu mine afar a, unde nu ne deranjeaza nimeni, si-am sa-ti arat.

Pofta nu e suficienta pentru o relatie.

Intr-adevar.

Privirea lui ii facu sangele sa-i navaleasca prin vene iute ca argintul-viu.

Nu e suficienta. Nu face decat sa-i adauge sarea si piperul. Atata vreme cat se limiteaza intre partile implicate, preciza el, fara sa se extinda si la o te rta parte.

Liss isi simti tot trupul insufletindu-se, in timp ce degetele lui se intrep atrundeau cu ale ei.

O terta parte a pus capat casniciei voastre?

Groaznic de bagareata mai esti, o dojeni el, strangand-o de mana.

M-am gandit ca, daca tot imi raspunzi la intrebari, ar fi cazul sa-ti mai ar unc vreo cateva, atata cat am ocazia. Alta data, s-ar putea sa nu mai fii la fel de dispusa sa vorbesti. Deci, casnicia voastra a luat sfarsit din cauza altcuiv a?

Continuand sa-i tina mana intr-a lui, Josh ridica paharul cu vin si lua o so rbitura.

Intr-un fel. Cel care a intervenit intre noi a fost restaurantul.

Fiindca au devenit tu prea autoritar?

Nu, fiindca am inceput sa-l prefer in locul Moirei. Petreceam mai mult timp la restaurant decat cu ea. Mult mai mult. Era o experienta mult mai satisfacatoa re, din toate punctele de vedere. Nu peste mult, a inceput sa-i poarte pica. La despartire, cand a pus mana pe el, a avut cea mai mare satisfactie.

Si a realizat un mare succes de una singura? incerca Liss sa ghiceasca? Fara ajutorul tau?

Nu, l-a ingropat. S-a inchis la nici sase luni dupa ce l-a preluat ea.

Ceea ce continua sa-l sacaie vizibil. Liss aproape ca-i simtea durerea, regr etul care il ardea pe dinauntru.

Ce te face sa crezi ca nu ni s-ar intampla si noua acelasi lucru?

Josh o privi lung.

Pe de o parte, Lakeview nu e al meu, ci al tau, asa ca nu am nici o miza emo tionala in succesul sau esecul lui. Pe de alta parte, tu nu esti Moira.

Ceea ce parea sa fie de bun augur, isi spuse Liss, intrebandu-l apoi in ce s ensuri se deosebeau una de alta.

Moira era o femeie de lume, sofisticata si foarte independenta. Avea vointa si taria propriilor ei opinii. Tu, desi neobrazata cat incape, esti delicata, ge neroasa si iubitoare. Cred ca nu ai nici un os meschin sau egoist, in tot trupul .

Ma faci sa par de parca as avea tot atata coloana vertebrala ca o meduza, re plica Liss, cu teama ca se putea sa n-o cunoasca atat de bine pe cat credea el.

}ii la oameni, spuse Josh cu glas band, in timp ce intindea mana peste masa,

prinzandu-i-o si pe cealalta. Moira n-a tinut niciodata la cineva cu adevarat, numai la ea insasi. Eu am tendinta sa fiu putin cam prea cinic. Tu imi dai spera nte, in legatura cu lumea. Sper sa-ti dau si eu ceva in schimb.

Si ii dadea. O ajuta sa vada lucrurile mult mai limpede.

Liss avusese intotdeauna tendinta de a fi putin cam prea emotionala, mai ales cand era vorba de oameni, iar gandirea lui rationala si logica ii plasa lumea intr-o perspectiva mai echilibrata.

Dar vrei deja sa schimbi Restaurantul Lakeview, argumenta ea, abordand subiectul care continua s-o deranjeze. Daca incepe sa te intereseze mai mult succesul restauratului, decat faptul de a fi cu mine? Atunci, restaurantul va ajunge sa se intercaleze intre noi, la fel cum s-a intamplat cu Moira.

Asa ceva nu se va intampla niciodata, raspunse Josh, cu cea mai mare convingere.

De ce nu?

Fiindca nimic nu m-ar putea interesa mai mult decat tine, de-asta.

Siguranta lui, intensitatea cu care vorbea, o facura pe Liss sa roseasca.

Si cu masina mea cum ramane?

Degetul sau ii mangaie usurel palma.

Ce-i cu ea?

N-ai sa negi ca te intereseaza Porsche-ul meu. Ce stiu eu, s-ar putea sa-l doresti la fel de mult ca mine, iar asta sa fie modul tau de a-l obtine.

Ma intereseaza sa-l conduc, nu sa-mi petrec viata cu el. Ai incredere-n mine. Te-as prefera in locul unei masini, la orice ora din zi si din noapte.

Zambi, cu mirare:

Doar nu te temi ca te-as dori pentru masina ta, nu?

Ma tem ca incerci sa te faci stapan pe viata mea. Si, probabil, si pe restaurantul meu. Nu vreau sa-l pierd.

Cum ar fi putut sa-i explice ca-i era datoare lui Ray sa duca restaurantul mai departe? Sa nu-l distruga?

Josh ii stranse incet mainile.

Ai incredere-n mine. Nu-l vei pierde sau, cu siguranta, nu in favoarea mea. Si nici intr-a altcuiva, daca esti dispusa sa primesti cateva sfaturi cum sa-l ameliorezi.

Esti atat de sigur ca stii ce e mai bine pentru el?

Sunt atat de sigur.

Zametul ce i se ivi lent pe buze o facu sa se incalzeasca toata, din varful nasului pana intr-ale degetelor de la picioare.

Si eu, care credeam ca nu te alarmezi niciodata...

Nu sunt o alarmista. Sunt ingrijorata in mod explicabil.

Josh clatina din cap:

Daca zici tu... Ia-o asa: nici eu nu-s tocmai novice in afacerile cu restaurante. Si nu duc lipsa de comparatii. In ultimele sase luni, am luat masa in mai multe restaurate decat viziteaza majoritatea oamenilor intr-o viata intreaga. Si nu m-am marginit doar sa intru, sa ma asez la masa si sa mananc. Le-am privit cu ochi critic, atent la dtalii, urmarind ceea ce avea nevoie de schimbari si inoiri. Stiu ce merge si ce nu. Si mi-am facut un obicei din a discuta cu ceilalti clienti, ca sa aflu ce le place si ce nu le place, si din ce motive. Ce anume ar dori sa se schimbe.

Liss isi musca buzele.

N-am stiut.

Nici nu ma asteptam. Incerc sa fiu cat mai subtil. Aduc vorba in conversatii indiferente, in timp ce astept sa fiu instalat la o masa, in salonul de cocktail, oriunde consider ca oamenii se pot destaiui in mod firesc. Si ma folosesc de spusele lor pentru a-mi rotunji cronicile, astfel incat sa nu reflecte numai opinia mea. La Lakeview, amvorit cu cel putin o jumatate de duzina de clienti care luau masa acolo. Vrei sa stii ce mi-au spus?

Nu sunt sigura. Risc sa ma necajesc?

Depinde, cred, daca ai sau nu vederi largi. Celor mai multi le placea restaurantul tau.

Dar...?

Dar, in general, considerau ca atmosfera era putin cam rigida, iar mancarii nu i-ar fi stricat ceva mai multa fantezie.

Incercand sa nu se simta ofensata, inrucat stia ca avea dreptate, Liss ofta prelung.

Cred ca le-ai dat dreptate?

Nu. Le-am spus ca, dupa parerea mea, proprietarii isi dau toata silinta cu c eea ce au la dispozitie. Si ca, doar cu o mica infuzie financiara si putina incu rajare, Lakeview ar putea deveni un restaurant de prima clasa. N-ai protestat de oarece consideri ca lui Raymond nu i-ar fi convenit sa faci schimbari, nu-i asa? o mai intreba el, vazand ca nu-i raspunsese imediat.

Liss il privi, peste paharul cu vin.

Nu se numea Raymond. Ci Ramon.

Josh paru surprins.

Cred ca de-asta nu-mi amintesc sa mai fi auzit de el. Ma scotea din minti. M i-am scobit creierii, incercand sa-mi amintesc vreo referire la un anume Raymond Harding.

De asta data, fu randul lui Liss sa se arate deconcertata:

Nici Harding nu-l chema. Asta e numele meu de fata. Mi l-am luat din nou, du pa moartea lui. Numele de familie al lui Ray era Villeaux.

Josh ramase atat de nemiscat, incat Liss crezu in primul moment ca il lovise accidental cu piciorul pe sub masa, sau il jignise cine stie cum. Apoi, aproape cu incetinitorul, se rezema de spatar si o privi cu o expresie din care nu inte legea absolut nimic.

Ray al tau a fost Ramon Villeaux?

Mirata de reactia lui, dadu din cap:

Exact.

Bucatarul sef de la Pierre's, in Ithaca, o bucata de vreme?

A lucrat doi ani acolo, raspunse cu sovaiala Liss, nesigura care era starea de spirit a lui Josh. Inainte de a ne hotari sa deschidem Restaurantul Lakeview.

A fost un mare bucatar.

Stiu, se incrunta ea. L-ai cunoscut?

Gura lui Josh se stramba.

Am facut cronica restaurantului lui Pierre, odata cand eram in nordul statul ui, sa-mi vizitez parintii. Mancarea era uluitoare, dar atmosfera parea putin ca m incordata. Cred ca-mi amintesc cum ii certa bucatarul pe toti cei din jur, inr -o franceza curgatoare, colorata. A auzit ca a facut acelasi lucru si cu articol ul meu.

Liss incepu sa se joace cu paharul de vin.

Ray revenea la limba lui natala, cand era exasperat.

Ceea ce, cu ea, se intampla mai tot timpul.

Josh nu paru sa-i observe obrajii inrositi.

Era din Franta?

Din Montreal. Rob ii era frate pe jumatate. A copilarit in Susan.

Liss continua sa fie jenata ori de cate ori se gandea la mostenirea franco-c anadiana a lui Ray. Mai mult fiindca accentul lui o facuse sa se indragosteasca pana peste cap, la inceput. Desigur, pe-atunci era tanara si impresionabila.

Nu cumva, intamplator, vorbesti franceza, nu-i asa? il intreba.

Se baza pe teoria ca cine stia dinainte era mai bine inarmat. Daca Josh desc operea ca era gata sa cada pe spate in fata accentului frantuzesc, cine stie de ce-ar fi fost in stare ca s-o seduca!

Josh clatina din cap:

Stiu putina spaniola. Atata tot.

Perfect.

Arcui o spranceana:

De ce e atat de perfect?

Din nici un motiv anume.

Josh ii facu semn ospatarului sa se apropie. Apoi, relua:

Deci, Ramon Villeaux a infiintat Restaurantul Lakeview. Cred ca incep sa int eleg de ce erai intimidata ca bucatareasa. Si de ce ai ezitat atata sa schimbi l ucrurile. Lui Villeaux ar fi greu sa-i duci mostenirea mai departe.

Asta inseamna ca ai sa-mi lasi restaurantul in pace, de-acum incolo? intreba Liss, cu speranta.

Pe naiba. Ma cunosti, doar. Sunt un om caruia ii plac provocarile.

Zambetul lui era rautacios cat incape. In consecinta, cand o duse cu masina acasa, Liss nu se putu gandi decat la ceea ce voise sa spuna cu aceste cuvinte si cum avea sa se incheie seara.

Cu ei doi impreuna, in pat? O dorea si ea, oare?

La drept vorbind, nici nu era sigura ce voia. Nu se prea obisnuise cu gandul de a nu fi infuriata pe el. Fusese atat de sigura ca nu i-ar fi inteles nicioda ta punctul de vedere, ca i-ar fi fost cel mai usor lucru sa-i desfiinteze toate argumentele prin care incerca sa justifice ceea ce facea. Dar nu putea.

Nu stia daca asta insemna doar ca Josh era un bun comerciant, sau si ca il i ubea prea mult ca sa poata vedea lucrurile in perspectiva.

In special, nu stia daca era intelept sa se implice mai profund in relatia c u el, pe plan fizic si emotional, pana nu-i cunostea intentiile.

Insa chiar daca era nedumerita, ramanea destul de sigura ca Josh avea intent ia de a facedin nou dragoste. Toata seara o devorase din priviri. Liss se astept a s-o duca acasa cu masina, s-o insoteasca pana la usa si sa se strecoare in cas a inainte ca ea sa-si dea seama ce se intampla.

Totusi, ii facu o surpriza. Mai intai, ca n-o duse acasa. Sau, cel putin, nu acasa la ea.

Unde mergem? intreba ea nedumerita, cand Josh coti pe un drum ingust si serp uitor, ce cobora spre lac.

La mine.

Ii studie profilul cu trasaturi cizelate armonios. Arata perfect destins. Ab solut calm. Deloc ca un maniac sexual in criza, hotarat sa profite de ea.

De ce mergem la tine? il intreba, in timp ce parca masina intre doi artari b atrani si oprea motorul.

Josh se intoarse spre ea, cu chipul in penumbra asfintitului.

Vreau sa vezi unde locuiesc. Cum locuiesc. Nu vreau sa mai existe nici un se cret intre noi. N-ai motive sa fii nelinistita, adauga el, tragand-o de lobul ur echii. N-am sa te mananc la desert.

Par eu nelinistita?

Pari gata sa te repezi jos din masina. Eu, in locul tau, n-as face-o.

De ce?

La nici zece pasi de-aici, e o faleza arupta de vreo cincisprezece picioare, de unde ajungi direct in lac.

In care directie? intreba rece Liss, nesigura daca ii convenea faptul ca nu o dusese acasa, fara ca macar sa-i ceara voia.

Treaba mea.

Expresia ei il facu sa zambeasca.

Te tachinam doar. Nu vreau s-o iei la fuga prin intuneric, cu ideea ca ma pr egatesc sa te violez, intr-o frenezie patimasa de dorinta.

Deci, nu planuiesti sa ma violezi intr-o frenezie patimasa de dorinta?

Pai...

Surasul lui o soca pana-n varfurile picioarelor.

Fara permisiunea ta, nu.

Vazandu-i ochii dilatati de spaima, clatina din cap:

Doamne, usor mai esti de tachinat. Vino in casa, Liss. Nimeni si nimic nu-ti va face nici un rau, si cu atat mai putin eu.

Asta n-o sa fie una dintre lectiile alea despre motivele pentru care ar treb ui sa-mi mai asum cateva riscuri, asa-i? intreba ea, in timp ce o escorta afara din masina.

Nu, va fi una dintre acele lectii despre motivele pentru care nu trebuie sa judeci oamenii pana nu-i cunosti cu adevarat.

Liss credea ca, totusi, il cunostea. Peste un moment, intra in vila conforta bila pe care Josh o numea locuinta lui.

Privind in jur, prin constructia pe jumatate renovata, cu armaturile peretil or inca vizibile pe alocuri, Liss trase adanc aer in piept si-si dadu seama ca J osh avea dreptate. Da, il judecase pornind de la ideea pe care si-o facuse ea de

spre el. Despre cine si ce crezuse ca era.

Inca din primul moment, trasese concluzia ca era un om sofisticat din New York City, cu gusturi costisitoare in materie de haine, si de femei, din cate stia ea, care circula cu o masina sport veche pentru ca ii placea sa faca parada de conventionalism. Un om cu experienta in cele lumesti, un barbat care-si facea de cap cu femeile.

Judecand dupa costul hainelor si tendinta lui de a alege cele mai scumpe articole din orice menu, cata vreme ea obisnuia sa le aleaga pe cele mai ieftine, se asteptase in parte sa locuiasca in cine stie ce casoi imens, cu grinzi de cedru sub plafonul ca de catedrala, canapele scumpe de piele si bucatarie high-tech. Nici ca s-ar fi putut sa se insele mai amarnic.

Bancheta de lemn cu perne crem parea noua, dar se mai vedea si ca era lucrata artizanal de vreun mestesugar local. Si, cu toate ca bucataria era bine echipata si avea instalatii moderne, numai high-tech nu putea fi numita. Unii pereti erau acoperiti cu carpete tesute la razboi, pe altii ii decorau tevi expuse. Singura amenajare cat de cat luxoasa consta intr-o terasa larga, inchisa cu geamuri, langa zona principala a livingului, care dadea spre lac.

Inca mai renovez, ii explica el, in timp ce Liss privea imprejurimile intr-o tacere deconcertata.

Spusese ca era un renovator innascut, aproape de prima oara cand il cunoscuse. Dar Liss nu-si daduse seama nici un moment ca aceasta predispozitie cuprindea totul, de la locuinte pana la restaurante.

Inca ingrijorata ca interesul fata de ea ii putea fi combinat, confundat chiar, cu cel pentru Lakeview, si risca sa paleasca odata ce luau sfarsit renovarile, Liss studie podelele de lemn aspru, temandu-se ca, daca se uita la el, Josh avea sa-i ghiceasca gandurile.

Deci, nu tu ai construit casa? il intreba, dandu-se de ceasul mortii sa nu se vada cat era de tulburata? Daca asta era tot, si nimic mai mult? Daca de fapt pe Josh il interesa doar sa devina stapan peste Lakeview, a carui patroana, intamplator, era ea? O fiinta care il amuza, poate. Care ii captase interesul intr-un mod cat se poate de trecator.

Imi place sa iau lucruri care au nevoie de ajutor, sa le acord atentie si ingrijiri, sa le recladesc si sa privesc cum ating succesul. E mai interesant asa, decat sa pornesc de la zero. Cand am pus mana pe vila asta, nu era decat o ruina arsa.

Dar renovarea ei presupune multa munca, sublinie Liss.

Si ei ii placea sa remodeleze lucruri si oameni, si sa vada cum ajungeau la succes.

Si nu exista nici o garantie ca, la sfarsit, va iesi ca noua, sau chiar mai reusita.

Imi place procesul de refacere. De salvare.

Liss, care se temuse ca avea sa spuna asa ceva, se repezi inainte:

Dar ce faci cand termini? Nu te mananca talpile sa pornesti dupa noi provocari?

Uneori. Alteori, imi place sa ma delectez o vreme cu o treaba bine facuta.

Oare cu Lakeview cum avea sa se intample? Si cu ea? Urma sa-si piarda interesul si sa plece mai departe? Sa-si piarda interesul atat pentru Lakeview, cat si pentru ea?

Pari ingandurata, se apropie el, luand-o de mana. Hai sa ne asezam impreuna pe balansoar. Sa privim asfintitul.

Soarele aproape disparuse la orizont, cerul era gravat cu rosu si auriu, iar lacul se intindea ca o prezenta umbrita in avanscena.

Condusa de Josh prin usile de sticla glisante pana pe terasa imprejmuita, Liss se aseza langa el, pe un balansoar mare de lemn agatat cu lanturi de grinzi. Se vedea clar ca Josh muncise mult la vila. In pofida afirmatiei lui ca abia statea sa deosebeasca un capat al ciocanului de celalalt, era limpede ca sacrificase nenumarate ore de lucru si batuse mai mult decat un cui, doua, la reconstructie. De fapt, nici nu putuse ramane mare lucru in picioare, dupa incendiu. Investise mari eforturi in a-si face un camin in acele ruine. Ca sa nu mai pomeneasca si de bani.

Liss trase aer in piept, adanc, pe cand Josh o cuprindea cu bratul, tragand-o in adancitura umarului. Dupa un moment, ridica privirea spre el:

Pot sa te intreb ceva?

O saruta.

Intreaba.

Cronicile restaurantelor nu pot constitui o munca permanenta. Asa ca, ma int rebam... Cu ce altceva te mai ocupi?

Josh isi freca buzele de parul ei.

Cu pedagogia.

Nu-si putu ascunde surpriza:

Esti profesor?

La o scoala profesionala din Flint.

Si ce predai?

Josh zambi:

Administratia restaurantelor, ce altceva?

Intr-adevar ce altceva? Cel putin, meseria de profesor parea stabila. Si de durata. Doar daca nu cumva, desigur, era o functie temporara.

Mai nedumerita ca oricand, Liss asculta taraitul greierilor. }inand-o cu bra tul langa el, Josh o stranse usor, apoi se indeparta:

Era sa uit. Am un cadou pentru tine.

Mi-ai dat deja un buchet de flori in seara asta, ii aminti ea, cu gandul la garoafele albe si roz pe care i le oferise mai devreme, cand venise s-o ia.

Pentru o fiinta ca tine, nu pot fi niciodata prea multe daruri, replica el, scotand un pachetel din buzunar.

Amintindu-si ca ea, una, inca nu-i daruise nimic, decat poate dureri de cap, Liss lua cadoul, cu miscari ezitante.

Ce fel de fiinta sunt?

Dulce. Sensibila. Iertatoare.

Nu-s asa de sigura ca te-am iertat, spuse ea, desi stia ca o facuse. Cum ar fi putut sa nu-l ierte? Omul era incredibil. Persistent. Sensibil. Generos. Plin de consideratie. Si derutant.

Tocmai de-asta iti mai fac inca un cadou. Pentru orice eventualitate.

Liss desfacu micul pachet. Era un sconcs in miniatura, tinand in mana o floa re si o tablita pe care scria: NU MA UITA.

Ce sa ma fac eu cu tine? murmura ea, exasperata.

Ai putea sa ma saruti, ii propuse Josh. In semn de multumire.

Temandu-se ca, daca il saruta, ar fi dorit sa faca mult mai mult, Liss spuse cu fermitate:

Doar un pupic pe obraz. In semn de multumire. Atata tot.

Dar, evident, nu se putea sa fie doar atata tot.

In clipa cand gura ii ajunse la un centimetru de obrazul lui, Josh intoarse capul, astfel incat buzele li se intalnira. Si, in momentul intalnirii buzelor, trupurile le fura atrase unul spre celalalt ca de catre o imuabila forta a natur ii. Amintindu-si din nou de noaptea cand facusera dragoste, Liss isi simti inima lovind naprasnic in coaste.

Josh isi rezema mana pe ceafa ei.

Doamne, ce buna esti, murmura, cu gura lipita de a sa.

La fel era si el. Era minunat.

Stiind ca o dorea la fel de mult pe cat il dorea si ea, Liss il astepta sa a danceasca sarutul. O treceau furnicaturi de nerabdare, in timp ce Josh ii explor a un colt al gurii, apoi si pe celalalt, si se apropie, nadajduind ca dogoarea i mbratisarii sa-i izgoneasca toate incertitudinile.

Cand colo, Josh se retrase incet.

Ce este? intreba ea, simtindu-se parasita.

Nimic.

O lua de mana, ajutand-o sa se ridice in picioare.

Atunci, ce facem?

Ii ridica mana la buze, mangaindu-i cu ele pielea fina.

Cred ca e timpul sa te ducem la culcare.

Surprinsa nu numai de felul direct cum i-o spusese, ci si de reactia ei inst

antanee fata de senzualitatea din glasul lui inima ii batea nebuneste si-si simt ea genunchii inmuiati Liss spuse cu toata fermitatea de care era in stare:

Nu am de gand sa ma culc cu tine decat dupa ce, sau daca, ne rezolvam proble mele.

Foarte bine, Pentru ca nici eu nu am intentia sa ma culc cu tine pana nu ne rezolvam problemele.

Il privi si mai nedumerita.

Vrei sa spui ca ma duci acasa?

Nu, vreau sa spun ca ma culc pe canapea. Tu dormi in patul meu. Are proporti i regale. O sa-ti placa.

Intrebandu-se de ce nu spunea si nu facea niciodata ceea ce se astepta ea, L iss se incrunta:

Nu te culci cu mine?

Nu era sigura daca era bine sau rau, nici macar daca asta voia.

Daca ma culc cu tine, raspunse el, voi dori sa facem dragoste. Si daca facem dragoste, vei ajunge sa crezi ca incerc sa te influentez ca sa fii de acord cu mine, sa nu ma contrazici si sa nu contesti ceea ce vreau sa fac la Lakeview.

Si nu vrei sa fiu de acord cu tine? il intreba Liss, mirata ca se simtea ata t de gaunoasa si goala, stiind ca nu avea sa faca dragoste cu ea. Si ca decizia lui neasteptata era intr-adevar spre bine.

Vreau sa-ti exprimi sincer opiniile, ii explica Josh, rezemandu-si mainile p e talia ei. Astfel incat, in ultima instanta, Lakeview sa ramana al tau, nu al m eu. Nu vreau sa ai nici un regret in legatura cu restaurantul. Si nici cu noi.

Ii trase trupul infierbantat suficient de aproape pentru a-i depune un sarut pe frunte, apoi, cu un efort pe care Liss il putu simti chiar si ea, o indepart a din nou.

Baia principala iti sta la dispozitie, spuse el, in timp ce o conducea spre usa dormitorului. Foloseste-te de prosoape si de toate celelalte. Eu sunt pe can apea, daca ai nevoie de ceva.

Si daca as vrea sa faci dragoste cu mine? intreba ea, socata si dezadajduita ca-si exprima prin viu grai deruta din minte.

Josh o saruta pe varful nasului:

Atunci, n-ai noroc, cel putin pentru noaptea asta. Nu fac dragoste cu femeil e care nu stiu ce vor. Nici chiar cu cele frumoase si dezirabile.

}i se pare ca nu stiu ce vreau?

Zambetul lui ii sili stomacul sa faca o mica tumba.

Mi se pare ca esti irezistibila. Frumoasa. Dezirabila. Obraznica si plina de pareri proprii. Si derutata. Ai nevoie de timp ca sa-ti pui gandurile in ordine . Sa te hotarasti ce simti fata de mine. Fata de noi doi.

Daca in noaptea asta dorm singura, si maine voi fi la fel de derutata?

Daca esti la fel de derutata maine la ora asta, vom continua discutia. Intre timp, incearca sa dormi bine o noapte. Pentru ca, maine, am sa fiu foarte obosi tor.

In timp ce intra in dormitorul decorat cu bleumarin si crem si inchidea usa in urma ei, Liss trase concluzia ca deja era obositor. Si se indoia ca avea sa p una pleoapa pe pleoapa, stiind ca Josh se afla de cealalta parte a usii.

Capitolul paisprezece

Smulsa dintr-un somn adanc si tulburat, cand Josh ciocani la usa, Liss se ri dica in capul oaselor, tragandu-si cearsafurile albastre pana sub barbie. Inspir a adanc, isi drese vocea si se ruga sa-si pastreze calmul.

Intra.

Usa grea de brad fu impinsa pe balamalele scartaitoare, iar Josh intra, arat and dezgustator de proaspat si vesel.

Buna dimineata, somnoroaso. E timpul sa rasari si sa stralucesti.

Cascand, Liss isi impinse o mana prin parul blond incalcit:

Ce ora e?

Cinci.

Cinci!
Sunt un tip matinal.
Esti nebun, asta esti.
Isi mai inabusi un cascat si lua cana mare de cafea pe care i-o intindea el.
Nebun dupa tine.
Pufnetul ei usor il facu sa zambeasca, in timp ce se aseza pe marginea patul ui.
Constienta de caldura coapsei lui musculoase care i-o apasa pe a ei prin pat ura si cearsaful subtire, Liss inhala aroma savuroasa a cafelei.
E delicioasa. Iti multumesc.
N-ai de ce, Ali.
Ceasca se opri la jumatatea drumului spre gura ei.
Cum mi-ai spus? Ali?
E noul tau nume din partea mea. Atata vreme cat vei continua sa-ti faci grij i pentru toate si sa te porti ca o Alarmista... Sper ca n-ai sa-mi arunci ceasca asta de cafea in fata, nu?
Chiar ma gandeam. Nu am intentia sa ma las numita Ali, il informa Liss, sorb ind recunoscatoare din cafea.
Atunci, cred ca va trebui sa-ti gasesc alta porecla. Ce-ai zice de Nellie ce a Nervoasa?
Ce-ai zice sa-mi spui pe nume? mai lua ea o inghititura de cafea. Ce faci, i ncerci sa ma enervezi?
Nu, raspunse Josh, aratand pe departe mai atragator decat considera Liss ca ar fi avut dreptul, tinand seama ce ora era. Incerc sa te fac sa nu te mai ingri jorezi atata. Si mai incerc sa inteleg cum a ajuns pe peretele bucatariei tale l ozinca aia care spune sa nu-ti pierzi vremea cu fleacuri.
Nimic mai simplu. Rob a pus-o.
Deduc ca tie iti era adresata?
Nu-mi fac chiar atat de multe griji, protesta ea.
Uite, chiar in clipa asta iti faci griji.
Ba nu-i adeva...
Se intrerupse, cand Josh isi schimba pozitia, cu coapsa frecandu-i-se de a e i.
Vezi? ii zambi el senin.
Oricine si-ar face griji, cu tine prin apropiere, se apara Liss.
Josh se apleca mai aproape, proptindu-si o mana pe pat, langa soldul ei:
Ce crezi ca am sa fac?
Automat, Liss se lasa pe spate, intr-o incercare zadarnica de a lua distanta .
Sa profiti de mine, fiind intr-un hal fara de hal de ravasita si nu prea dez meticita din somn.
Daca as vrea sa profit de tine, spuse el, as fi facut-o in timpul noptii, ca nd erai complet lipsita de aparare. Dormi foarte adanc, nu-i asa?
Liss inalta o spranceana, cu ostilitate, desi se desfata in vecinatatea lui.
Si de unde stii asta, ma rog, daca ai dormit pe canapea?
A trebuit sa ma strecor inauntru ca sa-mi iau niste haine, cand m-am trezit. Nici nu te-ai clintit. Puteam sa vin si incaltat cu bocancii din armata, sa suf lu in trombon, si tot nu te trezeai din somn. Cand dormi, arati ca o fetita de d oisprezece ani, stransa ghem.
Intrebandu-se ce s-ar fi intamplat daca se trezea, Liss il privi cu prudenta :
Asta ai venit sa-mi spui la cinci dimineata?
Nu, am venit sa-ti spun ca e timpul pentru o experienta practica.
Genul tau favorit, murmura ea, cu nasul in ceasca de cafea.
Te-am auzit.
Asa si trebuia.
Isi termina cafeaua si, simtindu-se mai inviorata, isi impinse din fata paru l zburlit.
Ai cumva de gand sa-mi distragi atentia toata ziua, facandu-mi avansuri?
Ce-i drept, e drept, isi plimba el un deget pe obrazul ei. Tu mi-o distragi

ca toti dracii, numai cand respiri.
Cand putea sa respire. Dandu-si seama ca, pe masura ce se apropia de ea, ii era tot mai greu sa traga aer in piept, Liss spuse raspicat:
– Cred ca e mai bine sa te informez de pe-acum ca nu am de gand sa te las sa f ii iarasi stapan pe situatie.
Ii atinse gropita din obraz:
– Vorbim cumva despre ceva anume?
– Despre mine si Lakeview, nu neaparat in ordinea asta.
– Inca iti mai faci griji, nu? clatina el din cap. Te temi sa ma lasi sa intru in viata ta, te temi sa nu pun mana pe toata afacerea, fiindca nu te poti dezba ra de ideea ca vreau sa controlez lucrurile. De ce? Asa facea Ray?
Surprinsa de intrebare, Liss il privi un lung rastimp, inainte de a raspunde :
– Da.
– Parca intelesesem ca ati avut o casnicie reusita.
– Am avut.
– Dar el nu voia sa te lase sa iei parte la deciziile care implicau restaurant ul, asa e?
Dupa o scurta ezitare, Liss recunoscu din nou:
– Da.
– Si crezi ca si eu sunt croit din aceeasi stofa.
– Nu stiu daca esti sau nu. Dar pur si simplu nu cred ca as mai suporta in via ta mea inca un barbat care sa le hotarasca el pe toate. M-am obisnuit sa ma desc urc singura. Sa iau toate deciziile. Sa fiu complet responsabila, nu numai pentr u mine insami, ci si pentru restaurant.
– Destul de corect, se ridica Josh, pornind spre usa.
Ispitita sa-l urmeze, pana isi aminti ca avea pe ea doar sutienul si chiloti i negri, Liss il intreba:
– Cum adica, destul de corect?
La usa, Josh se opri. Intoarse capul spre ea, cu mana sprijinita pe panoul m asiv de brad:
– Adica, eu voi veni cu sugestii, iar tu vei avea dreptul sa le respingi, daca nu-ti plac. Stii ca sunt un om rezonabil.
– O spui numai ca sa te las sa faci ce vrei tu.
– Ba nu, o spun fiindca e clar ca ai nevoie de incurajare. Si pentru ca o cred . Daca nu vrei sa schimbi ceva, spune, si nu vom schimba.
– Nu erai la fel de maleabil cand a fost vorba de propunerile de mobila, ii am inti ea, in timp ce Josh reveea, asezandu-se din nou pe marginea patului.
Zambetul lui lent ii accelera bataile inimii.
– N-am ce face. In materie de stejar, sunt partinitor.
Se apleca spre ea, pana ajunse cu gura la un milimetru de a ei:
– Si in materie de tine.
Liss incerca sa-si aduca aminte cum se respira.
– Asta-i alt avans?
– Cum adica, altul? i le atinsera buzele lui pe ale ei, intr-un sarut usor ca fulgul. Credeam ca e primul pe ziua de azi.
Dar, evident, nu si ultimul. Ii cuprinse ceafa in causul palmei si o trase c u gura si mai aproape, apasandu-i iarasi buzele cu ale lui. Sacaitor. Atatator.
– Esti un tip foarte ciudat, murmura Liss, topindu-se sub atingerea lui.
– Iar tu esti o femeie foarte frumoasa. Si foarte alarmista, numai pentru ce n u e cazul.
O saruta pe nas. Apoi, pe frunte. Si pe obraji.
– Ce crezi ca ar trebui sa facem unul cu altul?
Incercand sa nu se gandeasca la ceea ce voia cu el, Liss trase adanc aer in piept, pentru a se calma.
– Pariez ca ai cateva sugestii.
– Am tot felul de sugestii, despre tot felul de lucruri. Totusi...
Spre surprinderea ei, se intinse spre un scaun din apropiere, lua o mana de haine si le puse langa ea, pe pat.
– In momentul de fata, as propune sa te imbraci, pana nu retractez promisiunea

aia ca nu fac dragoste cu tine atata timp cat esti derutata. Mai esti derutata, cred?

Foarte.

Nu mintea. Era extrem de derutata. In legatura cu el. Cu ei doi. Si nu parea deloc sa aiba sanse de a se lamuri, in viitorul apropiat.

Josh surase si iesi, lasand-o sa se imbrace. De cum parasi dormitorul, Liss trase pe ea pantalonii de trening si camasa barbateasca mai mare cu cateva numere. Dupa doua felii de paine prajita si inca doua cafele, se aseza langa el in masina, pornind amandoi spre Lakeview.

Liss observa cu mirare ca cea mai mare parte a mobilei fusese inlocuita deja. In salon se insirau scaune noi din lemn de stejar, cu spatare de sipci si pernе bleumarin, langa mesele de stejar proaspat lacuite.

Astea par cam scumpe, spuse ea, in timp ce-si trecea un deget peste unul din tre scaune, admirand textura neteda a lemnului.

N-au fost ieftine, raspunse Josh, tragand-o mai aproape. Dar au meritat pretul. Calitatea dureaza.

Oare ei, insa, aveau sa dureze, se intreba Liss, cand ajungeau la frecusurile administrarii restaurantului?

Deci, incerca ea sa-si reafirme optimismul dintotdeauna, cu ce incepem?

Gateste-mi, ii ceru Josh, intinzandu-i un sort.

Trezindu-i-se imediat banuielile, in timp ce Josh se apuca sa-i lege sortul pe mijloc, din fata, ceea ce-i cerea s-o inconjoare cu bratele, Liss se concentra asupra barbiei lui proaspat rase.

Asta ce-i, un fel de proba?

Daca vrei s-o numesti asa... ii sufla el suvitele bretonului de pe frunte. Dar nu pentru tine, asa cum e clar ca banuiesti. Vreau sa-mi prepari niste feluri noi de mancare, ca sa putem hotari, impreuna, daca fac parte sau nu din noul nostru menu.

Straduindu-se sa-si pastreze obiectivitatea, Liss il intreba:

Ce sa pregatesc?

Deserturi?

Mai linistita de aceasta sugestie decat daca i-ar fi cerut niste aperitive noi si pretentioase sau feluri principale elegante, Liss il privi lung:

Ce gen?

Ce-ai zice de crêpes flambés cu caise?

Inalta o spranceana:

Ce ce? Ca sa-mi spui ca au gust de cauciuc ars?

N-ai de gand sa ma ierti pentru asta, asa-i? Lasa-le-ncolo de clatite. Cum ar fi sa-mi faci o prajitura cu branza?

Si cu mai ce? Cu ciocolata? Sau ca pentru plebei?

Josh inghiti sarcasmul fara sa-si miste nici o geana.

Cum preferi.

Hotarata sa-i arate ca putea sa suporte criticile si sa invete din ele, Liss facu reteta prajiturii cu afine a mamei sale, sub privirile lui.

Sugestii? intreba ea, in timp ce Josh o urmarea in tacere.

Ochii lui caprui se ridicara spre ai ei, iar Liss vazu ca erau plini de admiratie:

Doar una, mica...

Ii asculta propunerea de a mai adauga vanilie si putina esenta de migdale. Consimtind ca stia ce vorbea, Liss aplica de buna voie schimbarile sugerate de Josh, in inca trei compozitii.

Ma rog, mai mult sau mai putin de buna voie. Destul de increzatoare in propriile ei talente culinare, cand era vorba de deseturi, pentru a-si face cunoscute preferintele, nu putea sa nu-l puna la incercare pe Josh, ca sa vada daca era sincer ca nu insista tot timpul cu opiniile lui.

Nu te opui intentionat, numai ca sa vezi cat de mult ma poti forta, nu-i asa? o intreba el, cand Liss refuza sa faca o mica ajustare in aluatul unei tarte cu ciocolata si zmeura.

Josh se multumi sa zambeasca, scotand un cabernet.

Cum ti s-ar parea asta langa fettuccine?

Clatina din cap:
E rosu.
Si?
Si nu poti servi vin rosu la paste fainoase cu sos de smantana.
De ce nu?
Liss isi dadu ochii peste cap, exasperata.
Nu pot vorbi in numele intregii lumi, dar la sosul de smantana prefer un vin mai slab. Mai degraba un zinfandel alb.
Josh puse sticla de cabernet la loc in lada.
Sa zicem ca ai dreptate.
Imi dai dreptate fiindca esti de acord cu mine?
Parca-parca cedase prea usor.
Sau pentru ca vrei sa ai castig de cauza la noapte?
Iti dau dreptate fiindca nu conteaza prea mult pentru mine, isi lasa el pe masa farfuria cu paste. Si pentru ca vreau sa am castig de cauza la noapte.
Liss simti ca inima incepea sa-i bata mai tare, cand Josh se apropie.
Si ce anume vrei sa faci cu mine?
Ii arata. Petrecandu-si bratele imprejurul ei, o reduse la tacere cu un sarut prelungit care o parjoli pana la unghiile degetelor de la picioare.
Zau ca nu cred ca e bine sa facem asta aici, spuse ea, cu rasuflarea taiata, cand gura lui se retrase in sfarsit.
Ai perfecta dreptate.
Si schimba imediat locul, tragand-o dupa el intr-un hol, unde incepu s-o sarute iarasi, la fel de meticulos.
Liss ofta, in timp ce trupurile li se contopeau, dupa ce o lasase sa respire.
Cred ca asta-i modul tau de a ajunge la un compromis.
Asta e, isi freca Josh nasul de gatul ei, facandu-i sangele s-o ia razna prin vene. Al tau care e?
Voiam sa propun camara. Anthony si cu mine suntem singurii care avem cheile.
Zambind, Josh ii musca usurel clavicula.
Imi place ideea.
Liss ofta din nou.
Cred ca asta-i alt compromis din partea ta.
Am sa-ti spun in ce privinta nu accept nici un compromis.
Isi simti tot trupul incepand sa palpite, cand Josh se apuca sa-i exploreze brazda dintre sani.
In care?
In aia ca noi doi sa fim singuri, impreuna, dupa ce plecam de-aici.
Liss isi strecura degetele prin parul lui brunet, apropiindu-i capul de al ei.
Si cam ce crezi ca vom face?
Asta ramane de negociat. Dar ar fi bine sa implice cat mai multe atingeri si o gramada se sarutari, altfel n-ajungem la nici o invoiala.
Si isi sublinie spusele cu un sarut apasat.
Liss abia scosese cheia din usa, dupa ce incuiase pentru seara aceea, cand Josh o intoarse cu fata spre el.
La mine? intreba. Sau la tine? Numai hotaraste-te repede, pentru ca autocontrolul oricui e limitat.
Nu stiu, se prefacu ea nehotarata. Sunt putin cam derutata...
Un sarut ii sterse zambetul de pe buze.
Acum te-ai lamurit? o intreba Josh cu glas ragusit, in timp ce Liss se tinea de el ca sa nu cada.
La mine, abia baigui ea. E mai aproape.
Gata, esti sigura?
Ca ce, ca e mai aproape?
Nu. Ca o doresti.
Ce sa doresc? intreba ea, chipurile nedumerita, bucurandu-se sa fie stapana pe situatie, fie si doar putin timp, fie si in vreme ce propriul ei trup pretind ea un contact mai strans.

Stai sa-ti arat.

Si o saruta pana nu-si mai aduse aminte cum o chema, apoi o duse cu masina a casa. Oprindu-se in usa, se opri s-o sarute pe intuneric. O imbratisa si o sarut a de i se taie respiratia, refuzand sa-i mai dea drumul.

Inauntru, nici nu se mai deranjara sa aprinda luminile. Pornira spre dormito r, inlantuiti unul in bratele celuilalt, cu gurile sudate in vapaia pasiunii.

Ajungand in dormitor, Josh inchise usa cu piciorul, in timp ce mainile i se repezeau la nasturii bluzei ei.

Nu e nevoie sa inchizi usa. Aici nu e nimeni, ii spuse Liss, respirand cu ga faieli repezi, in timp ce o dezbraca grabit.

Nu vreau sa risc.

Josh isi auzi raguseala din glas si stiu ca era pe cale sa-si piarda control ul.

Te vreau numai pentru mine.

De-o vesnicie o dorea. Dorea s-o iubeasca. Si sa fie iubit.

Mainile lui ii netezira camasa peste umeri, simtind ca o durere fizica in tr up dorinta de ea. De a deveni una cu ea.

Doamne, Liss.

Isi ingropa chipul in parul ei inmiresmat, savurandu-i senzatia pielii. A pa rului. A gurii. O gusta toata, in timp ce-i arunca fusta pe podea, dupa care isi duse mainile la incheietoarea sutienului.

Esti minunata.

Nici tu nu esti prea rau, sopti ea, cu respiratia rapida si neregulata.

Nu prea rau? ii musca el usurel lobul urechii, cu repros.

Al naibii de bun, se corecta Liss, inabusindu-si un geamat, in timp ce Josh ii inconjura urechea cu limba.

Vezi cum vorbesti, o dojeni el, scotandu-i sutienul; apoi, blugii; si chilot ii. Ma sochezi.

Liss clatina din cap:

Nu-i adevarat. Pe tine nu te socheaza nimic. Asta-i unul din lucrurile care- mi plac cel mai mult la tine.

Se lipi de pieptul lui gol.

Cu tine, pot fi eu insami. Nu e nevoie sa ma prefac neputincioasa. Sau depen denta.

Intre noi, nu vor mai fi jumatati de adevaruri sau evaziuni, ii promise Josh , in timp ce tragea de propriile-i haine, culcand-o pe pat impreuna cu el.

Nici haine? intreba Liss, desfatandu-se cu masculiniatea si puterea lui, in timp ce se lasa deasupra ei cu toata greutatea.

Obraznicatura, o certa el, potrivindu-se peste faptura ei gingasa. Ce-o sa m a fac eu cu tine?

Vino mai aproape, ii ceru ea cu voce senzuala, cuprinzandu-l cu bratele, si- am sa-ti fac cateva propuneri.

Dupa aceea, cuibarita in bratele lui Josh, Liss reflecta la cele intamplate. La ceea ce simtea pentru el. La ce simtea pentru relatia dintre ei. Nu era buld ozerul la care se asteptase. De fapt, era mult mai sensibil decat si-ar fi imagi nat vreodata. Si cu toate ca n-ar fi crezut-o in urma cu o zi, doua, se parea ca legatura lor avea sanse de reusita.

Il iubea. O iubea si el. Chiar daca nu erau intotdeauna de acord, ceea ce ra reori se intampla intre doi oameni cu opinii ferme, invatasera sa accepte compro misul. Sa discute si sa ajunga la o solutie.

Amandoi se schimbasera. Se schimbau. Josh invatase sa fie mai intelegator si mai putin critic. Iar Liss invatase ca putea fi eliberata si independenta, acce ptandu-i in acelasi timp ajutorul. Iar asta, numai fiindca un om caruia ii place a sa fie stapan pe situatie era in acelasi timp capabil de compromisuri si de a imparti responabilitatile.

Semanau mult, isi dadu ea seama, in toate modurile care contau. Prin urmare, surprinza fu cu atat mai mare cand, peste cateva zile, se dezlantui haosul.

Totul incepu cand Josh anunta ca mai voia sa faca o singura schimbare la Lak eview. Modelul de menu.

Liss presupunea ca n-ar fi trebuit sa se mire. La urma urmei, schimbasera de ja interiorul restaurantului, ca sa nu mai mentioneze si mancarurile care erau s ervite. Era o propunere fireasca, dar fatala.

Constienta ca Josh nu se marginise doar sa supervizeze construirea gradinii cu arcade, ci batuse si el cu ciocanul cateva ore in sir, Liss statea la tejghea ua din fata, cand Josh se apropie de ea.

Aprinzand lampa antica pe care o ajutase s-o aleaga, o cuprinse cu un brat p e dupa umeri.

— Am ceva sa-ti arat, spuse el, intinzandu-i un exemplar al noului menu.

Din felul cum se comporta, Liss stiu ca se astepta sa-l aprobe.

Incerca sa-si pastreze vederile largi, in timp ce inspecta lista realizata p rofesionist, cu un desen in penita al restaurantului pe coperta.

— Am angajat un grafician local sa-i dea un nou aspect, spuse Josh, vazand ca nu-i raspundea imediat. Cum ti se pare?

Liss nu stia ce sa spuna. Presupunea ca ar fi trebuit sa se astepte. Dar, di n moment ce Josh nu adusese vorba, amanase si ea sa se gandeasca la asta. Pe bun a dreptate.

I-l inapoie:

— E foarte frumos, dar n-as zice ca merge.

Vizibil surprins, insa parand sa creada ca glumea, Josh ii intinse inca o da ta menu-ul:

— De ce?

— Nu pot, i-l dadu ea iarasi inapoi.

— De ce nu? repeta Josh, fara sa se lase.

Atat de necajita incat abia mai putea vorbi, Liss isi facu de lucru cu niste hartii langa casa de marcat.

— De-aia.

— De care?

Trase adanc aer in piept, incercand sa-si puna in ordine gandurile invalmasi te.

— N-ai intelege.

— De ce n-as intelege?

— Fiindca n-ai intelege, si gata.

— Din cauza lui Ray, u-i asa?

Liss stia ca ar fi trebuit sa se astepte si la asta. Dumnezeu ii era martor ca se folosise de Ray ca scuza ori de cate ori incercase cu disperare sa-si mai pastreze macar cat de cat controlul asupra situatiei.

— De ce? Te temi ca lui Ray nu i-ar placea?

Neavand idee cum sa-i explice ceea ce simtea, Liss se opri in sfarsit din lu crul cu hartiile, ridicand privirea spre el:

— Stiu ca vrei ceea ce consideri tu ca merge cel mai bine. Dar nu stii ce simt eu.

— Nu stiu decat ca ma iubesti si ca te iubesc si eu. Altceva nu conteaza.

— Asta conteaza, insista ea. Pentru mine.

Il vazu straduindu-se sa inteleaga.

— Nu vrei sa refacem lista?

— Nu e vorba de ce vreau eu si ce nu, lua ea lista originala a Restaurantului Lakeview, care era simpla, chiar amatoriceasca, in comparatie cu cea noua. Pur s i simplu, nu pot s-o arunc la gunoi.

— De ce?

Aproape sigura ca avea sa urle daca Josh mai intreba o singura data "de ce?" , Liss marturisi in sfarsit:

— Fiindca a conceput-o Ray, de-aia.

— Inteleg.

Josh isi infunda pumnii in buzunarele pantalonilor, dar privirea lui nu se d esprinse nici o clipa de fata ei.

— Ce vezi? il intreba, deloc sigura ca intelegea, din moment ce nu era sigura nici ca el ii intelegea starea.

Glasul lui Josh era scazut. Si plin de regret.

— Inteleg ca e vina mea. Te-am luat prea repede. In fond, n-a trecut decat un

an. Insa, chiar si asa, sperasem ca ai trecut peste pierderea lui. Dar nu e adev arat, nu-i asa?

Liss simti o durere interioara.

Stiam ca n-ai sa intelegi.

Cum as putea intelege, cand nu vrei sa-mi vorbesti?

Tu nu vrei sa-ti vorbesc, raspunse ea, incercand cu disperare sa gaseasca o cale de a-i explica. Vrei sa fiu de acord cu tine. Si nu pot. Nu si in privinta asta.

Stia ca il ranise, dupa felul cum o studia in tacere. Cand in sfarsit vorbi, glasul lui era incordat.

Imi pare rau ca gandesti asa. Cred ca n-a mai ramas nimic de spus, asa-i? E clar ca ai nevoie de mai mult timp si de mai mult spatiu.

Aplecandu-se inainte, o saruta pe frunte:

Sa ai grija de tine, Liss.

Apoi, se rasuci si pleca, iesind pe usa.

Care-i problema?

Surprinsa de glasul din spatele ei, Liss se intoarse, pentru a-l vedea pe Ro b privind-o ingrijorat.

Ridica din umeri, cuprinsa de durere.

Nimic. Totul.

A, cu asta m-ai lamurit. Lasa-ma sa ghicesc. Farrington vrea ceva, iar tu co nsideri ca nu poti fi de acord.

Vrea un model nou de menu, recunoscu Liss, abia capabila sa vorbeasca.

Iar tu ai spus...?

Am spus ca nu pot sa-l schimb.

De ce?

In fata opacitatii lui Rob, Liss scoase un oftat de exaspeare.

Stii bine de ce. E ultimul lucru care mi-a mai ramas de la Ray. Am schimbat interiorul. Am schimbat ceea ce servim...

Schimbasesi deja ceea ce servim, ii atrase atentia Rob, rezonabil. A fost un ul dintre primele lucruri pe care le-ai facut.

Din necesitate. Nu eram in stare sa gatesc la fel ca Ray. Nu am talentul lui .

Si nu crezi ca si schimbarea modelului de menu e o necesitate? clatina el di n cap, uimit. Ce vreau sa spun, Liss, uita-te la el. Si eu l-am iubit pe Ray. A fost fratele meu. Dar desenaor nu era si-o stim amandoi.

O privi o clipa in tacere.

Stii ce cred eu? Cred ca ti-e frica.

Nu fi ridicol. De ce mi-ar fi mie frica?

Sa faci ultimul pas. Cu restaurantul. Si cu Farrington.

Tacu un moment.

Oare gresesc daca presupun ca n-ai vrut nici macar sa discuti despre schimba rea listei?

Liss ezita.

I-am spus ca Ray o proiectase. Atata tot.

Iar el, evident, a presupus ca refuzul tau de a o schimba e din cauza lui Ra y, cand amandoi stim ca Farrington e motivul. Spune-mi un lucru. Il iubesti?

Nu. Da. Nu stiu...

Se opri.

Da, relua ea, in cele din urma. Il iubesc.

Si esti dispusa sa-l pierzi doar pentru un lucru facut de Ray intr-o noapte, da-mi voie sa-ti amintesc numai fiindca nu aveati bani ca sa angajati un grafic ian profesionist sa va deseneze menu-ul?

Liss trase adanc aer in piept, incercand sa-si imagineze viata fara Josh. In cercand sa-si inchipuie cum s-ar fi intors la existenta dinainte.

Nu vreau sa-l pierd pe Josh, spuse ea, cu sinceritate. E cel mai minunat luc ru care mi s-a intamplat vreodata.

Se opri.

Nu ca Ray si cu mine n-am fi...

Rob ii puse un deget pe buze, impiedicand-o sa termine.

Stiu cum stateau lucrurile intre tine si Ray. Nu e nevoie sa te scuzi. Nici sa explici. Ray era un buldozer de om. O stim amandoi. Asta nu inseamna ca nu l-am iubit, dar nici el nu prea statea sa ne ceara parerile in toate cele. Atunci, a fost in regula. Amandoi eram tineri si lipsiti de experienta intr-ale lumii. Dar, de la moartea lui, a trebuit sa ne maturizam mult. Sa apucam haturile in mai ini. Nici unul dintre noi nu mai e acelasi pe care l-a lasat Ray in urma. Am fost nevoiti sa luam multe hotarari, de cand a murit el.

Tacu un moment.

Cred ca trebuie chiar acum sa iei una.

Care?

Trebuie sa te decizi daca-l iubesti sau nu pe Farrington destul ca sa lasi in urma trecutul, o data pentru totdeauna. Ray nu mai e aici. Farrington, da.

N-am crezut nici un moment ca-l simpatizezi.

Rob zambi:

Nici nu l-am simpatizat, la inceput. Nu-mi placea cum credeam ca era. Dar stim amandoi ca nu poti judeca omul dupa aparente. Si nici criticul nu-l poti judeca, pana nu privesti dincolo de meseria lui. Si-n plus, intinse el mana, apucand u-i suvita de par, se vede clar ca omul asta e nebun dupa tine. Ar fi capabil de orice.

Liss inalta o spranceana, sceptica:

De unde stii?

Nu si-a sacrificat numai timpul si eforturile pentru restaurantul tau, ci si -a pus si banii la bataie. Daca nici asta nu e iubire, atunci nu stiu ce e.

A facut-o, sublinie sec Liss, fiindca intentioneaza sa preia conducerea.

Rob clatina din cap:

Ar fi putut sa cumpere Restaurantul Firestone, dar n-a facut-o. Si Docksideul ar fi putut sa-l cumpere, si n-a facut-o nici pe asta.

E indragostit de provocari.

De tine e indragostit, i-o intoarse Rob. Si il iubesti. Cred ca nu se pune decat o singura intrebare: ce ai de gand?

Capitolul cincisprezece

In seara aceea, stiind ca Rob avea dreptate, Liss pleca nefericita spre casa, pe jos. Inca nu-i venea sa creada ca lasase un fleac ca un menu sa-i desparta pe ea si Josh. Ce era un menu, la urma urmei? O hartie scrisa cu cerneala.

Asezata pe canapea, incepu sa contemplee podeaua, in timp ce-si plimba mana peste materialul bleumarin al pernelor, si deodata stiu perfect unde trebuia sa se duca. Si ce avea de facut pentru a remedia situatia. Trebuia sa-l gaseasca pe Josh. Trebuia sa-i vorbeasca. Daca el mai era de acord sa discute cu ea.

Luandu-si cheile, intra intempestiv in garaj, hotarata sa-si puna in functiune recalcitranta masina chiar si daca trebuia s-o ia in suturi. Dar, spre surprinderea ei, motorul porni de la prima incercare. Nesigura daca sa aiba incredere in Porsche, chiar daca parea sa mearga atat de lin incat mai ca nu torcea ca o pisica, demara incet ca melcul spre vila lui Josh, pentru a sta de vorba cu el. Parcand masina, se apropie de usa din fata si ciocani. O data. De doua ori. Nici un raspuns.

Refuzand sa se dea batuta, ocoli pana in spatele casei, unde-i zari gradina de plante medicinale, ingrijita cu migala. Si gradina de flori, la fel de ordonata.

Cand zari vaza cu boboci multicolori prin veranda ingradita, Liss clatina din cap cu uimire. Era clar ca Josh nu se marginea doar sa sadeasca florile, ci le si culegea ca sa si le puna pe masa. Si ea il crezuse insensibil?

Mai hotarata ca oricand sa-l vada si sa indrepte lucrurile, incerca sa deschida usa din spate, asteptandu-se sa fie incuiata. Nu era.

Impingand-o incet, il striga. Nimic. Simtindu-se in chip curios ca acasa, nu ca o intrusa, porni prin living room, observand cu uimire un lucru pe care nu-l mai vazuse. O colectie de animale in miniatura, la fel ca a ei.

Curioasa sa vada si restul casei, intrucat Josh nu i-o prezentase in seara c

and ramasese la el peste noapte, Liss intra in cabinet. Dupa cum arata biroul se vedea clar ca acela era locul de munca al lui Josh. Ordina n-o surprinse, dar premiile, da. Pe toate rafturile bibliotecii, inghesuite dar nu etalate ostentativ, se insirau numeroase diplome si trofee. Unele, remarca ea, erau premii la concursuri de arta culinara, dar altele fusesera decernate pentru opere de binefacere. Acte de generozitate arbitrare.

Simtind ca o durea inima, Liss reveni in living, incredintata ca se inselase in privinta lui. Nu era un om indiferent si nedrept, cum incercase ea la inceput sa se convinga. Dimpotriva, probabil ca era de doua ori mai sensibil si iubitor decat cel mai bun pe care il cunoscuse vreodata in viata ei. Cu siguranta, mai altruist decat crezuse ea. Si se parea ca il pierduse.

In drum spre iesire, constata ca pubelele de gunoi de langa terasa din spate erau pline. Ii atrase atentia o sticla goala de vin. Era o eticheta neobisnuita pentru o crama locala, Sapphire Hills. Nu facea parte dintre vinurile pe care le cumparasera in timpul turneului lor de degustare.

Scotand-o, studie eticheta. Desenul era frumos lucrat, in acelasi stil cu noul model dorit de Josh pentru lista de bucate de la Lakeview. Nedumerita, intoarse sticla si citi inscriptia de pe spate.

Nu era nimic extraordinar. Obisnuitele informatii despre modul cum se fermentase vinul, dupa care, in partea de jos aparea numele podgoreanului si semnatura. John Farrington.

John Farrington!

Stupefiata, Liss isi dadu seama ca trebuia sa fie o ruda de-a lui Josh. Tatal lui, eventual? Pomenise faptul ca tatal lui, candva, avusese o vinarie. Si mai mentionase, isi spuse ea in gluma, ca avea de gand sa-si aduca mama la Lakeview, cand incerca s-o convinga sa renoveze restauratul.

Dar nici un moment nu-i trecuse prin minte ca parintii lui locuiau in apropiere.

Revenind la masina, Liss scoase harta regiunii, cea care arata unde se gaseau cramele. Gasi cuvintele Sapphire Hills in locul unde se astepta cel mai putin si-si dadu seama imediat ca, in timpul picnicului de dupa degustarea de vinuri, statusera practic in podgoria familiei.

Al naibii smecher, isi spuse ea, cu admiratie.

Intotdeauna mai aparea inca ceva neasteptat de descoperit in legatura cu el. Mereu ii era rezervata cate o noua surpriza.

Liss se hotari sa-i faca si ea o surpriza.

Poni spre via Sapphire Hills si, evident, vazu numele Farrington pe cutia de scrisori a casei din susul colinei. In fata era parcat Corvette-ul negru al lui Josh. O anexa a cramei, pe trei sferturi construita, avea o pancarta care aunta: IN CURAND TERASA RESTAURANT.

Adunandu-si curajul, nesigura ce anume avea sa spuna sau sa faca, covinsa nu mai ca trebuia sa-l vada pe Josh, batu incet in usa.

Veni sa-i deschida o femeie inalta si frumoasa, trecuta de cincizeci de ani, cu ochii lui Josh si o versiune feminina a gurii lui.

Liss ii intinse mana:

Buna seara. Sunt Liss Harding.

Zambi, incercand sa-si ascunda nervoziatea.

Dumneavoastra trebuie sa fiti doamna Farrington.

Numeste-ma Jayne, o intampina femeia cu un suras cald. Liss, ma bucur atat de mult ca te cunosc in sfarsit.

In sfarsit?

Stii cine sunt? intreba Liss, surprinsa.

Doamne, cum sa nu stiu? Aud incontinuu de tine, de cand te-a cunoscut Josh. Zile intregi, abia daca l-am auzit vorbind despre altceva.

Deschise usa larg.

Intra, draga mea. Daca instinctele mele materne functioneaza corect, voi doi aveti ceva de discutat.

De ce crezi asta? o intreba Liss, in timp ce cealalta femeie inchidea usa cu incrustatii complicate, conducand-o intr-un hol imens, cu dale de teracota.

Jayne Farrington paru amuzata:

Fiindca, unu, nu pari genul de femeie care vine de obicei la parintii unui b arbat ca sa se prezinte. Doi, pentru ca de-acum o ora doua, cand a venit, Josh a rata de parca i-ar fi dat cineva un sut in fund. Si, trei, fiindca el si tatal l ui stau de-o jumatate de ora pe terasa, discutand despre pericolele de a fratern iza cu femei incapatanate. Cred ca se compatimesc reciproc. Mult o sa le mai si foloseasca, adagua ea, conspirativ, facandu-i cu ochiul. Daca si-ar fi dorit nis te smiorcaite, e plina lumea de ele. Dar, din moment ce nu si-au ales nici una.. .

Tacu un moment, apoi o intreba:

Ce ti-a spus Josh despre mine si tatal meu?

Josh mi-a spus ca ai opinii cam ferme, raspunse Liss, aproape pe un ton de s cuza, dar eu am crezut ca ma tachina numai, fiindca protestam fata de renovarea restaurantului.

Liss, draga mea. Habar n-ai cat de ferme iti devin opiniile, pana nu traiest i cu un Farrington asa, ca la vreo zece, douazeci de ani. E bine sa stii asta, i nainte de a te marita cu unul dintre ei. Exista sanse ca tu si Josh sa va casato riti? o intreba ea, fara nici cea mai mica ezitare.

Nu sunt sigura, raspunse Liss, dar cred ca exista posibilitati clare.

Bun, zambi aprobator Jayne. Pari sa fii tocmai femeia potrivita pentru el. I ntotdeauna a fost un copil recalcitrant.

Raspunzandu-i la zambet, Liss o insoti pe mama lui Josh spre terasa cu veder e peste vie si lac.

Aruncand o privire nervoasa catre Josh, care la aparitia lor se ridicase nel inistit si o privea cu prudenta, Liss zambi cand ii fu prezenata tatalui sau. Jo hn Farrington se ridicase si el, privind-o cu admiratie vizibila.

Imi face impresia unei femei cu opinii cam ferme, fiule, conchise el, zambin d.

Este, tata. Incapatanata foc.

O iubesti?

Da, tata. Ma tem ca da.

Si ce ai de gand?

Sa ma-nsor cu ea, tata. Daca ma vrea.

Liss privi de la Josh la tatal lui, apoi din nou la Josh.

Aveti de gand sa mai discutati mult despre mine ca si cum n-as fi de fata? i ntreba ea.

John Farrington ii zambi si mai larg:

Noua, celor din neamul Farrington, ne place viata pe muchie de cutit. Bine a i venit in familie, Liss.

O imbratisa scurt, apoi se scuza, impreuna cu mama lui Josh, si-i lasara sin guri.

Josh se rezema de balustrada terasei, privind-o un moment.

De unde-ai stiut unde eram? o intreba el in cele din urma.

Am scotocit prin vila ta. E bine ca iti arunci in ordine deseurile la pubela , altfel ramaneam fara nici un indiciu.

Vazandu-l ca se incrunta nedumerit, ii explica mai departe:

Sticla de vin. }i-am umblat prin gunoi.

Aha, zambi el vag, dar amuzat. Urat din partea ta.

Eram disperata.

O femeie disperata. Genul meu favorit.

Si mai sunt si exasperata. Cum de n-ai propus niciodata sa trecem pe la podg oria familiei tale, cand cautam vin pentru Lakeview?

Atunci, nu voiam sa stii cine sunt.

Dar pe urma, cand am aflat...?

Voiam sa aman vizita ta aici. Ma temeam ca, daca vedeai ca-mi construiam un restaurant propriu, ai fi putut crede ca-mi concepeam cronicile astfel incat sa elimin concurenta. Sau, mai rau, sa vezi in mine un concurent. Deja pareai intim idata ca traiai in umbra lui Ray. N-am vrut sa crezi ca urma sa stai si intr-a m ea. In plus, isi stramba el gura, parintii mei sunt cam incapatanati. Tind sa pu na musafirii pe fuga.

Sunt obisnuita cu oamenii incapatanati, il informa Liss. Ba chiar, am o slab

iciune pentru barbatii incapatanati.
Nu mai spune. De ce?
Sunt indragostita de provocari.
Josh zambi:
Serios?
Si de tine.
N-o spui numai fiindca vrei ceva de la mine, asa-i?
O spun fiindca asta e adevarul. Si, adauga ea, pentru ca vreau ceva de la ti
ne.
Ce anume?
O sansa de a discuta. Imi plac parintii tai, mai spuse Liss, cand Josh nu ra
spunse imediat.
Din felul cum ati aparut aici tu si mama, mi-ati facut impresia ca v-ati imp
rietenit pe loc. Si, ce ti-a spus mama mea despre mine?
Ca ai fost un copil recalcitrant si nu te-ai schimbat prea mult. Cred ca pot
fi de acord cu parerea asta.
Josh o lua de mana, tragand-o mai aproape.
Sperai sa ma schimbi?
Nu, simti ea o strangere de inima. Imi placi asa cum esti.
Serios, Ali? Si tu imi placi mie asa cum esti.
Strangand-o la piept, o saruta, savurandu-i gura, gustul. In sfarsit, ridica
nd capul, isi trecu mana peste parul ei, cu un gest mangaietor.
Putem ajunge la un compromis in problema listei de bucate?
Liss intoarse capul, astfel incat mana lui sa-i ajunga pe obraz.
Ce-ai propune?
Cum ar fi sa sarbatorim vechiul, instigand noul?
Nu inteleg.
Am putea pune vechiul menu in rama, intr-un loc vizibil pe peretele din antr
eu, iar noul model sa-l folosim la servit. Ma gandeam ca, daca tot am inceput, a
m putea sa schimbam si numele restauratului.
Stiind ca o spusese numai ca sa-i vada reactia, Liss il privi ganditoare:
La ce nume te gandesti?
Ce zici de "La Ramon"?
Avu senzatia ca-i exploda inima.
Ai face tu asta?
Josh ii mangaie cu drag suvitele de par din jurul fetei.
As face orice, ca sa fii fericita.
In cazul asta... Cred ca ar fi mai bine sa-l numim "La Joshua".
Ai face tu asta?
As face orice, ca sa fii fericit, replica ea, stiind ca invatase cea mai imp
ortanta lectie din toate. Ca uneori, oricat de mult ai pretui trecutul, trebuie
sa-l lasi in urma.
Josh surase, strangand-o la piept cu atata putere incat trupurile li se cont
opira.
Atunci, de ce n-am cadea la un compromis, lasandu-l sa se numeasca Lakeview?
Intotdeauna mi-a placut numele asta.
Liss se clatina la pieptul lui.
Mai am o intrebare pentru tine.
Vrei sa stii de unde am banii.
Il privi surprinsa:
De unde-ai stiut?
Fiindca, daca tu ai incepe sa-mi completezi cecuri, si eu as vrea sa stiu ac
elasi lucru.
Deci, imi spui? Sau va trebui sa ghicesc?
Mi-e jena sa-ti spun. Tatal Moirei era mare mahar pe Wall Street. M-a simpat
izat tot timpul, chiar daca fiica lui a ajuns sa ma dispretuiasca.
Asa ca ti-a dat cateva idei, iar tu ai castigat cativa banuti la bursa actiu
nilor.
Nu, isi rezema Josh barbia pe capul ei. Mi-a dat cateva idei, iar eu am ince
put sa castig o groaza de bani. Sume penibil de mari. Mi se pare cel mai firesc

lucru sa-i cheltuiesc cu folos. Dumnezeu mi-e martor ca n-am facut nici cel mai mic sacrificiu ca sa-i castig.

Ma uimesti.

Uneori, ma uimesc si pe mine insumi. Mai ales cand fac prostii. N-am nici o scuza pentru ca ti-am ascuns adevarul atata vreme.

Nu-ti face griji, il cuprinse ea cu bratele pe dupa mijloc. Planuiesc sa ti-o platesc ani de zile de-acum incolo.

A propos de planuri... Am cateva pentru viitor, pe care trebuie sa le discutam.

Ce planuri? se interesa Liss, desfatandu-se cu senzatia apropierii lui, dorind sa poata fi si mai aproape.

Josh se multumi sa zambeasca.

Vei vedea.

Salata merita doua furculite cu ingaduinta.

Ridicand furculita incarcata cu frunze, Liss il privi pe Josh peste mica masa.

De fapt, ce contine garnitura salatei aseia? il intreba, stapanindu-si un fior.

Josh mai lua o imbucatura.

Mi se pare ca are gust de ansoa. O slabiciune a bucatarului de-aici. De ce o are, Dumnezeu stie.

Dand din cap, Liss musca fara curaj din aperitiv.

Ce nota ai da piureului de cartofi?

Josh privi piureul, servit intr-o jumatate de portocala golita de miez, cu margarinea incretita.

I-as da cinci furculite pentru prezentare, dar numai trei pentru gust. Are cocoloase.

Liss confirma din cap.

Am auzit ca ieri au avut o crestere de tensiune care le-a ars cateva dintre instalatiile electrice.

Aha, incepu Josh sa-si revada sentinta. Atunci, le dau patru pentru efort si nu pomenesc de gogoloaie. Piureul pasat de mana merge in familie, de Thanksgiving, dar e o nenorocire cand il faci in cantitati mari. De ce zambesti?

}ie iti zambesc, raspunse Liss, infigand furculita intr-o boaba de fasole verde camofilita.

De ce?

Fiindca imi place sa te vad lucrand. Parca as avea in fata un Solomon al zilelor noastre. Niciodata n-am vazut un om atat de chinuitor de hotarat sa fie obiectiv.

Josh rostogoli prin farfurie o capatana de arpagic.

Slava Domnului ca nu trebuie sa umblu cu amenintari ca sa-mi fac meseria. Ajunge dor sa supravietuiesc boabelor de fasole verde flescaite si biftecurilor ca talpa.

Dick Mregor nu ti-ar fi cerut parerile, sublinie Liss, daca era de parere ca toate se fac ca la carte. In orice caz, desertul o sa-ti placa. Bucatarul e specialist in prajitura cu branza, ciocolata si amaretto.

De unde stii?

Ii surase:

Am bagat un ochi la bucatarie.

Ca tot veni vorba de deserturi, si mie imi place sa te vad cum lucrezi.

Credeam ca produsul finit iti place.

Ala e suplimentul. Cred ca a fost inspirata ideea de a deschide o cafenea-cofetarie, ii zambi el, chipurile in beatitudine. Ma bucur ca mi-a venit.

Liss isi dadu ochii peste cap, amuzata. Dupa o auto-analiza intensiva, ajunsese in sfarsit la concluzia ca, desi nu voia sa piarda Restaurantul Lakeview, nici sa-l administreze nu-i facea prea mare placere. Asa ca, pana la urma, il intrebase pe Josh daca i-ar fi placut sa-l preia el. Intrucat Josh construia cafeneaua "La terasa" sperase sa lase conducerea Restaurantului Lakeview in seama lui Rob, iar ea sa se ocupe in continuare de deserturi.

Dar Josh, ca un renovator incorijibil ce era, o convinsese in mai putin de-o luna sa construiasca alaturi o cafenea mica, numita "Simple deserturi", unde oa menii puteau veni pentru o cafea si o prajtura. Cofetaria era copilul de suflet al lui Liss, iar Josh a devenit cel mai fidel client al ei.

Insa nici chiar dupa inaugurarea cafenelei "La terasa", unde se serveau sand visuri usoare, pe langa deserturile lui Liss, Josh nu s-a multumit sa se culce p e lauri.

Nu peste mult, a propus sa formeze Asociatia Restaurantelor Finger Lakes, pe ntru a se cosulta cu celelale localuri din zona si a le ajita si pe ele sa ating a cele mai bune rezulate.

Mi-a placut ideea ta de a concepe o opera de caritate cu "retete cardiace di etetice" pentru toate restaurantele locale, spuse Liss, plina de iuire si admira tie fata de tendinta spre fapte bune a lui Josh.

Ridica din umeri:

Am dat bani pentru o cauza dreapta si le-am oferit tuturor bucatarilor din a propiere impulsul de a-si folosi creativitatea. Cu totii vom avea de castigat.

Anthony a fiert in suc propriu o saptamana, ramanand dupa ora inchiderii, in cercand sa gaseasca retete originale si sanatoase. Cred ca, la inceput, s-a simt it invins ca nu putea folosi unt si smantana.

Josh zambi:

O vreme, a parut cu nervii la pamant, dar si-a revenit pana la urma. Lintea lui cu ardei merita premiul intai. Si, a propos de regimuri igienice si absenta a untului si smantanii... Ma gandeam ca a fost o idee inspirata sa numesti parte a de deserturi a formulei "Nimicuri dulci". N-am stiut niciodata ca poate exista sarlota fara grasime, necum sa mai fie si asa de delicioasa.

Ridica o spranceana, intrebator:

La ce te gandesti?

Liss zambi:

Ma gandesc ca esti minunat. Si, intamplator, nu stii cumva cum de mi s-a rep arat masina?

Pai...

Nu-mi spune, lasa-ma sa ghicesc. A facut-o echipa de la Flint?

Da' cine altcineva? Cand si-au dat seama ca gradina n-avea sa ia atata timp cat crezuseram initial, si-au oferit serviciile. Sa-i fi vazut cum lucrau. Era u n spectacol nemaipomenit.

Cred ca e mai bine ca nu i-am vazut, conchise Liss. Intamplator, nu i-ai ang ajat tot pe ei sa ne pregateasca si nunta, saptamana viitoare?

Josh facu o mutra nevinovata:

Trebuie sa raspunda cineva si de partea distractiva, acum cand Mary Lee a pl ecat la colegiu. Ia-o asa. Daca, dupa ceremonie, cuiva nu-i va porni masina, sun tem acoperiti.

Liss clatina din cap:

Poate te-ai oferit si sa-i dai de lucru vreunuia, sau tuturor, dupa ce-si te rmina scoala?

Vom avea nevoie de mai multe ajutoare, daca afacerile continua in ritmul in care-au inceput. Si au nevoie si ei de incurajare. M-am gandit ca ar avea mai ma ri sanse sa-si termine studiile, daca sunt stimulati cu ceva. Majoritatea sunt i ncredibil de incapatanati si recalcitranti. La fel ca tine.

Liss pufni:

Las-ca stii tu mai bine ce-i aia incapatanare si recalcitranta. In viata mea n-am vazut un om mai hotarat sa iasa toate numai cum vrea el.

Cu tine, mi-ar placea mult sa iasa cum vreau eu. In clipa asta. Ce zici, mer gem intr-un loc linistit, sa discutam?

Privirea lui ii facu inima sa resara.

Cred ca e cazul ca mai intai sa-l salutam pe patron si sa-i prezentam critic ile. Va avea nevoie de timp ca sa se puna la punct, pana se hotaraste sa-i faca o vizita noul cronicar culinar al ziarului. Mai planifici multe acte arbitrare d e generozitate, pentru viitorul apropiat?

De actele arbitrare de generozitate, nu stiu ce sa zic... cobori glasul lui Josh pana la un murmur senzual, in timp ce-i apuca mana si o ridica la buze. Dar

planific o multime de sarutari arbitrare.
In ochii lui Liss se reflecta dragostea care stralucea intr-ai lui Josh.
Nu cumva incerci sa ma seduci, ca sa-ti dau reteta mea secreta de prajitura cu branza flambata?
Zambetul lui fu la fel de rautacios, pe cat erau de lungi iernile din nordul statului New York.
As face eu una ca asta?
Esti un caz fara speranta, conchise Liss, zambindu-i, in timp ce o ajuta sa se ridice de pe saun.
Indragostit de tine fara speranta, ii murmura el la ureche.
Si asa avea sa fie intotdeauna

Sfarsit -
??

??